

๗

372 64

๖ ๕๕๖

การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย
โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

ปริญญานิพนธ์

ของ

จิตรราภรณ์ เตมียกุล

26 ก.ย. 2531

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2531

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๓๖๙๐

166721

372-64

๑๕๖

๘.๒

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาอนุญาตให้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
รองมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยโดยได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภรณ์ กุรุรัศนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา ภาวังกช ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี โปติกเสถียร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขเครื่องมือในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คณะครูระดับชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลสระบุรี ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และขอบคุณ คุณประโชติ เตมียกุล รวมทั้งขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ทุกคน ที่มีส่วนร่วมช่วยให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิทยายการต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย

จิตรภรณ์ เตมียกุล

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพในการฟัง	7
	ความหมายของการฟัง	8
	ประเภทของการฟัง	9
	ลำดับขั้นของการฟัง	11
	จุดประสงค์ในการสอนฟัง	12
	การสอนทักษะการฟัง	13
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาความสามารถในการฟัง	15
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน	17
	ความหมายของนิทาน	17
	คุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน	17
	รูปแบบของการเล่านิทาน	19
	การเลือกนิทาน	20
	การใช้นิทานเพื่อเป็นกิจกรรมการสอนฟัง	21
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับนิทาน	23

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน	25
ความหมายของรูปภาพ	25
คุณค่าและประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน	25
หลักการเลือกและการใช้รูปภาพในด้านการเรียนการสอน	27
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหุ่นที่ใช้ในการเรียนการสอน	30
ความหมายของหุ่น	30
คุณค่าและประโยชน์ของหุ่นในด้านการเรียนการสอน	30
ประเภทของหุ่น	32
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหุ่น	34
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	35
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	36
ประชากร	36
กลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การดำเนินการทดลอง	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	51
กลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	51
วิธีดำเนินการทดลอง	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
อภิปรายผล	54
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	56
ข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	66

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การดำเนินการทดลอง	45
2 เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอน การฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ	49
3 เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานจำแนกเป็นรายด้าน	50

ภูมิหลัง

การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ไม่ว่าชาติใด สังคมใด ย่อมต้องมีภาษา เป็นเครื่องมือช่วยในการติดต่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน บุคคลที่สามารถใช้ทักษะภาษาได้ดี ย่อมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้ภาษายังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะสื่อความหมายกับบุคคลอื่นได้จะต้องใช้กระบวนการคิดความเข้าใจโดยผ่านสื่อคือภาษา (Bruner. 1961 : 55)

ในด้านการศึกษาในโรงเรียน ภาษานับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ของเด็กทุกระดับชั้น แต่ในการสอนภาษาโดยทั่วไป มักจะมีการสอนอ่านและการเขียนเป็นพื้นฐาน ไม่ได้สอนทักษะการฟังให้แก่เด็กมากนัก เพราะครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาหลายท่านคิดว่าทักษะการฟังไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องสอนในห้องเรียน เพราะเด็กได้รับประสบการณ์การฟังมาตั้งแต่วัยต้นของชีวิต จึงทำให้ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะที่ใช้มากในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับทักษะอื่น ถูกละเลยโดยผู้สอน มักจะเน้นเพียงทักษะด้านการอ่านและการเขียน (สนธิ ไกรสินธุ์ 2516 : 8) การสอนทักษะการฟังเป็นสิ่งจำเป็น เด็กที่มีความสามารถในการฟังดีจะเก็บสาระประโยชน์ ความรู้ ข้อคิดจากการฟังและสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ดี การฟังจึงเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ เด็กที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังมาอย่างดี ย่อมมีความสามารถในการฟังเพิ่มขึ้น และสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดี โดยเฉพาะการอ่าน (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 138) ฉะนั้นการฟังจึงเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ดีขึ้นได้เช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ

2 ในการจัดประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็ก ครูจะต้องมีความเข้าใจในวิธีการจัดกิจกรรมซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้จิตวิทยา หลักการสอน ตลอดจนการเลือกใช้สื่อเพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถของเด็ก ทักษะทางภาษาที่ควรสอนเป็นอันดับแรกให้กับเด็กปฐมวัยคือทักษะการฟัง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

4

หนังสือ 2527 : 6) เมื่อพิจารณาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์

(Piaget) จะพบว่า เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 2 - 7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นก่อก่อน

ปฏิบัติการ (Preparation Stage) เด็กเรียนรู้จากการกระทำโดยจะต้องอาศัยสื่อ

วัสดุ อุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ เพราะระบบความคิดของเด็กในวัยนี้ยังไม่พัฒนาดังขั้นที่จะ

เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรมในการเรียนรู้ (Piaget).

1969 : 120 - 125) นักการศึกษาจึงได้นำแนวคิดของเพียเจต์มาใช้ในการจัดการศึกษา

ด้านต่าง ๆ รวมทั้งการใช้สื่อประกอบการสอนในระดับปฐมวัย ฉะนั้นกลวิธีที่จะส่งเสริมให้

การเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายจึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อเข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียน

การสอน

สื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการฟังที่ใช้กัน

แพร่หลายคือ นิทาน ทั้งนี้เพราะนิทานเป็นเรื่องราวที่ทุกคนชอบฟังกัน ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่

เพราะให้ความสนุกสนานและเนื้อหาสาระของนิทานยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา

ความคิดและจินตนาการ เด็กจะสามารถเก็บความจากเรื่องที่ฟังได้ตามสมควรแก่วัย และ

ฝึกเด็กให้เป็นผู้ฟังที่ดี (ฉวีวรรณ ถินวงศ์ 2526 : 125 - 126) นิทานช่วยส่งเสริม

ความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำให้กับเด็ก (พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข

2525 : 58 - 60) นอกจากนี้นิทานยังมีความสำคัญในการกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก

ให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

(สุขสมร ประพัฒน์ทอง 2521 : 31 - 33) ดังนั้นจึงมีการนำนิทานเข้ามาสอดแทรก

ในหน่วยการสอนต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะการฟังให้กับเด็กปฐมวัย นิทานจึงมีบทบาทในวงการศึกษา

ระดับปฐมวัย

ในการเล่านิทานโดยทั่วไปมี 2 แบบคือ การเล่าแบบปากเปล่า และการเล่าแบบ

ที่มีสื่อประกอบ การเล่าแบบที่ช่วยสร้างความสนใจและความสามารถในการฟัง คือ การเล่า

นิทานที่มีสื่อประกอบ การเล่าแบบนี้มีข้อดีคือ ทำให้เด็กมีความสนใจและความตั้งใจในการฟัง

ของเด็กได้ดี สื่อที่ใช้ประกอบการเล่านิทานมีหลายชนิด ได้แก่ การใช้ทั้งสื่อนิทาน การใช้

รูปภาพกับแผ่นป้ายคำ การใช้นิทานต่าง ๆ และการวาดภาพบนกระดานคำให้เด็กคอยติดตาม

เหตุการณ์ของเรื่อง (วิไล เวียงวิระ 2526 : 70 - 71) สื่อที่ประกอบการเล่านิทาน

ที่เป็นที่นิยมเร้าความสนใจคือ รูปภาพซึ่งเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่มีมานาน การนำรูปภาพมาใช้ในการสอนเพื่อที่จะเร้าความสนใจของเด็กให้ได้ดูควรใช้ควบคู่กับแผ่นป้ายสำคัญ เพราะสามารถเคลื่อนไหวภาพได้ (บุญชู สนั่นเสียง 2528 : 26 - 30)

นอกจากการใช้รูปภาพประกอบการเล่านิทานแล้ว ยังมีสื่อประกอบการเล่านิทานซึ่งเคลื่อนไหวได้ เด็ก ๆ ให้ความสนใจมาก สื่อนั้นคือหุ่น หุ่นเป็นสื่อที่สามารถใช้สนทนากับเด็กด้วยประโยคสั้น ๆ ครูสามารถนำหุ่นใช้ในการแก้ปัญหาแก่เด็กที่ไม่กล้าพูดกับครูหรือผู้อื่น เมื่อทดลองให้ครูพูดกับเด็กโดยผ่านหุ่น เด็กอาจยอมพูดกับหุ่น (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523 : กร 7/2523) ธรรมชาติของเด็กวัยนี้ชอบฟังนิทาน การใช้หุ่นประกอบการเล่านิทานจะช่วยเร้าความสนใจของเด็กให้ตั้งใจฟังนิทานมากขึ้น (เกตุณี โชติกเสถียร 2524 : 17) นอกจากนี้หุ่นยังเป็นตัวแบบที่ใช้ประกอบการเล่านิทานที่ช่วยส่งเสริมจริยธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความเอื้อเฟื้อ ด้านความรู้สึกรับผิดชอบและด้านความซื่อสัตย์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3 และ 5 ให้สูงขึ้น (สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย 2525 : 61 กัญญา ประสงค์เจริญ 2525 : 81 และยุวดี เฉชะอิงกูร 2525 : 71)

✖ จากสภาพความเป็นจริงโดยทั่วไป แม้จะมีการนำหุ่นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน และมีการอบรมการผลิตสื่อประเภทหุ่นมานานแล้ว พบว่า ครูไม่มีฝีมือในการนำหุ่นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากขาดทักษะในการผลิตและการเชิด จึงทำให้การนำหุ่นมาใช้ในวงการศึกษาไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร หุ่นมีหลายประเภทและใช้เวลาในการผลิต การลงทุนที่ต่างกัน จึงจำเป็นต้องเลือกแบบให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก และสภาพเศรษฐกิจของโรงเรียน เพราะหูนุ่มมือมีขั้นตอนในการผลิตไม่ยาก ใช้เวลาในการผลิตน้อยกว่าหุ่นชนิดอื่น ๆ และอาจทำจากวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นซึ่งราคาไม่แพงได้ (จาทูรงค์ อาจารย์ 2522 : 3 - 4)✖

จากที่กล่าวมาแล้วว่า รูปภาพที่ใช้ควบคู่กับแผ่นป้ายสำคัญและการใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน ต่างก็มีคุณค่า มีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนด้านการฟังในอันที่จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการฟังให้สูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าสื่อชนิดใดที่ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการฟังมากกว่ากัน เพราะทักษะการฟังเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องรู้วิธีการในการสอนฟังให้เหมาะสม และจะเป็นแนวทางในการจัดสื่อเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังสำหรับเด็กปฐมวัย อีกทั้งเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพในการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทาน โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูทั่วไปได้ตระหนักในคุณค่าของการเลือกใช้สื่อประกอบทักษะการฟัง
2. เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจของครูที่จะเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับการสอนทักษะการฟังสำหรับเด็ก
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตสื่อสามารถผลิตสื่อประกอบการฟังได้ตรงเป้าหมาย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 210 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ได้มาโดยจับคู่กลุ่ม โดยใช้คะแนนจากพัฒนาการทักษะทางภาษาด้านการฟัง มีนักเรียนจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 15 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 15 คน

3. เนื้อหาเรื่องที่ใช้ในการทดลอง เป็นนิทานที่อยู่ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ทางโรงเรียนใช้สอนนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งครอบคลุมหน่วยการสอน 6 หน่วย มีนิทานทั้งหมด 14 เรื่อง

4. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 14 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง เรื่องละ 30 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 6 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ลักษณะการเล่านิทาน ได้แก่

5.1.1 การเล่านิทานโดยใช้รูปภาพประกอบ

5.1.2 การเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือประกอบ

5.2 ตัวแปรตาม สมรรถภาพในการฟัง ได้แก่

5.2.1 ด้านความจำ

5.2.2 ด้านความเข้าใจ

5.2.3 ด้านการใช้เหตุผล

5.2.4 ด้านการประเมิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถภาพในการฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจดจำเนื้อหาและจับใจความแยกแยะส่วนย่อยของเหตุการณ์และตัดสินคุณค่าของเนื้อหาโดยใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบสมรรถภาพในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การเล่านิทานโดยใช้รูปภาพประกอบ หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพระบายสีติดเป็นคำ ๆ ด้านหลังติดกระดาษทรายใช้คู่กับแท่งป้ายสไลด์ที่มีขนาด 24" x 38" ลักษณะของรูปภาพจะสามารถเคลื่อนไหวตามอธิบายต่าง ๆ ตามเนื้อหานิทานในแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

3. การเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือประกอบ หมายถึง การที่ผู้สอนให้ผู้เรียนดูหุ่นมือเขี่ยประกอบการเล่านิทาน ซึ่งมีหุ่นมือแบบต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นให้คล้ายลักษณะของตัวละครใน

เนื้อหาในแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ

4. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชายหญิงอายุระหว่าง 5 - 6 ปี เรียนอยู่ใน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนอนุบาลสระบุรี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพในการฟัง
 - 1.1 ความหมายของการฟัง
 - 1.2 ประเภทของการฟัง
 - 1.3 ลำดับขั้นของการฟัง
 - 1.4 จุดประสงค์ในการสอนฟัง
 - 1.5 การสอนทักษะการฟัง
 - 1.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
 - 2.1 ความหมายของนิทาน
 - 2.2 คุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน
 - 2.3 รูปแบบของการเล่านิทาน
 - 2.4 การเลือกนิทาน
 - 2.5 การใช้นิทานเพื่อเป็นกิจกรรมการสอนฟัง
 - 2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับนิทาน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน
 - 3.1 ความหมายของรูปภาพ
 - 3.2 คุณและประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน
 - 3.3 หลักการเลือกและการใช้รูปภาพในด้านการเรียนการสอน
 - 3.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับท่อนที่ใช้ในการเรียนการสอน

- 4.1 ความหมายของท่อน
- 4.2 คุณค่าและประโยชน์ของท่อนในด้านการเรียนการสอน
- 4.3 ประเภทของท่อน
- 4.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับท่อน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพในการฟัง

1.1 ความหมายของการฟัง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2515 : 10) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง การค้นหาความหมายที่แท้จริงของผู้พูด ไม่ใช่หมายความว่าเอาเองตามที่ตนเองรู้สึก

กิตยวดี บุญเชื้อ (กิตยวดี บุญเชื้อ 2520 : 15) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังมีความหมายแตกต่างไปจากการได้ยิน เกิดขึ้นเนื่องจากมีเสียงมากระทบหูเอง โดยมีได้ตั้งใจ หลายคนจึงได้ยินโดยไม่ได้ฟัง ส่วนการฟังนั้น หมายถึง การใช้สมาธิ และความตั้งใจที่จะจำประเด็นของสิ่งที่ได้ยิน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2521 : 100) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า คือ การรู้จักเสียงที่ได้ยินให้ความหมายและกลมกลืนเข้าไปกับความรู้สึกละประสบการณ์ การฟังตามความหมายดังกล่าวนี้ ต้องอาศัยกระบวนการที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. การได้ยิน (Hearing) เป็นการรับรู้ทางโสตขั้นแรกของการฟัง
2. การฟัง (Listening) เป็นการแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินที่ต้องใช้สมาธิและความตั้งใจอย่างจริงจัง

3. การสร้างความเข้าใจ (Auding) เป็นกระบวนการขั้นสูงของการฟัง คือ นอกจากจะรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยินแล้ว จะต้องทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง รู้จักประเมินค่าว่าควรเชื่อถือได้เพียงใด และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบไปตามที่ต้องการ

นอกจากนี้ ภูเขา ส่องศิริ (ภูเขา ส่องศิริ 2525 : 148) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า คือ การที่เราได้ยินเสียงแล้วรู้เรื่อง มีความเข้าใจ ตลอดจนแยกแยะประเด็นของเรื่องและพยายามจดจำสิ่งที่เราชอบหรือเห็นว่ามีความมีประโยชน์ การฟังเป็นกระบวนการทางความคิด

คอร์โคแรน (Corcoran. 1970 : 84) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังหมายถึง กระบวนการจัดลำดับเสียง รู้จักจำแนกแยกแยะเสียงที่ได้ยินจากสื่อประสาท ตลอดจนการแปลความหมายของเสียงนั้น ๆ ได้

รูบิน (Rubin. 1975 : 105) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะภาครับของภาษา ผู้ฟังเป็นผู้แปลความหมายของเรื่องราว ข่าวสารจากผู้พูด โดยต้องสามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินจึงจะเข้าใจความหมายได้ตรงกับภาษาของผู้พูด

จากความหมายของการฟังดังกล่าวมาทั้งหมด พอจะสรุปได้ว่าการฟังเป็นกระบวนการทางความคิดในการลำดับแยกแยะเสียงและแปลความหมายเพื่อให้เข้าใจผู้พูด

1.2 ประเภทของการฟัง

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2515 : 70 - 78) ได้จัดประเภทการฟังที่คล้าย ๆ กันที่ได้กล่าวมาเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. การฟังคำอธิบายและคำสั่ง เช่น การฟังคำอธิบายเกี่ยวกับบทเรียน การบรรยายลักษณะของสิ่งของ สถานที่ รวมทั้งการฟังคำสั่งจากผู้อื่น
2. การฟังเพื่อส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
3. การฟังเพื่อรายงานต่อผู้อื่น
4. การฟังเพื่อการเรียนรู้
5. การฟังเพื่อวิเคราะห์
6. การฟังการสนทนา

วรรณพร ภิรมย์ชั้น (วรรณพร ภิรมย์ชั้น 2522 : 7 - 16) ได้แบ่งประเภทของการฟัง มีดังนี้

1. การฟังเพื่อให้ได้รายละเอียด ครูอ่านหรือเล่านิทานให้ฟังแล้วให้นักเรียนสรุป
2. การฟังอย่างตั้งใจ การฟังชนิดนี้จะต้องจัดสิ่งรบกวนภายนอกให้หมด ผู้ฟังจะต้องมีความสนใจในสิ่งที่ฟังเพียงจุดเดียว เช่น การเล่านิทาน ฟังวิทยุ และการอภิปรายซักถามเรื่องที่ฟัง
3. การฟังแบบบันทึกการ เป็นการฟังเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่ต้องตั้งใจจดจำ เหมือนการฟังแบบแรก ได้แก่ การฟังนิทาน
4. การฟังแบบวิเคราะห์ ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังด้วยใจจดจ่อและคิดไปด้วยอย่างมีเหตุผล กิจกรรมที่เสริมการฟังแบบนี้ ได้แก่ การฟังนิทาน ฟังเรื่องสั้น ฟังคำบรรยาย แล้วให้ผู้ฟังแสดงทัศนะหรือปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ฟังโดยการลำดับเหตุการณ์
5. การฟังในขณะที่ทำกิจกรรมอื่น ๆ เป็นการฟังเมื่อมีสิ่งรบกวน ขณะที่ฟังไม่ทำให้เสียสมาธิในการทำงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมการฟัง คือ ฟังนิทานจากเทป แล้วให้แสดงท่าทางประกอบ ฟังเทปบันทึกเสียงต่าง ๆ แล้วให้วาดภาพจากจินตนาการ

นอกจากนี้ วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 55) ได้แยกประเภทการฟังไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การฟังเพื่อการรอบรู้
2. การฟังเพื่อความเข้าใจ
3. การฟังเพื่อวิจารณ์

คอร์โคแรน (Corcoran. 1970 : 93) ได้แบ่งการฟังเป็น 4 ประเภท คือ

1. การฟังอย่างไม่เอาใจใส่ (Casual Listening) เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน
2. การฟังเพื่อความคิดสร้างสรรค์ (Creative Listening) เช่น การฟังดนตรี การแสดง คำประพันธ์
3. การฟังอย่างพิจารณา (Exploratory Listening) เช่น รายงานการประชุม การอธิบาย การอภิปราย
4. การฟังอย่างตั้งใจ (Intent Listening) เช่น การฟังรายงานและคำสั่ง

เคนเนดี (Kennedy. 1975 : 146) ได้จัดประเภทของการฟังไว้ 7 ประเภท
คือ

1. การฟังทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน (Simple Listening)
2. การฟังเพื่อจำแนกเสียง (Discriminative Listening)
3. การฟังเพื่อเป็นการพักผ่อน (Listening for Relaxation)
4. การฟังเพื่อเอาสาระสำคัญ (Listening for Information)
5. การฟังเพื่อเอาความคิด (Listening to organize Ideas)
6. การฟังเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Listening)
7. การฟังอย่างพิถีพิถัน (Critical Listening)

จากประเภทการฟังทั้งหมดที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การฟังมีหลายประเภท และแต่ละประเภทล้วนมีความสำคัญในการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีสมรรถภาพในการฟัง และช่วยให้ครูจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมเพื่อให้เด็กมีทักษะการฟังมากขึ้น

1.3 ลำดับขั้นของการฟัง

ไฮกินส์ (Hikin. อ้างอิงมาจาก เขาวลัณฑ์ บุญศิริ 2521 : 16)

ได้อธิบายลำดับขั้นของการฟังไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นรับรู้ (Perceive Bounderies) ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงเป็นภาษาอะไร
2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น (Hold in Term Memory) ผู้ฟังจะจำแนกเสียงที่ได้ยินเหล่านั้นไว้โดยไม่ทราบความหมายใด
3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ (Attach Lexical Meaning) ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยินและทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยิน
4. ขั้นเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ (Perceive Grammar Relationship) ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยิน และเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ ว่า คำใดทำหน้าที่อย่างไรในประโยค

5. ^๕ขั้นอ้างอิง (Perceive Reference) ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยินมาสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะฟัง

6. ^๕ขั้นสรุปความหมาย (Make Inference) ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมายและทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมด และจดจำความหมายนั้นไว้

1.4 จุดประสงค์ในการสอนฟัง

ในการสอนทักษะการฟัง จะต้องทราบถึงจุดประสงค์ของการฟังว่าต้องการฟังเพื่ออะไร เมื่อทราบจุดประสงค์แล้วก็สามารถที่จะสอนทักษะการฟังให้ได้ผลตามจุดประสงค์ และในแนวการจัดประสบการณ์กำหนดให้พื้นฐานทางภาษาในด้านการฟังในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

1. การฝึกการฟัง
2. มารยาทในการฟัง
3. การจำแนกเสียง
4. การฟังคำพูด คำสั่งและสามารถปฏิบัติตามได้
5. การจับใจความจากนิทานและเรื่องราวได้
6. การฟังคำคล้องจอง คำกลอนสั้น ๆ
7. การเล่นที่สร้างเสริมประสบการณ์ทางภาษาด้านการฟัง

(คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 10)

บันลือ พฤกษ์วัน (บันลือ พฤกษ์วัน 2522 : 40) ได้กล่าวว่า การสอนฟัง มีจุดประสงค์ให้รู้จักฟัง และการฟังนั้นจะต้องเข้าใจความหมาย เกิดความตั้งใจ จดจำ และคิดหาเหตุผล เลสลีย์ ฟิชเชอร์ (Leslie Fisher. 1975 : 53 - 55) กล่าวถึงความสามารถในการฟังจะต้องอาศัยการจำ ระลึกได้จากสิ่งที่ได้ฟังหรือการมอง ซึ่งการจำเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการฟัง และการที่เด็กมีความจำ มีความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ได้ จะต้องมีการรับรู้ในทางด้านการฟังหรือการมอง และการรับรู้จะเป็นสื่อกลางที่จะทำให้เด็กเกิดประสบการณ์ ดังนั้นสิ่งสำคัญในการฟังคือ การที่เด็กสามารถเข้าใจสิ่งที่ตนฟังได้ อย่างดีถือว่ามีความสามารถในการฟังสิ่งนั้น

บลูม (Bloom. อ้างอิงมาจาก บุญเชิด ภิญโญนันท์พงษ์ 2521 : 55 - 85) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพทางสมองว่า เป็นทักษะความสามารถทางปัญญาที่บุคคลจะเรียนรู้ทางด้านความรู้ต่าง ๆ และการเรียนรู้จะเรียงลำดับการเรียนรู้จากสมรรถภาพขั้นต่ำสุดหรือง่ายที่สุดไปหาสมรรถภาพสูงขึ้นไป ซึ่งจะแสดงออกได้ด้วยพฤติกรรม 4 ประการ คือ

1. ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจดจำและระลึกได้ถึงเรื่องราวและประสบการณ์ตรงต่าง ๆ
 2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถที่จะจับใจความสำคัญจากเนื้อหาหรือเรื่องราวจากสื่อการติดต่อ
 3. การใช้เหตุผล (Reasoning) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะหาประเด็นเรื่องราว ความคิด เสนอนำมาพิจารณาเปรียบเทียบ
 4. การประเมิน (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจคุณค่าเรื่องราว ความคิด วิธีกระทำ เหตุการณ์ต่าง ๆ
- จากเกณฑ์ข้างต้น ได้กำหนดไว้ในเรื่องสมรรถภาพทางปัญญา สามรถที่จะทำการศึกษาได้จากหลักเกณฑ์การวัดพฤติกรรม ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การใช้เหตุผล และการประเมิน มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาสมรรถภาพในการฟัง

1.5 การสอนทักษะการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้และมีคุณประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ทักษะการฟังเป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้ถ้าได้รับการสอนที่ถูกต้องเหมาะสม

ภรณ์ สุรรัตน์ (ภรณ์ สุรรัตน์ 2523 : 93 - 94) ได้กล่าวว่า ในเรื่องการสอนทักษะการฟัง ครูควรเตรียมกิจกรรมเกี่ยวกับการฟังแก่เด็กและได้เสนอแนวทางการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

1. ครูต้องพยายามจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและน่าสนใจ โดยวางแผนการจัดกิจกรรมในแต่ละช่วงเวลาตามความสนใจของเด็ก เช่น ความยาวของนิทาน เพลง จัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก และจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะกับการฟัง
2. กระตุ้นให้นักเรียนทราบว่า การฟังเป็นเรื่องจำเป็น

3. การสอนฟังให้เด็กโดยวิธีการที่ครูพูดให้ชัดเจนเบาพอที่จะให้เด็กสนใจฟังและควรใช้เวลาเด็กในการรับฟังหรือเตรียมตัวฟังให้มากพอ เพื่อให้เด็กหยุดกิจกรรมอื่น แล้วหันมาสนใจฟังครู และที่สำคัญครูควรใช้คำอธิบายง่าย ๆ

4. ครูต้องเป็นผู้ฟังที่ดีโดยทำตัวอย่างให้เด็กได้เห็น เช่น การหันหน้าไปทางผู้พูด เป็นต้น

5. สร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับเด็กและครู

6. ช่วยให้เด็กพัฒนาการรับรู้เสียง ให้รู้จักแยกเสียงที่ได้ยินในชีวิตประจำวันได้

7. เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้ฟังเรื่องหรือประสบการณ์ที่มีความหมาย เพื่อเพิ่มพูนความรู้

นอกจากนี้ เขียวพว เฉลิมคุปต์ (เขียวพว เฉลิมคุปต์ 2528 : 65 - 66) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนทักษะการฟังให้กับเด็ก ครูควรมีวิธีการดังนี้

1. ให้เด็กนั่งฟังอย่างสบาย ๆ

2. ให้เด็กเข้าใจว่าการฟังเป็นสิ่งสำคัญ ควรตั้งใจฟังผู้อื่นพูดและมีมารยาทในการรับฟังด้วย

3. หาหัวเรื่องที่เด็กสนใจจะรับฟัง เช่น สนทนาถึงปัญหาของเด็ก เหตุการณ์ประจำวัน

4. สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างครูกับเด็กในการฟัง

5. จัดประสบการณ์ในการฟังโดยให้เด็กเกิดความพอใจ สนุกสนาน และได้เนื้อหาสาระ เช่น ใช้นิทาน บทร้อยกรอง การสนทนา ฯลฯ เข้ามาใช้ในการฝึกทักษะการฟัง และควรมีการใช้สื่อต่าง ๆ ประกอบการสอนฟัง เช่น ของจริง รูปภาพ เทปต่าง ๆ ฯลฯ

ดูคเกอร์ (Duker. 1969 : 747 - 751) ได้ให้หลัก 4 ประการที่จะเป็นแนวทางในการสอนฟังให้กับเด็ก

1. ควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ในการฟังด้วยความพอใจ แทนที่จะเป็นการฟังด้วยความรู้สึกฝืนใจ

2. ครูควรจัดกิจกรรมในการฟังแต่ละวันไว้ให้มากที่สุด เพื่อสนองความต้องการของเด็กให้เพียงพอ

3. การฟังในชั้นเรียนไม่ควรจำกัดวงแคบเฉพาะการฟังครูพูดเท่านั้น

4. ควรกำหนดความมุ่งหมายของการส่งเสริมทักษะการฟังให้ชัดเจน มิใช่ให้เด็กฟังโดยไม่มีจุดหมาย

ลีเปอร์ และคนอื่น ๆ (Leeper and other. 1974 : 160) ได้เสนอแนะถึงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟังให้กับเด็กโดย

1. การเล่านิทาน
2. การอ่านหนังสือต่าง ๆ
3. การดูภาพแล้วบรรยาย
4. การท่องเที่ยวทกลอน หรือคำคล้องจอง
5. การสนทนา การอภิปราย
6. การแสดงละคร
7. การแสดงบทบาทสมมติ

ทูโตโล (Tutolo. 1977 : 267) มีความเห็นสอดคล้องกับ ลีเปอร์ ในเรื่องของการสอนฟังว่า การฝึกทักษะทางภาษาควรเริ่มจากการฟัง เพราะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อความหมายและเรียนรู้ ทักษะการฟังสามารถสอนและฝึกได้ด้วยวิธีการที่เป็นไปตามลำดับเป็นขั้นตอน

จากที่กล่าวมาในเรื่องของการสอนทักษะการฟังให้กับเด็ก ครูจำเป็นต้องกำหนดจุดประสงค์ในการสอนฟัง ในการให้เด็กฟังนิทานและเรื่องราว ครูจะต้องจัดกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังเฉพาะเพื่อส่งเสริมและฝึกให้เด็กมีความสามารถในการฟัง

1.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาความสามารถในการฟัง

ในปี 2518 ศศิธร ชันติธรางกูร (ศศิธร ชันติธรางกูร 2518 : 71) ได้ศึกษาพัฒนาการในการฟังและการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 พบว่าความสามารถในการฟังของนักเรียนในทุกระดับชั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการอ่าน และพัฒนาการในการฟังการอ่านเพิ่มขึ้นไปตามระดับชั้น เด็กในระดับชั้นสูงกว่าจะมีความสามารถในการฟังและการอ่านสูงกว่า

พรทิพย์ บุชรานวงษ์ (พรทิพย์ บุชรานวงษ์ 2522 : 157) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 40 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

// ในปี 2525 พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข 2525 : 321) ได้ศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนที่ฟังนิทานที่มีรูปแบบการเล่าแตกต่างกันคือ การเล่านิทานและแสดงท่าทางประกอบการเล่านิทานและแสดงหุ่นประกอบ การเล่านิทานและแสดงภาพประกอบและการเล่านิทานเพียงอย่างเดียว โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังนิทาน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ฟังนิทานแบบครูเล่าและให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ มีความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำสูงกว่าแบบฟังการเล่านิทานเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้มีความแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

เวตสโตน และฟรายแลนเดอร์ (Wetstone and Friedlander. 1974 : 32) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรายการสด เทปโทรทัศน์ และการเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 247 คน โดยใช้สื่อ 3 อย่างคือ รายการสด เทปโทรทัศน์ และเทปบันทึกเสียง ทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า การนำเสนอด้วยสื่อทั้งสาม การใช้เทปบันทึกภาพได้ผลดีที่สุด การใช้เทปบันทึกเสียงต่ำที่สุด ส่วนรายการสดนั้นมีประสิทธิภาพต่ำกว่าการใช้เทปบันทึกภาพ

ซูซาน (Susan. 1979 : 3064) ศึกษาเปรียบเทียบผลในด้านความรู้และทัศนคติจากการเสนอเรื่องราวโดยใช้สื่อ 3 ชนิดคือ เทปบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง และการเล่าเรื่อง โดยวัดจากคะแนนทดสอบการอ่าน ผลวิจัยปรากฏว่า ด้านความรู้ที่นักเรียนที่เรียนจากการเล่าเรื่องโดยตรงจะมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากเทปบันทึกเสียง ส่วนการใช้เทปบันทึกภาพไม่มีความแตกต่างกันกับสื่อทั้ง 2 ชนิด ในด้านทัศนคติผลการเรียนโดยใช้สื่อทั้ง 3 ชนิดไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าความเข้าใจในการฟังมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา และความสามารถทางวิชาการ ถ้าเด็กมีความสามารถทางการฟังสูง จะมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย งานวิจัยเหล่านี้ได้เน้นถึงคุณค่าของความสามารถในการสอนฟัง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

2.1 ความหมายของนิทาน

วลัย วลีธำรง (วลัย วลีธำรง 251๖ : 22 - 26) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบเนื่องต่อกันมาเป็นทอด ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นิทานเหล่านี้อาจจะ เป็นเรื่องที่ต้องการความจริงหรือมีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนานหรือเป็น เรื่องที่เกิดขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้

รัชณี ศรีไพรวรรณ (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2516 : 37 - 41) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าต่อกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนาน และเนื้อเรื่องในนิทานอาจเป็น เรื่องที่เชื่อถือ และเป็นเรื่องแสดงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะนิทานเป็น เรื่องที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นส่วนใหญ่

นิทานเป็น เรื่องราวที่มีมาช้านานและเล่าต่อเนื่องกันมาเป็น เรื่องราวที่เกิดขึ้นจากความจริงหรือเป็น เรื่องที่เกิดขึ้นจากจินตนาการของผู้แต่งขึ้น เพื่อที่จะให้ผู้ฟังได้สนุกสนานและได้รับความรู้จากเนื้อหาของนิทานเรื่องนั้น ๆ

2.2 คุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอน

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ 2520 : 37 - 39) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ได้ดังนี้

1. ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีที่พึ่งทางใจ รู้สึกคนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะขณะที่ฟังนิทานเด็กจะได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับพ่อ แม่ พี่น้อง หรือครู และเพื่อน ๆ

2. ทำให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องราวที่ได้ฟัง เช่น เรื่องนางฟ้า เรื่องสัตว์ต่าง ๆ หรือเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติต่าง ๆ

3. ช่วยให้เด็กรู้จักโลกจากแง่มุมเล็ก ๆ จากนิทานที่ได้ฟัง ทำให้สามารถตัดสินใจในการแสดงออกและการสนองตอบต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง มองโลกในแง่ดี เกิดทัศนคติที่ดีต่อโลกและชีวิต

4. เด็กได้พักผ่อน ผ่อนคลายความเครียด ได้รับความเพลิดเพลิน ความสดชื่น และความรู้จากเรื่องราวที่ได้ฟัง

สุขสมร ประพัฒน์ทอง (สุขสมร ประพัฒน์ทอง 2522 : 31 - 36) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานว่า เป็นเครื่องมือที่กระตุ้นจิตใจด้านพฤติกรรมในสังคมของเด็ก นิทานแสดงให้เห็นถึงความพยายามของตัวเองที่จะเป็นผู้ฟันฝ่าอุปสรรคและมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ จนบรรลุผลสำเร็จได้

ฉวีวรรณ ถินาวงศ์ (ฉวีวรรณ ถินาวงศ์ 2526 : 125 - 126) ได้กล่าวว่า นิทานมีอิทธิพลและคุณค่าต่อเด็กมากในระดับเด็กปฐมวัย การที่ผู้ใหญ่และครูได้ใกล้ชิดกับเด็ก โดยการเล่านิทาน จะเป็นเครื่องช่วยให้เข้าใจเด็กยิ่งขึ้น การเล่านิทานมีคุณค่าดังนี้

1. ช่วยลดเขยปรสภาระแก่เด็กในชมพหให้เท่าเทียมเด็กในเมือง เพราะ บิดามารดาของเด็ทชมพหไม่มีเวลาหรือไม่เห็นคุณค่าของการเล่านิทานให้เด็กฟัง
2. บัวยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิด และจินตนาการให้กับเด็ก
3. ช่วยฝึกให้เด็กเป็นนักฟังที่ดี เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทาน และสามารถเก็บใจความตามเรื่องราวที่ฟังคนอื่นเล่าได้ตามสมควรแก่วัย
4. ช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนทนเพลิดเพลิน มีความรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิดกับผู้อ่าน
5. ช่วยปลูกฝังความรู้สึกชอบฟังนิทานและความรู้สึกชอบในหนังสือนิทานก่อนที่อ่านให้อย่างเข้าใจ
6. ปลูกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้าง ยอมรับความจริงในชีวิตประจำวัน
7. ช่วยให้ครูและผู้ใหญ่ได้ทราบถึงความรู้สึกที่อยู่ในตัวของเด็กจากการสนทนาซักถามในขณะฟังนิทาน

✓ นอกจากนี้ วิไล เวียงวีระ (วิไล เวียงวีระ 2526 : 69) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย คือ

1. ช่วยพัฒนาภาษา ทั้งการฟังและการพูด
2. ช่วยพื้นฐานทางจิตใจของเด็ก คุณค่าทางสังคม และจริยธรรมต่าง ๆ ที่เราต้องการปลูกฝังให้แก่เด็ก
3. เสริมสร้างบุคลิกภาพ นิทานบางเรื่องเมื่อเด็กได้ฟัง จะสามารถกระตุ้นให้เด็กเกิดความรู้สึก กล้าแสดงออก
4. ให้ความรู้ ความสนุกสนานและจินตนาการ
5. การเลือกนิทานที่ดีเหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก จะช่วยปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการเลือกฟัง และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย
6. ช่วยฝึกการสำรวจใจให้คงอยู่กับเรื่องที่ฟัง เป็นการยืดช่วงความสนใจของเด็กให้นานขึ้น
7. เป็นการพื้นฐานความพร้อมด้านการอ่าน
8. เนื้อหาสาระของนิทานบางเรื่องอาจช่วยแก้ไขพฤติกรรมที่พึงปรารถนา
9. ส่งเสริมหรือกระตุ้นพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กได้ประพฤติปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่านิทานมีคุณค่าในการที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ความคิด จินตนาการ และสามารถฝึกเด็กเป็นนักฟังที่ดี เก็บความเรื่องที่ฟังได้ตามสมควรแก่วัย นอกจากนี้ยังส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ให้แก่เด็กและทำให้ครูได้ทราบถึงความรู้สึกของเด็กให้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัยสามารถเรียนรู้จากเรื่องที่ครูเล่าให้ฟัง

✓ 2.3 รูปแบบการเล่านิทาน

✓ การเล่านิทานถ้าจะเล่าโดยการอ่านหรือการเล่าปากเปล่า โดยไม่เปลี่ยนแปลงวิธีการเลย จะทำให้ความสนใจของเด็กลดลง ฉะนั้นครูจึงควรมีวิธีการเล่านิทานที่จะช่วยให้บรรยากาศในการฟังนิทานน่าสนใจยิ่งขึ้น และการเล่านิทานมีรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้
(ฉวีวรรณ พิทยาวงศ์ 2526 : 131 - 132 และ วิไล เวียงวีระ 2526 : 70 - 71)

1. การอ่านจากหนังสือนิทาน
 2. การใช้น้ำกาหรือแสดงตัวละครในเรื่อง โดยคาดไว้บนศีรษะ โดยที่ครูคนเดียวอาจแสดงให้หลาย ๆ บท โดยเปลี่ยนหน้ากาหรือเปลี่ยนหัว และเปลี่ยนเสียงไปตามตัวละครนั้น ๆ
 3. การเล่าโดยใช้เสียงประกอบ เป็นผู้เล่าและใช้เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีประกอบ จะช่วยให้เรื่องสนุกสนานหรือน่าตื่นเต้นขึ้น
 4. การเล่าโดยใช้เทปนิทานที่ครูอาจจะสร้างขึ้นหรือซื้อมา และการตรวจดูในด้านการใช้ภาษาว่าเหมาะสมหรือไม่
 5. การเล่าโดยฉายสไลด์ประกอบ
 6. การเล่าโดยการใช้นิ้วมือ ใช้สำหรับเล่านิทานเรื่องสั้น ๆ หรือกลอนสั้น ๆ โดยเด็กได้มีโอกาสร่วม
 7. การเล่าโดยการวาดภาพบนกระดาษแข็งแล้วระบายสีติดเป็นตัว ๆ ด้านหลังปิดกระดาษทรายใช้คู่กับแผ่นป้ายคำศัพท์ และสามารถเคลื่อนไหวภาพไปมาได้
 8. การเล่านิทานประกอบหุ่นต่าง ๆ เช่น หุ่นมือ หุ่นเชิด หุ่นชัก ฯลฯ
- การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สื่อโดยการใช้อนุภาพและการใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทาน โดยคำนึงถึงการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ของเด็กวัย 2 - 7 ปี จะเรียนรู้จากการกระทำ โดยจะต้องอาศัยสื่อวัสดุอุปกรณ์ เพราะระบบความคิดของเด็กในวัยเด็กนี้ยังไม่ถึงขั้นที่จะเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรมในการเรียนรู้ (Piaget. 1969 : 120 - 125) เพื่อเปรียบเทียบว่าการใช้อนุภาพและการใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทานว่าสื่อใดจะส่งผลต่อความสามารถในการฟังได้ดี

2.4 การเลือกนิทาน

ทิพย์สุตา นิลสินธพ (ทิพย์สุตา นิลสินธพ 2523 : 80 - 82) ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานสำหรับเด็ก ผู้เล่านิทานควรได้ศึกษาและควรคำนึงถึง

1. ความสนใจของเด็ก ถ้าเด็กในวัยใดชอบฟังนิทานประเภทใด ความยาวของนิทานควรเหมาะสมกับวัยและช่วงความสนใจของเด็ก นิทานบางเรื่องสนุกแต่ยาวมาก ในเด็กเล็ก ๆ อาจหมดความอดทนในการฟัง

2. เนื้อหาสาระในนิทานสอดแทรกข้อคิดอะไรให้กับเด็ก ปลุกฝังคุณธรรมและมีคุณค่าหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3. การมีรูปภาพประกอบนิทานที่มีขนาดพอเหมาะ ภาพชัดเจน มีสีสวยงาม เพื่อดึงดูดความสนใจ ภาพควรสื่อความหมายหรือสร้างอารมณ์ได้อย่างชัดเจน เด็กจะชอบภาพลายเส้นมากกว่าภาพเลียนแบบของจริงหรือภาพเหมือน

✓ นอกจากนี้ พรจันทร์ จันทวิล (พรจันทร์ จันทวิล 2529 : 103) ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยที่ควรนำมาเล่าให้เด็ก ๆ

1. เป็นเรื่องง่าย ๆ แต่สมบูรณ์ เป็นเหตุการณ์อย่างเดียวเรื่องได้บ้าง
2. มีการเดินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว
3. ตัวละครน้อย มีลักษณะเด่นที่จำได้ง่าย เด็กอาจสมมุติตัวแทนได้
4. มีบทสนทนาบ้าง ๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องที่เบื่อก
5. ใช้ภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น การกล่าวคำซ้ำ หรือคำสัมผัสจะได้ง่ายและรวดเร็ว

6. สร้างความรู้สึก ความพอใจให้กับผู้ฟัง

7. เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัว ลัทธิเลี้ยง

ตามได้

8. ความยาวไม่เกิน 15 นาที

2.5 การใช้นิทานเพื่อเป็นกิจกรรมการสอนฟัง

วรรณพร ภิรมย์สิน (วรรณพร ภิรมย์สิน 2522 : 7 -

การใช้นิทานเป็นกิจกรรมสำหรับสอนทักษะการฟังประเภทต่าง ๆ ได้แก่

1. การฟังเพื่อให้ได้รายละเอียด ครูอ่านหรือเล่านิทานให้เด็กฟัง แล้วให้สรุปหรือเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่เล่าให้ฟัง

2. การฟังอย่างตั้งใจ การฟังที่ดีนั้นจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมภายนอกให้หมด ผู้ฟังจะต้องให้ความสนใจในสิ่งที่ฟังจุดเดียว กิจกรรมที่สอนฟัง เช่น ฟังเครื่องบันทึกเสียง ฟังการเล่านิทาน ฟังวิทยุ ฟังการเล่าเรื่อง และการอธิบายคำถามเรื่องที่ฟัง

3. การฟังแบบเน้นทวนการ เป็นการฟังเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่ต้องตั้งใจจดจำเหมือนการฟังแบบแรก ได้แก่ การฟังนิทาน การฟังเพลง

4. การฟังแบบวิเคราะห์ การฟังแบบนี้ผู้ฟังจะต้องฟังด้วยใจจดจ่อ และคิดไปด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมการฟังแบบนี้คือ การฟังนิทาน ฟังเรื่องสั้น ฟังคำบรรยาย แล้วให้ผู้ฟังแสดงทัศนะหรือปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งที่ได้ฟังโดยการลำดับเหตุการณ์

5. การฟังในขณะที่ทำกิจกรรมอื่น ๆ เป็นการฟังเมื่อมีสิ่งรบกวนในขณะที่ฟัง แต่ไม่ทำให้เสียสมาธิในการทำงาน กิจกรรมที่ส่งเสริมการฟังคือ การฟังนิทานจากแผ่นเสียง แล้วให้แสดงท่าประกอบ ฟังเทปบันทึกเสียงต่าง ๆ แล้วให้วาดภาพตามจินตนาการ

ในการสอนทักษะการฟัง สามารถทำได้หลายแบบ นับตั้งแต่การฝึกการฟังอย่างเป็นขั้นตอน โดยการฟังเรื่องต่าง ๆ การฟังคำพูด คำสั่งและสามารถปฏิบัติตามได้ การฟังคำคล้องจอง คำกลอนสั้น ๆ รวมตลอดถึงการใช้นิทานสำหรับสอนทักษะการฟัง

นอกจากนี้ นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข และคนอื่น ๆ (นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข และคนอื่น ๆ 2522 : 120 - 121) มีความเห็นสอดคล้องว่า การเล่านิทานเป็นกิจกรรมการสอนฟัง ครูสามารถจัดกระทำได้ด้วย

1. ทักฟังนิทาน ละคร บทความจากวิทยุหรือเทป เมื่อฟังรายการวิทยุศึกษาแล้ว ครูควรซักถามความเข้าใจในการฟังได้ นอกจากนี้เทปนิทานสั้น ๆ จะช่วยได้

2. การอ่านนิทานให้ฟัง ครูอ่านให้เด็กฟังแทนการเล่าได้โดยการอ่านให้ชัดเจน และนำภาพให้เด็กดูด้วย การอ่านหนังสือนิทานจะช่วยเด็กให้ฟังและฝึกความสามารถในการฟังเรื่องราว

3. ให้เด็กผลัดกันออกมาเล่าเรื่องให้ฟังและเป็นการฝึกการฟังจากความสามารถในการฟังของเด็กและฝึกมารยาทในการฟังให้กับเด็ก ในการที่เด็กออกมาเล่านิทานหรือเรื่องต่าง ๆ

การเล่านิทานเป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการฟังให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี เพราะเด็กปฐมวัยชอบฟังนิทาน เด็กจะสนุกสนานเพลิดเพลินมากขึ้นและเนื้อหาสาระของนิทานยังให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ แก่เด็กและสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังนิทานให้ได้ผลดี ได้แก่ การใช้สื่อประกอบการเล่า จะช่วยให้เด็กมีความสนใจ ตั้งใจ จดจำเนื้อหา ความเข้าใจ คิดหาเหตุผลเป็นการส่งเสริมความสามารถในการฟังของ

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

ผลงานวิจัยในประเทศไทย

✓ สุขสมร ประพัฒน์ทอง (สุขสมร ประพัฒน์ทอง 2521)

ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุ 7 - 10 ปี จำนวน 80 คน โดยการเล่าเนื้อหาเรื่องกระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กให้ฟัง จำนวน 10 เรื่อง เป็นเวลา 3 แล้ววัดพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กโดยให้เล่นเกมที่ยาก 3 ชั้น ผลการทดลอง พบว่าเด็กที่ฟังนิทานที่มีตัวแบบ มีความเพียรพยายาม พยายามอุปสรรคจนบรรลุความสำเร็จ พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ฟังนิทานที่ไม่มีตัวแบบ และพบว่า เด็กที่ได้รับแบบที่ตนเองเร็ว มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมแล้ว

ในปี 2523 อรทัย จันทวิชานวนซ์ (อรทัย จันทวิชานวนซ์

ได้ศึกษารูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของเด็กและผล

รับผิดชอบของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเอง แ

เลี้ยงดูแบบยังการฟังตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถม

โดยการเล่านิทาน 3 รูปแบบ คือ นิทานบรรยาย นิทานท้องถิ่น และนิทาน

ผลการทดลองพบว่า รูปแบบของนิทานที่แตกต่างกันส่งผลต่อความรับผิดชอบของ

ไม่แตกต่างกัน และพบว่า การใช้นิทานและไม่ใช้นิทานมีผลต่อความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

ในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ

ในปี 2526 ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์ (ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์ 2526 : 128) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการเล่านิทานที่มีรูปแบบต่างกัน โดยศึกษารูปแบบของนิทาน 3 รูปแบบ คือ นิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น และนิทานเกี่ยวกับสัตว์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วยรูปภาพแบบเอ ของ ทอร์เรนซ์ (Tarrance) และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยดัดแปลงมา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับฟังนิทานแต่ละรูปแบบและนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังนิทานมีความคิดสร้างสรรค์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และศึกษาในส่วนย่อยของความคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับฟังนิทานแบบปรัมปรามีความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับฟังนิทานเกี่ยวกับเรื่องสัตว์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

ดิวนันท์ คิกสัน จอห์นสัน และ ซอลซ์ (Dixon, Johnson and Saltz. 1977 : 367 - 373) ได้ศึกษาเด็ก 4 กลุ่มในจำนวน 3 กลุ่มที่ได้รับการเล่านิทานให้ฟัง โดยแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ฟังนิทานแล้วมีการสนทนา หรือพาไปศึกษานอกสถานที่ หรือแสดงบทบาทเลียนแบบตัวละคร และอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลอง พบว่า ในการฟังนิทานนั้น ถ้าเด็กได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปจะช่วยจะพัฒนาความคิดต่าง ๆ ได้ดีที่สุด แสดงว่า เมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้วเด็กย่อมมีความต้องการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ตนชอบหรือตัวละครที่ประสบผลสำเร็จ และยังพบว่า เนื้อเรื่องในนิทานถ้าเป็นเรื่องใกล้ความจริง จะให้ผลดีต่อความคิดของเด็กได้ดีกว่านิทานที่มีเนื้อเรื่องไกลชีวิตจริงของเด็ก

กล่าวโดยสรุปจากเอกสารและงานวิจัยที่ได้นำมากล่าวทั้งหมดนี้ว่า นิทานต่างก็มีคุณค่าต่อเด็กทุกระดับ และเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน

3.1 ความหมายของรูปภาพ

เกอร์แลค และ อีลีย์ (Gerlach and Ely. 1971 : 365) ได้ให้ความหมายของรูปภาพไว้ว่า เป็นภาพนิ่งเป็นวัสดุ 2 มิติที่บันทึกหรือแสดงเหตุการณ์ สถานที่ บุคคลหรือสิ่งของเอาไว้ อาจเป็นลักษณะเป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพการ์ตูน ภาพสเก็ตช์ ภาพนิ่ง รวมทั้งแผนภูมิ แผนที่สถิติ และแผนที่ รูปภาพสามารถใช้ในการสอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มในเวลาเดียวกันก็ได้

3.2 คุณค่าและประโยชน์ของรูปภาพในการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สื่อความหมายที่มีอิทธิพลมาก คอมมิเนียส (Comminius) อ้างจากศึกษานิเทศก์ (ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2519 : 2 - 3) ได้กล่าวว่า คอมมิเนียสได้แต่งบทเรียนที่มีภาพประกอบขึ้นเป็นหนังสือชื่อว่า โลกในรูปภาพ มีรูปภาพเป็นหัวใจสำคัญ และได้ให้หลักสำคัญเกี่ยวกับรูปภาพว่า

1. หนังสือและรูปภาพประกอบที่พิมพ์ จะเป็นเครื่องช่วยปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ในชั้นแรกของเนื้อหา ครูอธิบายแล้วใช้รูปภาพประกอบเมื่อถึงตอนที่จำเป็น

วิททิช และ ชัลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1957 : 75 - 79)

ได้กล่าวถึงคุณค่าของรูปภาพต่อการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. ถึงแม้รูปภาพจะเป็นวัสดุ 2 มิติ แต่ก็สามารถทำให้ผู้ดูเข้าใจในลักษณะของมิติที่ 3 ได้ โดยใช้เทคนิคของแสง สี และเงาเข้าช่วย ทำให้ภาพมองเห็นชัด คั่น โกล และใกล้เคียง

2. สามารถแสดงสิ่งที่ไม่มีการเคลื่อนไหวให้พิจารณารายละเอียดได้อย่างชัดเจน เช่น ภาพวิหคหัตถ์ ภูเขา ป่าไม้ ต้นไม้ คน สัตว์ ฯลฯ วัตถุที่อยู่ในอริยาบทต่าง ๆ นักเรียนสามารถนำมาดูซ้ำหรือดูนานเท่าไรก็ได้ ภาพนี้จะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

3. สามารถทำให้มีความรู้ลึกในเรื่องราวการเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพคนเดิน วิ่ง เล่น ถึงไม่กำลังแกว่งไปมาด้วยลมแรง เป็นต้น

4. สามารถเน้นความรู้สึกนึกคิดของผู้ผลิตรูปภาพได้ เช่น ความโกรธ ความกลัว เมตตาเห็น เป็นต้น

5. สามารถใช้เพื่อการเรียนเป็นรายบุคคลได้ โดยนักเรียนสามารถจะนำไปศึกษารายละเอียดตามเนื้อหาหรือบ่อยครั้งเท่าไรก็ได้ตามที่ต้องการ

6. สามารถใช้ประกอบการสอนได้หลายวิชา และใช้ได้กับเด็กทุกชั้นทุกวัย

หน่วยศึกษานิเทศก์ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2519 : 11 - 13) ได้สรุปถึงประโยชน์ของการใช้รูปภาพในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เช่น สามารถจำลองของจริง มาให้ศึกษา นำของที่อยู่ห่างไกลมาสู่ห้องเรียนได้

2. รูปภาพจำลองเอาความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนศึกษารายละเอียดได้ และใช้เวลาในการศึกษาไม่นานเท่าไรก็ได้

3. รูปภาพอาจจะได้รับการดัดแปลงบางอย่าง เพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเรียน เช่น ถ้าต้องการให้เห็นส่วนประกอบภายใน ก็ใช้รูปภาพแสดงลักษณะนั้น

4. รูปภาพช่วยให้เข้าใจในสิ่งที่อ่านสมบูรณ์ขึ้น

5. รูปภาพเป็นแหล่งสำหรับค้นคว้าหาความรู้

6. รูปภาพช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและส่งเสริมการอภิปรายร่วมกัน

7. รูปภาพช่วยในการสรุปบทเรียน เช่น เรียนจบแล้วต้องการสรุปเรื่องราวนั้น ก็ใช้รูปภาพ

8. รูปภาพเปิดโอกาสให้ผู้ที่ใช้สามารถใช้ภาพได้เรื่อย ๆ

สรุปได้ว่า รูปภาพมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเป็นแหล่งให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกระดับ ในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเรียนรู้จากสื่อที่เป็นรูปธรรมที่เป็นรูปภาพ จะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในเนื้อหาในวิชาต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการใช้รูปภาพประกอบการเล่านิทาน จะช่วยส่งเสริมความสนใจ ความจำ และความสามารถในการฟังของเด็กให้ดีขึ้น เป็นการปูพื้นฐานทางภาษาตัวอักษรต่อไป

3.3 หลักการเลือกและการใช้รูปภาพในการเรียนการสอน

ในการเลือกรูปภาพและการใช้รูปภาพในการเรียนการสอนให้กับเด็กเป็นสิ่งสำคัญ ที่ครูจะต้องเข้าใจและมีหลักการที่จะเลือกรูปภาพให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจของผู้เรียน และตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ต้องการให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ

เริงลักษณ์ มหาวิจิฉัยมนตรี (เริงลักษณ์ มหาวิจิฉัยมนตรี 2516 : 44)

ได้กล่าวว่า การเลือกรูปภาพในการสอน จะต้องเลือกให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน ให้ตรงกับเนื้อหาที่สอน เพื่อให้ภาพนั้นมีคุณค่าและสนองตอบวัตถุประสงค์การสอน ในการใช้รูปภาพจะพบว่าใช้ได้ทุกช่วงเวลาระหว่างทำการสอน เช่น ขึ้นนำเข้าสู่บทเรียน ขึ้นสอน ขึ้นสรุป และขึ้นประเมินผล ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเรื่องเวลาด้วย เพื่อให้การเรียนรู้ นักเรียนพัฒนาขึ้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2519 :

ได้เสนอแนะว่า เมื่อเลือกรูปภาพที่เหมาะสมได้ ควรคำนึงถึงหลักการใช้รูปภาพ การเรียนการสอน

1. เตรียมตัวนักเรียน โดยกระตุ้นให้เด็กมีส่วนในการที่จะเรียน
2. ใช้รูปภาพครั้งละน้อย ๆ ภาพ จะได้ผลดีกว่าการใช้รูปภาพครั้งละมาก ๆ
3. ใช้รูปภาพให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการเรียนการสอน
4. ใช้รูปภาพพร้อมกับการอธิบายประกอบเพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น
5. ใช้รูปภาพร่วมกับอุปกรณ์ประกอบการสอนอย่างอื่น เช่น บัตรคำ เป็นต้น
6. เลือกวิธีนำภาพออกแสดงให้เหมาะกับบทเรียน
7. ใช้รูปภาพเมื่อเห็นว่าจะใช้ได้ผลดีกว่าอุปกรณ์อื่น ๆ

วิททิช และชัลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1957 : 97) ได้มี

ความเห็นสอดคล้องในหลักการใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้รูปภาพที่สนองต่อความต้องการของนักเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม เลือกภาพที่เขาต้องการและยอมรับฟังข้อเสนอแนะบ้าง
2. อย่าใช้รูปภาพครั้งละมาก ๆ เพราะจะทำให้เด็กเกิดความสับสน และการใช้ภาพนั้นจะไม่มีคุณค่าเท่าที่ควร

- ✓ การใช้รูปภาพประกอบการสอนคำศัพท์วิชาภาษาไทยมีผลทำให้การเรียนรู้ดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้รูปภาพและความคงทนในการจำภาพไม่มีอิทธิพลต่อการจำคำศัพท์เลย

ในปี 2522 สัมกร ผลจำรูญ (สัมกร ผลจำรูญ 2522 : 166) ได้ศึกษา รูปแบบของภาพการ์ตูนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และความชอบของภาพการ์ตูนของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้น กลุ่มอายุ และความสัมพันธ์ระหว่างความชอบแบบภาพการ์ตูนกับผลการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 180 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีเพศและกลุ่มอายุต่างกัน เมื่อศึกษาจากภาพการ์ตูนต่างแบบกันผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความชอบรูปแบบภาพการ์ตูน พบว่านักเรียนที่มีเพศและกลุ่มอายุต่างกัน ชอบแบบภาพการ์ตูนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน ชอบแบบภาพการ์ตูนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✓ จวีวรรณ จินดาพล (จวีวรรณ จินดาพล 2525 : 321) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำเรื่องความเข้าใจความหมายของคำนาม โดยการใช้อยู่ภาพ การเล่นเกม และการใช้ปริศนาคำทาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน กลุ่มที่ 1 สอนโดยการใช้อยู่ภาพ กลุ่มที่ 2 สอนโดยการเล่นเกม กลุ่มที่ 3 สอนโดยการใช้ปริศนาคำทาย เมื่อทำการทดลองเรียนเรียบร้อยแล้ว ทดสอบผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังจากนั้น 2 สัปดาห์ ทดสอบผู้เรียนอีกครั้งเพื่อวัดความคงทนในการจำ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเข้าใจ ความหมายของคำนามและความคงทนในการจำของผู้เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความเข้าใจ ความหมายของคำนามก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมานั้น พอสรุปได้ว่า การใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอนเหมาะสมสำหรับเด็ก เพราะจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น และภาพที่ใช้

3. ควรใช้รูปภาพเพื่อทำให้การสอนด้วยคำพูดลดน้อยลง และต้องพิจารณาแล้วว่า ภาพนั้นจะแสดงความหมายหรือสิ่งที่ต้องการให้ได้อย่างชัดเจนกว่าการอธิบายด้วยคำพูด

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การใช้รูปภาพในด้านการเรียนการสอนให้กับเด็ก นั้น ควรเลือกรูปภาพให้เหมาะสมกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ของเรื่อง ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำ รูปภาพใช้คู่กับแผ่นป้ายคำศัพท์ประกอบการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังของ เด็กปฐมวัย

3.4 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปภาพ

ผลงานวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยเกี่ยวกับรูปภาพที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน มีอยู่หลายเรื่อง ดังนี้

วุฒิ แตรสังข์ (วุฒิ แตรสังข์ 2514 : 80) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบสัณฐานของรูปภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนใช้ประถมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาเกี่ยวกับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 300 คน ให้แต่ละกลุ่มดูรูปภาพที่มีเนื้อหากลุ่มละเนื้อหา แต่แบบสัณฐานของภาพนั้นเหมือนกันทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นของตนว่าชอบแต่ละลักษณะมากน้อยเพียงใด ผลปรากฏว่า ทั้ง 2 กลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย และทุกระดับชั้นชอบภาพง่ายมากกว่าภาพวาดเรขาคณิต หรือภาพวาดลายเส้น ชอบภาพสีแบบธรรมชาติมากกว่าภาพขาวดำหรือภาพสีเดียว ชอบภาพขนาดใหญ่มากกว่าภาพขนาดกลาง และภาพขนาดเล็ก แบบของภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกภาพของนักเรียนมากที่สุด และขนาดมีอิทธิพลน้อยที่สุดคือ ถ้าใช้ภาพถ่ายแทนภาพลายเส้นหรือภาพเรขาคณิต จะทำให้ภาพนั้นดึงดูดความสนใจเพิ่มขึ้น

เริงลักษณ์ มหาวิจิตรมนตรี (เริงลักษณ์ มหาวิจิตรมนตรี 2516 : 81) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปภาพในการเรียนการสอนคำศัพท์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสหราษฎร์ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน ด้วยวิธีจับคู่ ให้ความสามารถทางการเรียนภาษาไทยโดยเฉลี่ยเท่ากัน กลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้รูปภาพ กลุ่มที่ 2 สอนโดยไม่ใช้รูปภาพ โดยใช้ครูผู้สอนคนเดียวกัน ผลการศึกษพบว่า

การเป็นภาพพระบารมี ตัดเป็นตัว ๆ ด้านหลังติดกระดาษทรายใช้คู่กับแผ่นป้ายสาลี ผู้วิจัยจึง
ทดลองการใช้รูปภาพประกอบกรเล่านิทานในการศึกษาค้นคว้า

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการเรียนการสอน

4.1 ความหมายของทฤษฎี

จิระประภา บุญนิคม (จิระประภา บุญนิคม 2522 : 7) ให้ความหมาย
ว่า ทฤษฎี คือ สิ่งที่ไม่ใช่ชีวิตเคลื่อนไหวได้ในรูปแบบของละคร โดยมนุษย์เป็นผู้บังคับ ทฤษฎี
หลายประเภท แต่ต้องไม่ใช่ปัญหาหรือทฤษฎี

อรุณา มุทวณิช (อรุณา มุทวณิช 2527 : 568) ให้ความหมายว่า ทฤษฎีเป็น
วัตถุที่สร้างขึ้นแล้วนำมาทำให้เคลื่อนไหวเพื่อสื่อความหมายกับผู้อื่น ทฤษฎีไว้เพื่อสื่อสารและ
นำความรู้ลึกซึ้ง อารมณ์ แรงบันดาลใจ และความดีมาทำให้เป็นตัวแทนขึ้นมา

4.2 คุณค่าและประโยชน์ของทฤษฎีในการเรียนการสอน

ในปัจจุบันจะพบว่า มีการนำทฤษฎีมาใช้ในการเรียนรู้ของเด็กในสถานศึกษาระดับ
ต่าง ๆ เช่น ในศูนย์พัฒนาเด็ก ในโรงเรียนอนุบาลและในระดับประถมศึกษา นอกจากนี้
ยังมีการนำทฤษฎีมาใช้ในการบันทึกลงมาเพื่อสื่อความหมาย ทำให้ทฤษฎีมีบทบาทมากขึ้น เช่น ใน
สวนสนุก โทรศัพท์ ตลอดจนงานธุรกิจโฆษณา

ลัดดา นิละณี (ลัดดา นิละณี 2522 : 54) ให้ความหมายว่า ทฤษฎีเป็นสื่อ
การเรียนการสอนที่มีคุณค่าคือ เด็ก ๆ มาก และมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของเด็ก สร้าง
บรรยากาศภายในชั้นเรียนได้อย่างดี กระตุ้นให้เด็กได้สนใจเรียนตลอดเวลา โดยเฉพาะ
วิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนและนามธรรมเกินไปสำหรับเด็กเล็ก

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ 2522 : 10 - 12 - 16
ความเห็นสอดคล้องในเรื่องคุณค่าของทฤษฎี เป็นสื่อการเรียนที่เป็นประโยชน์ใน
ศึกษามาก นำไปใช้ในการสอนได้หลาย ๆ เนื้อหา และเป็นสื่อที่เคลื่อนไหว
ภาพเคลื่อนไหว ถ้าได้มีการนำทฤษฎีมาใช้ในการเรียนของเด็กปฐมวัย จะเป็น

อย่างมากทั้งในด้านจิตวิทยา ส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดริเริ่ม จินตนาการ ความเป็นผู้กล้า แสดงออกของเด็ก การใช้หุ่นประกอบการสอนให้ผลดีโดย

1. สามารถเลียนแบบของจริงได้
2. ทำให้ผู้เรียนสนใจและขี้กุงให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมในการเรียน (สาโรจน์ แผ่พังยัง 2524 : 20 - 27)

นอกจากนี้ อรุณา ยุทธวงศ์ (อรุณา ยุทธวงศ์ 2527 : 579 - 580) กล่าวถึงหุ่นว่า หุ่นมีประโยชน์หลายด้านด้วยกัน เช่น

1. ประโยชน์ด้านความบันเทิง มีการใช้หุ่นแสดงในรายการบนเวที รายการโทรทัศน์ และการแสดงละครหุ่นทั้งเรื่องหรือร่วมกับการแสดงประเภทอื่น ๆ เป็นที่ดึงดูดความสนใจสำหรับผู้ใหญ่และเด็กตลอดมา เช่น รายการเพลงบัลเลต์ เล่นกล ฯลฯ และบางครั้งก็ใช้หุ่นประสาธน์กันหรือโขนมา เป็นการนำผู้ชมไปสู่โลกของความฝันและความสนุกในวัยเด็ก

จาตุรงค์ อาจารย์ (จาตุรงค์ อาจารย์ 2522 : 3) มีความเห็นสอดคล้องที่ว่า ได้มีการนำหุ่นมาใช้ในการด้านความบันเทิงทางสื่อมวลชน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนาน เช่น ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ทำการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา คือ รายการเพื่อนของเด็ก โดยจะใช้หุ่นมือที่เป็นหุ่นคน หุ่นสัตว์ แสดงประกอบการเล่านิทาน เป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ มาก นอกจากนี้มีรายการโทรทัศน์ชื่อรายการ Sesame Street โดยใช้หุ่นช่วยสอนให้กับเด็กนักเรียนที่เรียนช้าให้เรียนทัดเทียมกับเด็กเรียนดีหรือเรียนปกติ เป็นวิธีที่นำเอาหุ่นมือแสดงให้เด็กเรียนด้วยความสนุกสนาน

2. ประโยชน์ในการเรียนรู้ นิยมใช้หุ่นเพื่อการเรียนรู้ และปลูกฝังแนวความคิดต่าง ๆ ให้กับเด็ก เช่น

2.1 สอนท่าหุ่นในการเรียนวิชาศิลปะ โดยเน้นการแสดงออก ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

2.2 ใช้ทุนเป็นสื่อการสอนวิชาต่าง ๆ เช่น วรรณคดี คณิตศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา ฯลฯ เพราะเป็นการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

2.3 ทุนช่วยให้เด็ก ๆ ได้รับการชี้แนะแนวทางในการประพาศิ บัญญัติ กำนันต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาด การเสียสละ ฯลฯ รวมทั้งการใช้ทุนเพื่อเผยแพร่แนวความคิด เช่น ในเรื่องความรู้เรื่องประชาธิปไตย สาธารณสุข

2.4 การแสดงละครทุนช่วยให้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.5 ทุนช่วยแก้ปัญหาเฉพาะตัวของแต่ละคนได้ เช่น เด็กที่ขี้อาย คิดอย่างก้าวร้าว หรือมีอุปสรรคในการสื่อสารโดยเด็กจะสื่อสารกับผู้อื่นผ่านตัวทุน จะง่ายกว่าการสื่อสารด้วยตัวเองโดยตรง

4.3 ประเภทของทุน

เกศินี โยติกเสถียร (เกศินี โยติกเสถียร 2524 : 9) ได้กล่าวถึงการสร้างทุน เมืองประกอบที่สำคัญคือ

1. ขนาด จะสร้างให้มีขนาดใหญ่โตเพียงใดก็ได้ แต่สัดส่วนที่ได้ขนาดเฉลี่ยมักจะเป็นขนาด $1/3$ ของขนาดมนุษย์ ในการสร้างในแต่ละเรื่อง ผู้สร้างย่อมมีวัตถุประสงค์ต่างกัน

2. ส่วนที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษในทุนแต่ละตัว จะมีลักษณะที่ทำให้ผู้รู้ลักษณะอุปนิสัยของทุนได้

3. ศึกษาแหล่งกำเนิดของทุนประเภทต่าง ๆ ที่เคยมีมาในโลก เพื่อรู้วิธีการทำหัว ลำตัว การเปิด การเขียนหน้าตา ที่ให้ความรู้สึกของตัวทุน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2519 : 81) เกศินี โยติกเสถียร (เกศินี โยติกเสถียร 2524 : 20 - 23) และ เสรี กุบัติพันธ์ (เสรี กุบัติพันธ์ ม.ป.ป. : 1 - 3) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันการใช้ทุนเพื่อการศึกษาและเพื่อพัฒนาเด็กได้แบ่งทุนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. หุ่นเงาหรือหุ่นหนังตะลุง (Shadow puppet) เป็นหุ่นที่ทำมาจากแผ่นหนังหรือกระดาษแข็ง มีไม้เสียบหรือสายโยงต่อเข้าส่วนร่างกายใช้เคลื่อนไหวประกอบเรื่องที่แสดง การเล่นหุ่นเงาอาจจะเล่นเป็นภาพเงาตัวล้วน หรือภาพสีต่าง ๆ ได้โดยใช้แสงไฟ

2. หุ่นมือ (Hand puppet) เป็นหุ่นเชิดโดยใช้นิ้วมือและมือสอดเพื่อขยับให้มือ หัวและปากของหุ่นเคลื่อนไหวได้ตามต้องการ หุ่นมือมีหลายแบบ เช่น หุ่นมือถุงกระดาษ หุ่นมือถุงมือ และหุ่นมือถุงเท้า และหุ่นนิ้วมือ

3. หุ่นเชิด (Rod puppet) เป็นหุ่นเชิดด้วยไม้หรือสายเชือกจากข้างล่างของตัวหุ่นให้เคลื่อนไหวตามต้องการ ทำให้หลายวิธี สามารถประดิษฐ์ตัวหุ่นได้ขนาดต่าง ๆ

4. หุ่นชัก (Marionette) เป็นหุ่นที่ใช้สายโยงเป็นเส้นด้ายหรือลวดติดกับตัวหุ่น เวลาชักก็โยกไม้ข้างบน พร้อมกับเชือกตามต้องการที่จะให้อวัยวะส่วนใดเคลื่อนไหวได้ หุ่นประเภทนี้ค่อนข้างให้ชำนาญในการชักตัวหุ่น

จากประเภทของหุ่นที่กล่าวมาไว้ จะเห็นว่าหุ่นมือ เป็นหุ่นที่ง่ายและมีหลายชนิด เหมาะแก่การนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษา ทั้งนี้เพราะหุ่นมือใช้วัสดุที่ไม่สิ้นเปลืองหาได้ในท้องถิ่น การผลิตใช้เวลาน้อยกว่าหุ่นชนิดอื่น และสามารถที่จะเลือกหุ่นมือชนิดต่าง ๆ มาทำการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและตัวละครในนิทานได้เป็นอย่างดี (เกตุณี โปธิกเสถียร 2524 : 19 - 23) นอกจากนี้หุ่นมือยังเป็นสิ่งที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดเรื่องราวหรือแนวคิดของผู้เล่าด้วยวิธีการใช้หุ่นมือแสดงประกอบการเล่านิทาน ซึ่งผู้เล่าจะต้องใช้มือบังคับให้หุ่นเคลื่อนไหวไปตามเนื้อเรื่องของนิทาน (ฉวีวรรณ กิมวรงค์ 2524 : 57)

นอกจากนี้ ฉวี สุกรโยธิน (ฉวี สุกรโยธิน 2522 : 22 - 27) ได้กล่าวสนับสนุนการใช้หุ่นมือจะช่วยพัฒนาทักษะการฟังของเด็กได้ดี โดยให้เหตุผลว่า

1. ในขณะที่หุ่นแสดงประกอบตามเรื่องราวนั้น ผู้ฟังก็จะมีสมาธิที่จะฟังว่า หุ่นจะพูดอะไรบ้าง

2. เวลาที่หุ่นพูดนั้นเป็นกิริยาเดียวกับที่หุ่นแสดงการเคลื่อนไหว ดังนั้นเด็ก ๆ ก็จะสนใจในตอนที่มีหุ่นพูด

3. ความแบบแผนการชมการแต่งหุ่น ผู้ชมจะต้องมีมารยาทของการชมที่ดีคือ
เจียมและตั้งใจชม

สรุปได้ว่าหุ่นมีบทบาทสำคัญในด้านการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ตัวละครในนิทาน
มีการเคลื่อนไหวคล้ายกับชีวิตจริงสร้างบทบาทสมมุติให้เกิดขึ้นกับ เด็ก เป็นสื่อการสอนในวิชา
ต่าง ๆ เช่น ทักษะทางภาษาในด้านการฟังของเด็ก เพื่อให้เด็กมีความสนใจที่จะฟังในขณะ
ที่ครูใช้หุ่นประกอบการสอนหรือการเล่านิทานและเรื่องราว ซึ่งเป็นการส่งเสริมความเข้าใจ
ในการฟังให้กับ เด็กปฐมวัย

4.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหุ่น

ผลงานวิจัยในประเทศไทย

สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย (สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย 2525 : 61) ได้ทำการศึกษาใช้หุ่น
เชิดมือเป็นแม่แบบ เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการ
วิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการใช้หุ่นมือ เป็นแม่แบบมีการพัฒนาจริยธรรมด้าน
ความเอื้อเฟื้อแตกต่างจากกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนจากการใช้หุ่นมือ เป็นแม่แบบ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กันยา ประสงค์เจริญ (กันยา ประสงค์เจริญ 2525 : 85) ได้ศึกษา
ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่เป็นหุ่นประกอบการเล่านิทานเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึก
รับผิดชอบ โดยทำการทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง
ที่เรียนรู้โดยการใช้เทคนิคแม่แบบที่เป็นหุ่นประกอบนิทาน จะมีวินัยในตนเองด้านความรู้สึก
รับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ทำการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุวดี เดชะอิงกูร (ยุวดี เดชะอิงกูร 2525 : 71) ได้ทำการศึกษาโดย
การใช้หุ่นหมีทรงสูงเป็นสื่อกลาง เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้หุ่นหมีทรงสูงจะมีพัฒนา
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ สูงขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมา รูปภาพและหุ่นมือต่างก็มีคุณค่าในด้านการเรียนการสอนที่จะให้เด็ก
มีความเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการฟังให้สูงขึ้น

ในปัจจุบันได้มีการนำสื่อทั้ง 2 ชนิดมาใช้ในการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา
เปรียบเทียบการใช้รูปภาพและการใช้หุ่นมือว่า สื่อชนิดใดจะส่งเสริมสมรรถภาพในการฟัง
ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อเป็นแนวทางที่ครูจะนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมต่อไป

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

การเล่านิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ ส่งผลต่อสมรรถภาพในการฟัง
ของนักเรียนแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน

การเลือกโรงเรียนที่ใช้ในการทดลอง อาศัยหลักในการพิจารณา ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนอนุบาลที่รัฐจัดไว้เพื่อเป็นตัวอย่างและการศึกษาวิจัย

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2525 : 4)

2. เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับอนุบาลที่มุ่งจัดเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก และเป็นโรงเรียนที่เห็นความสำคัญของแนวใหม่ในการจัดแบบบูรณาการ โดยเน้นการใช้สื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารและเพื่อให้ผู้จัดทำสื่อประกอบ การสอนมีทักษะต่าง ๆ

3. ผู้บริหารและคณะครูเห็นความสำคัญของการทดลองและยินดีให้ความร่วมมือในการทดลอง

+ ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มนักเรียนจำนวน 1 ห้องเรียน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลากจากนักเรียนจำนวน 7 ห้องเรียน ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีนักเรียนจำนวน 30 คน
2. นำนักเรียนที่ได้จากข้อ 1 มาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการจับคู่กลุ่ม โดยเรียงลำดับคะแนนจากการทักษะทางภาษาด้านการฟังปฏยาปีของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2529 เป็นกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม
3. จับฉลากนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยให้
 - 3.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ทดลองสอนโดยการเล่านิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ จำนวนนักเรียน 15 คน
 - 3.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ทดลองสอนโดยการเล่านิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ จำนวนนักเรียน 15 คน

๑ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บันทึกการสอนนิทานจากแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2
2. รูปภาพใช้ประกอบการเล่านิทาน
3. หุ่นมือใช้ประกอบการเล่านิทาน
4. แบบทดสอบสมรรถภาพในการฟัง

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นิทาน

นิทานที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ นำมาจากในหน่วยการจัดประสบการณ์ที่มีอยู่ในแผนการจัดประสบการณ์ในระดับอนุบาลปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 6 หน่วย

1.1 กำหนดหน่วยการสอน 6 หน่วย ซึ่งใช้สอนในระยะทดลอง คือ

1.1.1 หน่วยบ้านที่รัก

1.1.2 หน่วยสวัสดิศึกษา

1.1.3 หน่วยอยู่ดีมีสุข

1.1.4 หน่วยฝนจำ

1.1.5 หน่วยวันอาสาฬหบูชา - วันเข้าพรรษา - ออกพรรษา

1.1.6 หน่วยผีเสื้อ

1.2 นำนิทานในแต่ละหน่วยที่สอดคล้องกับเนื้อหา มาใช้ในการทดลอง
มี 14 เรื่องคือ

หน่วย	นิทานเรื่อง
บ้านที่รัก	ลูกหมู 3 ตัว หมู หมา แมว
สวัสดิศึกษา	เจ้าวัวเฒ่าจอมขี้ขาม หนูเฒ่าผู้ขายไม้ขีดไฟ
อยู่ดีมีสุข	ลูกหมูเป็นหวัด หมูผิงฮัท แดงจอมยุ่ง

หน่วย	นิทานเรื่อง
ฝน	หมีกับน้ำฝนผจญภัย รู้กินน้ำ วันฝนตก
วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา - ออกพรรษา	ปู่แจ้ใจบุญ พญานาค
ผีเสื้อ	ผีเสื้อแสนสวย ทอยแก้ว

1.3 นำเนื้อหาในนิทานมาจัดทำให้มีขั้นตอนในการสอนโดยใช้ขั้นตอนและ
ให้มีรูปแบบของบันทึกการสอนใช้คู่กับรูปภาพและหุ่นมือ

1.4 นำนิทานทั้ง 14 เรื่องมาสร้างบันทึกการสอนการแสดงขั้นตอนการใช้
รูปภาพและการใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทานเพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นไปตามขั้นตอน
ที่กำหนดไว้ โดยมีหัวข้อตามรูปแบบบันทึกการสอนของทางโรงเรียน

วัน เดือน ปี เวลา

จุดประสงค์

เนื้อหา

สื่อการสอน

กิจกรรม

การประเมินผล

2. การสร้างรูปภาพที่ใช้ประกอบการเล่านิทาน

2.1 ศึกษาลักษณะของรูปภาพที่เหมาะสมกับวัยของเด็กในด้านขนาด สี
จากเอกสารและผลงานวิจัยของ สมัคร ผลจำรูญ (สมัคร ผลจำรูญ 2522 : 166)
และ พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข (พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข 2525 : 321)

2.2 ศึกษาเกณฑ์การใช้รูปภาพกับแผ่นป้ายสำลีจากเอกสารของ ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค ม.ป.ป. : 387)

2.3 ศึกษาเกณฑ์การใช้รูปภาพจากเอกสารคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 53)

2.4 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยมาสร้างรูปภาพประกอบการเล่านิทาน เป็นภาพระบายสีติดเป็นตัว ๆ ด้านหลังติดกระดาษทรายใช้คู่กับแผ่นป้ายสำลีที่มีขนาด 24" x 38"

2.5 สร้างรูปภาพครบตามเนื้อหานิทาน และนำบันทึกการสอนหรือรูปภาพไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมประกอบด้วย

อาจารย์สมหวัง กุรุฑณะ

อาจารย์ประจำภาคเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาจารย์พิตรเพ็ญ สนิทประชากร

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
ภาควิชาการอนุบาลศึกษา สหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์ สวนดุสิต

อาจารย์กัญญา เกตุกล้า

อาจารย์ประจำโรงเรียนอนุบาลสามเสน

2.6 นำบันทึกการสอนที่แสดงขั้นตอนในการเล่านิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญนำไปทดลองเล่านิทานกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 5 คน เพื่อกำหนดเวลาที่ใช้ในการฟังนิทาน และความเหมาะสมของรูปภาพที่ใช้ควบคู่กับแผ่นป้ายสำลี แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำบันทึกการสอนและรูปภาพที่แสดงขั้นตอนการเล่านิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำไปทดลองเล่านิทานกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 35 คน เพื่อดูความเหมาะสม การใช้ภาษา การใช้รูปภาพที่ใช้ควบคู่กับแผ่นป้ายสำลี ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างหุ่นมือที่ใช้ประกอบการเล่านิทาน

3.1 ศึกษาลักษณะของหุ่นมือที่เหมาะสมกับวัยของเด็กในด้านขนาดจากเอกสาร และงานวิจัยจาก เกศินี โชติกเสถียร (เกศินี โชติกเสถียร 2524 : 111) จิระประภา บุญนิศย์ (จิระประภา บุญนิศย์ 2525 : 107) และ สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย (สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย 2525 : 61)

3.2 สร้างหุ่นมือชนิดต่าง ๆ ตามจำนวนตัวละครที่สอดคล้องกับ ~~เนื้อหา~~ **เนื้อหา**

3.3 นำบันทึกการสอนและหุ่นมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ~~เนื้อหา~~ **เนื้อหา** เนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้กิจกรรม ประกอบด้วย

อาจารย์จิระประภา บุญนิศย์ อาจารย์ประจำคณะ ~~วิชาการศึกษา~~

ภาควิชาการอนุบาลศึกษา ~~มหาวิทยาลัย~~

รัตนโกสินทร์ สวนดุสิต

ผศ. ดร. ภรณ์ กุรุรัตนะ

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และการสอน

มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์วิโรฒ

ประสานมิตร

อาจารย์มาณวิภา ผลพิรุฬห์ อาจารย์ประจำโรงเรียนอนุบาลสามเสน

3.4 นำบันทึกการสอนที่แสดงขั้นตอนในการเล่านิทานโดยการใช้หุ่นมือ ประกอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ~~นำ~~ **นำ**ไปทดลองเล่านิทานกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 5 คน ~~เพื่อศึกษาเวลาที่ใช้ในการห้~~ **เพื่อ** ความเหมาะสม ของหุ่นมือ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำบันทึกการสอนและหุ่นมือที่แสดงขั้นตอนการเล่านิทานโดยการใช้ หุ่นมือประกอบที่ผ่านการ ~~แก้ไขปรับปรุงแล้ว~~ **แก้ไขปรับปรุงแล้ว** นำไปทดลองเล่านิทานกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 35 คน ~~เพื่อ~~ **เพื่อ** ความเหมาะสมการใช้ภาษา การใช้หุ่นมือ ก่อนนำไป ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

การสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟังนิทาน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาเนื้อหาบทนิทานจากบันทึกการสอนที่มีนิทาน 14 เรื่อง

4.2 ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ

4.2.1 ศึกษาจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพร์ฤกุล (ชวาล แพร์ฤกุล 2518 : 434) และเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพร์ฤกุล 2520 : 407)

4.2.2 ศึกษาผลงานวิจัยรูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.2.3 ศึกษาผลงานวิจัยแบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาของ อนันต์ น้าเจริญ (อนันต์ น้าเจริญ 2523 : 142)

4.3 สร้างแบบทดสอบจากเนื้อหาบทนิทานโดยมีจุดประสงค์เพื่อวัดสมรรถภาพในการฟังในเนื้อหาบทนิทานและยึดหลักการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพทางปัญญา ของ บลูม (Bloom. อ้างอิงมาจาก บุญเชิด ภิญโญเนนตพงษ์ 2521 : 55 - 65)

ด้วยการสร้างคำถามเพื่อวัดพฤติกรรม 4 แบบคือ ความจำ ความเข้าใจ การใช้เหตุผล และการประเมิน

4.4 ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพ (Non Verbal - test) พร้อมทั้งมีการดำเนินการทดสอบ แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว และแบบทดสอบนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย (Sub - test) จำนวน 6 ฉบับ ตามจำนวนหน่วยการสอน ซึ่งในแต่ละฉบับจะแบ่งเป็นตอน ๆ มีทั้งหมด 14 ตอน คือ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 หน่วยบ้านที่รัก

ตอนที่ 1 สมรรถภาพในการฟังนิทานลูกหมูสามตัว

ตอนที่ 2 สมรรถภาพในการฟังนิทาน หมู หมา แมว

แบบทดสอบฉบับที่ 2 หน่วยสวัสดีศึกษา

ตอนที่ 3 สมรรถภาพในการฟังนิทานเจ้าวัวน้อยจอมขี้ขี้

ตอนที่ 4 สมรรถภาพในการฟังนิทานหนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 หน่วยอยู่ดีมีสุข

ตอนที่ 5 สมรรถภาพในการฟังนิทานลูกหมีเป็นหวัด

ตอนที่ 6 สมรรถภาพในการฟังนิทานหนูผึ่งอ้วน

ตอนที่ 7 สมรรถภาพในการฟังนิทานแดงจอมยุ่ง

แบบทดสอบฉบับที่ 4 หน่วยฝนเจ้า

ตอนที่ 8 สมรรถภาพในการฟังนิทานหยกน้ำฝนผจญภัย

ตอนที่ 9 สมรรถภาพในการฟังนิทานรุ้งกินน้ำ

ตอนที่ 10 สมรรถภาพในการฟังนิทานวันฝนตก

แบบทดสอบฉบับที่ 5 หน่วยวันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา - ออกพรรษา

ตอนที่ 11 สมรรถภาพในการฟังนิทานปุณณิสาใจบุญ

ตอนที่ 12 สมรรถภาพในการฟังนิทานพญานาค

แบบทดสอบฉบับที่ 6 ผีเสื้อ

ตอนที่ 13 สมรรถภาพในการฟังนิทานผีเสื้อแสนสวย

ตอนที่ 14 สมรรถภาพในการฟังนิทานหนอนแก้ว

ในแบบทดสอบในแต่ละตอนจะมีจำนวนข้อสอบตอนละ 10 ข้อ มีข้อสอบทั้งหมด 140 ข้อ และจะทำการทดสอบหลังจากที่ทำการทดลองสอนการเล่านิทานโดยใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

4.5 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 140 ข้อไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อหาความเที่ยงตรงในเนื้อหาและความเหมาะสมของการใช้คำถาม ภาษาที่ใช้ คำตอบที่เป็นรูปภาพสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ประกอบด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
อาจารย์สุภาภรณ์ ลอยส์ อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
อาจารย์พิชรี ผลโยธิน อาจารย์ประจำโรงเรียนอนุบาลสามเสน

4.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้
กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 70 คน ของโรงเรียนอนุบาลสระบุรี
หลังจากที่ได้รับการสอนการเล่านิทานโดยใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

4.7 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ตอบถูกให้คะแนน
1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 (ศูนย์) คะแนน

4.8 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่า
อำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ ในการ
แบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จรูป จุง เต ฟาน (Fan. 1952 : 3 - 32)
ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.55 - 0.61 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27 - 0.37
จากข้อสอบที่คัดเลือกไว้ 98 ข้อ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในภาคผนวก

4.9 นำแบบทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน
(Kuder-Richardson) สูตร KR 20 (ลัทธิ สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 :
168) ปรากฏว่าแบบทดสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

แบบแผนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผน
การวิจัย แบบ Randomized Control - Group Posttest - only design
(ลัทธิ สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 219)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. วิธีการดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 2 ชั้น

ชั้นดำเนินการสอน

1.1 ผู้วิจัยให้กลุ่มที่ 1 ฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

1.2 ผู้วิจัยให้กลุ่มที่ 2 ฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ

ในการดำเนินการสอน ผู้วิจัยทำการสอนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาดทดลอง

คาบละ 30 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์

2. ชั้นทดสอบ

2.1 วิธีการดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและดำเนินการทดสอบไปตามคู่มือแบบทดสอบ

2.2 เก็บคะแนนรวบรวมไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ตาราง 1 การดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	การทดลอง ครั้งที่/วัน	เวลา	
		10.10 - 10.40	10.50 - 11.20
1	1/จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	2/ศุกร์	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
2	3/จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	4/พุธ	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
3	5/จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	6/พุธ	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
	7/ศุกร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2

ตาราง 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	การทดลอง ครั้งที่/วัน	เวลา	
		10.10 - 10.40	10.50 - 11.20
4	8/จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
	9/อังคาร	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	10/พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
5	11/พุธ	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	12/พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
6	13/อังคาร	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
	14/ศุกร์	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1

หลังจากกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้
หุ่นมือแล้วจะทำการทดสอบสมรรถภาพในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตารางที่กำหนดแล้วนำ
คะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (ตัวน สายยศ และอังคณา สายยศ
2528 : 59)
2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) (ตัวน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2528 : 63)

3. เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้

t - test แบบ Independent Samples (ล้วน สายยต และอังคณา สายยต
2528 : 87)

↓
ค่า t-test เท่ากับ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอ เป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ
2. เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทาน จำแนกเป็นรายด้าน ของเด็กปฐมวัย

โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนำสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองของนักเรียน ทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการ เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังทั้งส่วนรวม และจำแนกตามสมรรถภาพเป็นรายด้าน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 2 และ 3 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทาน
โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

ค่าสถิติ กลุ่ม	N	$\bar{x}$	s	t
กลุ่มทดลองที่ 1	15	43.73	8.62	8.36**
กลุ่มทดลองที่ 2	15	67.93	5.89	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 แสดงว่าสมรรถภาพในการฟังของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบมีสมรรถภาพในการฟังสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

ตาราง 3 เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทาน จำแนกเป็นรายด้าน ของเด็กปฐมวัย
โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

ค่าสถิติ สมรรถภาพ	กลุ่มทดลองที่ 1		กลุ่มทดลองที่ 2		t
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
ด้านความจำ	17.67	5.26	26.53	3.18	5.14**
ด้านความเข้าใจ	7.00	2.05	11.27	2.34	4.87**
ด้านการใช้เหตุผล	11.67	2.77	18.20	2.11	6.77**
ด้านการประเมิน	7.60	2.35	11.53	1.96	4.26**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 แสดงว่าสมรรถภาพในการฟังนิทานในแต่ละด้าน
ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้
หุ่นมือประกอบ มีสมรรถภาพในการฟังทุกด้านสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทาน
โดยการใช้รูปภาพประกอบ

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนของการวิจัยและผลโดยสรุป ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสมรรถภาพในการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ซึ่งได้มาโดยวิธีการจับคู่กลุ่ม จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 15 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. บันทึกการสอนนิทานจากแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีจำนวน 6 หน่วย มีนิทานที่ใช้ในการทดลอง 14 เรื่อง โดยนำเนื้อหาในนิทานมาจัดให้มีขั้นตอนในรูปแบบของบันทึกการสอนใช้คู่กับรูปภาพและหุ่นมือ

2. รูปภาพที่ใช้ประกอบการเล่านิทานเป็นภาพระบายสีตัดเป็นตัว ๆ ตามจำนวนตัวละครที่สอดคล้องกับเนื้อหาในนิทาน มีจำนวน 35 ตัว ด้านหลังติดกระดาษทรายใช้คู่กับแผ่นป้ายสลัที่มีขนาด 24" x 38"

3. หุ่นมือที่ใช้ประกอบการเล่านิทานชนิดต่าง ๆ ตามจำนวนตัวละครที่สอดคล้องกับเนื้อหานิทาน มีจำนวน 35 ตัว

4. แบบทดสอบสมรรถภาพในการฟัง เป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพพร้อมทั้งคู่มือการดำเนินการสอบ แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบเลือกตอบ มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และแบบทดสอบประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย (Sub test) จำนวน 6 ฉบับ ตามหน่วยการสอนซึ่งในแต่ละฉบับจะแบ่งเป็นตอน ๆ มีทั้งหมด 14 ตอน และมีจำนวนข้อสอบตอนละ 7 ข้อ มีข้อสอบทั้งหมด 98 ข้อ ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 หน่วยบ้านที่รัก

- ตอนที่ 1 สมรรถภาพในการฟังนิทานลูกหมูสามตัว
- ตอนที่ 2 สมรรถภาพในการฟังนิทาน หมู หมา แมว

แบบทดสอบฉบับที่ 2 หน่วยสวัสดิศึกษา

- ตอนที่ 3 สมรรถภาพในการฟังนิทานเจ้าวัวน้อยจอมขี้ขี้
- ตอนที่ 4 สมรรถภาพในการฟังนิทานหนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 หน่วยอยู่ดีมีสุข

- ตอนที่ 5 สมรรถภาพในการฟังนิทานลูกหมีเป็นทวด
- ตอนที่ 6 สมรรถภาพในการฟังนิทานหญิงสาว
- ตอนที่ 7 สมรรถภาพในการฟังนิทานแดงจอมยุ่ง

แบบทดสอบฉบับที่ 4 หน่วยฝนจำ

- ตอนที่ 8 สมรรถภาพในการฟังนิทานหยดน้ำฝนผจญภัย
- ตอนที่ 9 สมรรถภาพในการฟังนิทานรู้กินน้ำ
- ตอนที่ 10 สมรรถภาพในการฟังนิทานวันฝนตก

แบบทดสอบฉบับที่ 5 หน่วยวันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา - ออกพรรษา

ตอนที่ 11 สมรรถภาพในการฟังนิทานปุณณิชา

ตอนที่ 12 สมรรถภาพในการฟังนิทานพญานาค

แบบทดสอบฉบับที่ 6 ผีเสื้อ

ตอนที่ 13 สมรรถภาพในการฟังนิทานผีเสื้อแสนสวย

ตอนที่ 14 สมรรถภาพในการฟังนิทานหนอนแก้ว

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อหาคำความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % และหาคำความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรคูเตอร์ ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

วิธีดำเนินการทดลอง

1. วิธีการดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 2 ชั้น

ชั้นดำเนินการสอน

1.1 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โดยทดลองกลุ่มละ 14 ครั้ง ครั้งละ 1 เรื่อง เรื่องละ 30 นาที รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์

กลุ่มทดลองที่ 1 ฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

กลุ่มทดลองที่ 2 ฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ

2. ชั้นทดสอบ

หลังจากเสร็จสิ้นการสอนโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบสมรรถภาพในการฟังไปทดสอบกับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t - test แบบ Dependent Samples
2. เปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทาน จำแนกเป็นรายด้าน โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ โดยใช้ t - test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบในการศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ มีสมรรถภาพในการฟังสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ
2. การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานจำแนกเป็นรายด้านของเด็กปฐมวัยโดยการใช้หุ่นมือประกอบนั้นในด้านการฟัง ด้านความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านเหตุผล และด้านการประเมิน สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ ซึ่งผู้วิจัยอภิปรายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้และจากการสังเกตในขณะที่ทำการวิจัยได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่าการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ ทำให้เด็กปฐมวัยมีสมรรถภาพในการฟังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความแตกต่างดังกล่าวนี้เห็นได้จากการที่เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทาน โดยการใช้หุ่นมือประกอบมีสมรรถภาพในการฟังสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

เมื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังจำแนกรายด้าน เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้นุ่นมือประกอบ มีสมรรถภาพด้านความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการใช้เหตุผล และด้านการประเมิน แตกต่างจากเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้นุ่นมือประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้นุ่นมือมีสมรรถภาพในการฟังทุกด้านสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้นุ่นมือประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย (สุนีย์ ชินศักดิ์ชัย 2525 : 61) ที่ศึกษาผลการใช้นุ่นมือเป็นแม่แบบกับการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาด้านจริยธรรมเอื้อเฟื้อของนักเรียน ปรากฏว่านักเรียนสองกลุ่มมีการพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อแตกต่างกัน และกันยา ประสงค์เจริญ (กันยา ประสงค์เจริญ 2525 : 85) ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่เป็นนุ่นมือประกอบการเล่านิทานเพื่อพัฒนาวินัยในตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่านักเรียนสองกลุ่มมีวินัยในตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบแตกต่างกัน และยุวดี เดชะอิงศูร (ยุวดี เดชะอิงศูร 2525 : 71) ศึกษาการใช้นุ่นมือหนึ่งตะลุมเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการใช้นุ่นมือหนึ่งตะลุมมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาการใช้นุ่นดังกล่าวนี้ นุ่นยังเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง การที่ใช้นุ่นมือมาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟัง นับว่าเป็นสื่อที่มีความหมายต่อการสอนทักษะการฟัง ซึ่งในแผนการจัดประสบการณ์ได้กำหนดให้ทักษะการฟังที่ควรสอนเป็นอันดับแรกให้กับเด็กปฐมวัย

จากการสังเกตขณะทำการทดลอง พบว่าเด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ทักษะการฟังจากการใช้นุ่นมือประกอบและการเล่านิทาน แต่ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านุ่นมือมีประสิทธิภาพในการสอนทักษะการฟังดีกว่ารูปภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะนุ่นมือเป็นสื่อที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวได้คล่องตัวกว่ารูปภาพ ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกลอยตามตัวละครและการดำเนินเรื่องดีกว่าจากการสังเกตจะเห็นเด็กมีความรู้สึกสนุกสนานในขณะที่ดูการใช้นุ่นมือ เพราะการใช้นุ่นมือนั้นมีลักษณะคล้ายการแสดงละคร

จากหลักการสอนทักษะการฟังเพื่อให้เด็กเกิดการรับรู้สิ่งที่ได้ฟังจำเป็นต้องหาสื่อให้เด็กมองเพื่อเกิดการรับรู้เรื่องราว ผู้สอนจึงจำเป็นต้องใช้หลักดังกล่าวประกอบการพิจารณาเลือกสื่อที่เหมาะสมที่สุด จากผลวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเกตเด็กขณะทำการวิจัย จึงสรุปได้ว่าเด็กปฐมวัยเรียนรู้จากการได้ฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบได้อย่างดี ทำให้มีข้อยืนยันได้ว่าหุ่นมือเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการสอนทักษะการฟังให้กับเด็กปฐมวัย

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาคั้งนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบจะมีความสนุกสนาน ตั้งใจฟังนิทาน สามารถกระตุ้นให้เด็กสนใจในการฟังได้อยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่มีการเล่านิทานเด็กจะแสดงความตั้งใจฟังการเล่านิทานของครู เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนฟังการเล่านิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ ปรากฏว่าบรรยากาศของการเรียนจะเป็นไปอีกลักษณะหนึ่งคือเด็กไม่ค่อยแสดงความตื่นเต้น เด็กจะแสดงความสนใจในระยะแรก หลังจากนั้นความสนใจจะลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปภาพเป็นภาพนิ่งเป็นวัตถุ 2 มิติ
2. ตามผลการวิจัยจะเห็นว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบมีประสิทธิภาพในการฟังสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบตามผลการวิจัย แต่ผู้นำผลการวิจัยไปใช้ก็ควรใช้ความระมัดระวัง ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางด้านตัวเด็ก ตัวผู้สอนอาจเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดผลต่อสมรรถภาพในการฟังของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาการใช้หุ่นมือในการจัดประสบการณ์ด้านส่งเสริมทักษะทางภาษาด้านอื่นในระดับปฐมวัย
2. ควรมีการศึกษาการใช้หุ่นมือในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยกับการเรียนรู้ทักษะและเนื้อหา เช่น การสอนทักษะทางคณิตศาสตร์ การปรับตัวทางสังคม การแก้ปัญหา

3. ควรมีการศึกษาการให้เด็กผลิตหุ่นมือด้วยตนเองในด้านการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จะช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ

4. ควรมีการศึกษาการให้เด็กเล่นิทานโดยการใช้นิ้วมือประกอบกับการให้เด็กเล่นิทานโดยใช้สื่อชนิดต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญา ประสงค์เจริญ ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึก
รับผิดชอบ ปรินญาณินทร์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
 85 หน้า อัดสำเนา
- กิตยวดี บุญเชื้อ "กลุ่มทักษะ : ภาษาไทย" หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและ
แนวปฏิบัติ สารมวลฉบับ 2520, 82 หน้า
- กศินี โชติกเสถียร, หุ่นเชิดมือ, สุวีริยาสาส์น 2524, 111 หน้า
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แนวการจัดโรงเรียนอนุบาล เอกสาร
 อันดับที่ 12/2525 กุรุสภา 2525, 55 หน้า
- _____ การดูแลและให้การศึกษาแก่ระดับก่อนประถมศึกษา เอกสารอันดับที่ 22/2527
 กุรุสภา 2528, 163 หน้า
- _____ การจัดประสบการณ์ขั้นเด็กเล็กและการศึกษาคูงาน เอกสารอันดับที่ 40/2528
 กุรุสภา 2528, 89 หน้า
- _____ แนวการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 - 2 ม.ป.ท 2528, 19 หน้า
- _____ แผนจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 เล่ม 1 เอกสารอันดับที่ 77/2530
 กุรุสภา 2530, 222 หน้า
- ✶ จาตุรงค์ อาจารย์ กิจกรรมละครหุ่น โอเคียนสโตร 2522, 73 หน้า
- จิระประภา บุญนิตย หุ่น การทำและวิธีใช้ สำนักพิมพ์ปายยา 2525, 107 หน้า
- ✓ ฉวี ศุภรโยธิน "การใช้หุ่นและหน้ากากในการสอน" มิตรครู 21(16) : 22 - 27
 31 สิงหาคม 2522
- ✶ ฉวีวรรณ กีนาวงศ์ การละครสำหรับครูประถม วังมาพาณิชย์ 2524, 227 หน้า
- _____ การศึกษาเด็ก โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก
 2526, 223 หน้า

- *ฉวีวรรณ จินดาพล เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนใน
การจำโดยการใช้รูปภาพการเล่นิทานและปริศนาคำทาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525,
 321 หน้า อัดสำเนา
- ชม ภูมิภาค เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา สำนักพิมพ์ประสานมิตร ม.ป.ป.
 387 หน้า
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ กุรุสภา 2520, 407 หน้า
เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 6 วัฒนาพานิช 2518, 409 หน้า
- *ชัยยงค์ พรหมวงศ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล
 ไทยวัฒนาพานิช 2521, 181 หน้า
- ✕ นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข ประภาพันธ์ นิลอรุณ และสมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ ความพร้อม
ในการเรียนอ่าน โอเคียนสโตร์ 2522, 148 หน้า
- ✕ บัณลือ พุกกะวัน อุปเท่ห์การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน
 ไทยวัฒนาพานิช 2522, 205 หน้า
- ✕ บุญย สนั่นเสียง "การเล่าเรื่องราว" การศึกษาปฐมวัย เอกสารประกอบทางวิชาการ
 ครั้งที่ 2 พิมพ์โดยสมาคมการศึกษาสำหรับเด็กนานาชาติ สาขาประเทศไทย 2528,
 68 หน้า
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ การวัดและการประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2521, 416 หน้า
- ✓ พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข การศึกษารูปแบบการเล่นิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟัง
และความคงทนในการจำ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2 ปริญญาโท
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 321 หน้า อัดสำเนา
- *พรจันทร์ จันทวิมล "การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน" รักลูก 4(41) : 103 - 105
 มิถุนายน 2529

พรทิพย์ บุชรานวณิช การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 157 หน้า

ภรณ์ คุรุวัณณะ เด็กก่อนวัยเรียน โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด กรมประชาสงเคราะห์

2524, 220 หน้า

ยุพา ส่งศิริ สุ.จิ.ป.ล. ภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 223 หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์ตำรวจ 2525, 212 หน้า

ยุวดี เดชะอังกูร การเขียนหนังสือตามแบบเป็นสื่อกลางเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรินทิพย์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2525, 71 หน้า

เยาวพา เดชะคุปต์ กิจกรรมสำหรับเด็ก โอเคเอ็นสโตร์ 2528, 114 หน้า

เยาวลักษณ์ บุณศิริ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษจากการสอนโดย

การใช้สไลด์เทปเสียง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 164 หน้า

อัสสำเนา

✓ รัชณี ศรีไพรวรรณ "การเล่นหัด และเล่าเรื่อง" สื่อภาษาชุมชนภาษาไทยของครูสภา
3(3) : 37 - 41 เมษายน 2516

รัตนา ศิริพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี

ปรินทิพย์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 138 หน้า

✓ เรืองลักษณ์ มหาวินิจฉัยมนตรี การใช้ภาพในการสอนคำศัพท์ภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 129 หน้า

อัสสำเนา

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 ศึกษาพร

2528, 314 หน้า

ลัดดา นิละมณี "สนุกกับหุ่น" คุรุปริทัศน์ ฉบับความรู้เกี่ยวกับเด็ก 54 - 57, 2522

✓ วรรณพร ภิรมย์รัตน์ "การสอนฟังในโรงเรียนประถมศึกษา" จุลสารประถมศึกษา 7 - 16

ธันวาคม 2522

✗ วลัย วลีธำรง "ส่งเสริมห้องสมุดด้วยการเล่านิทาน" วารสารการศึกษาผู้ใหญ่

9(53) : 22 - 26 กรกฎาคม - สิงหาคม 2515

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย 101 โอเคียนส์โคร์ 2522

396 หน้า

วิไล เวียงวีระ "นิทานสำหรับเด็ก" เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน เล่ม 2 ชมรมไทยอิสราเอล

พิมพ์ที่โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล 2526, 130 หน้า

✗ วุฒิ แตรสังข์ การศึกษาแบบ สี่ ขนาด ของรูปภาพประกอบแบบเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนปลายขอบ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,

133 หน้า อัดสำเนา

ศรินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย ร่วมกับศูนย์ฝึกอบรม เมท์ การ์เนล การฝึกอบรมการศึกษา

ก่อนวัยเรียน รวบรวมการฝึกอบรม ณ มศว. บางแสน 14 เมษายน - 8 พฤษภาคม

2523, กร. ปฏิบัติ 7/2523

✓ ศศิธร ชันดิธรากร พัฒนาการความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่านของ

นักเรียนในชั้นประถมศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2520, 71 หน้า อัดสำเนา

✗ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ "การเล่านิทานเพื่อเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน"

ประชาศึกษา 29(3) : 37 - 39 พฤศจิกายน 2520

_____ "การสอนเด็กด้วยหุ่น" วิทยาสาร 30(1) : 10 - 12, 61 1 มกราคม

2522

✗ สำมัญศึกษา, กรม หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือครูการทำงานใช้อุปกรณ์การสอนสำหรับเด็ก

วัยก่อนเรียน จงเจริญการพิมพ์ 2519, 88 หน้า

_____ หน่วยศึกษานิเทศก์ เทคนิคการพูดและการฟัง โรงพิมพ์คุรุสภา 2515,

88 หน้า

สนิท ไกรสินธุ์ "การสอนทักษะการฟังในชั้นประถม" วิทยาสาร 24(22) : 48 - 49

8 มิถุนายน 2516

๙ สัมกร ผลจำรูญ รูปแบบของภาพการ์ตูนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 166 หน้า

อัครสำเนา

สาโรจน์ แท่งยัง "การสร้างสื่อการสอนประเภทหุ่น" คท.เศรษฐศาสตร์ 25(1) :

21 - 27 มีนาคม 2524

สุขสมร ประพัฒน์ทอง อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรม

ในสังคมของเด็กรไทย วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2521, 184 หน้า

อัครสำเนา

สุนัย ชินศักดิ์ชัย การทดลองใช้หุ่นมือ เป็น "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2526, 61 หน้า อัครสำเนา

เสรี คุปต์กัณฑ์ พัฒนาเด็กด้วยการเล่นหุ่น เอกสารสมาชิกรัฐสภาสัมพันธ์นานาชาติ

ม.ป.ป., 1 - 3 หน้า

อนันต์ น้าเจริญ การวิเคราะห์องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 12 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 142 หน้า อัครสำเนา

อรอุมา ยุทธวงศ์ "การแสดงหุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย" วรรณกรรมและลีลาละครระดับปฐมวัยศึกษา

เอกสารการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 8 - 15 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2527,

563 - 612 หน้า

อรรถัย จันทวิชานวนิช รูปแบบของนิทานที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 180 หน้า

อัครสำเนา

- ✓ Bruner, Jeromes S. The Process of Education. Harvard University Press Cambridge Massachusetts 1961. 92 p.
- Corcoran, B. Gertrude. Language Arts in the Elementary School. New York : The Ronald Press Company 1970. 185 p.
- ✕ Daxon, David, James, Johnson and Eli Saltz. "Training Disadvantaged Preschoolers on Various Fantasy Activities Effects on Cognitive Functioning and Impulse Control," Child Development. Wayne State University, 2 : 367 - 379, June, 1977.
- Duker, Sun. "Listening," Encyclopedia of Education Research. 1969. 747 - 751 p.
- Fan, Chungten Item Analysis Table. Educational Testing Service. Princeton New Jersey. 1952. 32 p.
- ✓ Gerlach, Vernon S. and Ely Donald P. Picture and Visual Perception. New York, Harper 1971. 392 p.
- Kennedy, Larry D. Teaching the Elementary Language Arts. New York : Harper & Row Publishers, 1975. 146 p.
- ✓ Leeper, Sarah. Hammond. and others. Good School for Young Children. New York, Macmillan 1974. 588 p.
- ✓ Leslie, Early Childhood Education State Committee Under the Auspices of Oklahoma Curriculum Improvement Commission. Early Childhood Education in Oklahoma. Willburton the Latimer County News - Tribum, 1975. 145 p.
- ✕ Penfield, D.A. and Marascuilo. H. "Learning to Listening : An Experimental Study," Education Research. 14 : 220 - 224, June, 1972.
- ✓ Piaget, Jean. The Theory of Stages in Cognitive Development. Monterey Cal : McGraw - Hill book Co., 1969. 173 p.
- ✓ Rubin, Dorothy. Teaching Elementary Language Arts. New York : Holt. Rinchart and Winston, 1975. 31 p.
- ✓ Smith, A. James. Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School. Boston Ally and Bacon. Inc., 1973. 64 p.
- ✕ Susan, Emeline. "Cognitive and Affective Results of Three Methods of Presenting Stories to Third Grade Students," Dissertation Abstracts International. 40 : 3064 - 3066, A. December, 1979.
- ✕ Tutolo, Daniel. J. "A Cognitive Approach to Teaching Listening," Language Arts. 54 : 265 - 267, March, 1977.

✓ Wetstone, Harriet S. and Bernard Z. Friedlander. "The Effect of Live, TV and Audic Story Narration, on Primary Grade Children's Listening Comprehension," The Journal of Education on Research. 68 : 32 - 35, September, 1974.

✗ Wittich, Walter A. and Schuller, Charles F. Audio-Visual Materials. 2nd. ed., New York : Harper and Brothers Publisher, 1957. 570 p.

Instruction Technology. New York Harper and Row 1973.
737 p.

ภาพผนวก

ภาคผนวก ก.

แผนการสอน

รูปภาพ

หุ่นมือ

บันทึกการสนทน

การเล่าเรียนโดยการใช้รูปภาพประกอบ

นิทานเรื่อง ลูกหมู 3 ตัว

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกลักษณะของบ้านที่อยู่อาศัยทั่วไป ความปลอดภัยและความแข็งแรงของบ้าน 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานได้	มีครอบครัวหมูครอบครัวหนึ่ง มีลูกหมู 3 ตัว เข้าวันหนึ่งแม่หมูได้พบกับลูกหมูทั้งสามตัวว่า "พวกเจ้าก็โตมากแล้ว สร้างบ้านเรือน มีครอบครัวเป็นของตัวเอง เพราะบ้านหลังนี้คับแคบเกินไป" ดังนั้นลูกหมูทั้งสามจึงออกเดินทางไปสร้างบ้าน ลูกหมูทั้งสามหาที่ปลูกบ้านแตกต่างกัน ก็จัดการปลูกบ้านตามที่ โดยลูกหมูตัวที่ 1 ซึ่งเป็นพี่ใหญ่ได้ปลูกบ้านเอง ๆ ว่า "จะใช้หญ้าฟางแห้งมาสร้างบ้านและใช้เวลาสร้างไม่นาน" ส่วนลูกหมูตัวที่ 2 ได้คุยกับลูกหมูตัวที่ 3	- แผ่นป้ายคำศัพท์ - รูปภาพแม่หมูกับลูกหมู 3 ตัว	ใช้นิทานนำ - ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีนิทานสนุก ๆ มาเล่าให้นักเรียนฟัง ตั้งใจฟังให้ดี - ครูเล่านิทาน	
			- รูปภาพลูกหมู 3 ตัวกำลังสนทนากันถึงเรื่องที่จะสร้างบ้าน		

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		ว่า "ฉันก็จะสร้างบ้านด้วยไม้ซึ่งแข็งแรงกว่าบ้านทาง" ลูกหนูตัวที่ 3 น้องเล็กตัวสุดท้ายได้บอกกับพี่ ๆ ว่า "ฉันจะสร้างบ้านด้วยอิฐ หิน หวาย ให้เวลาสร้างนานแค่ไหนก็ได้" ลูกหนูตัวที่ 1 สร้างบ้านด้วยหญ้าทางไม่นานก็เสร็จ อยุ่มาวันหนึ่งขณะที่ลูกหนูอยู่ในข้ามทางนั้น มีหมาป่าเดินมาผ่านมาเห็น "โอ้ลูกหนูตัวนี้น่ากินมาก น่ากินแท้ ๆ" ฉะนั้นจัดการเล้าหมูตัวใหญ่ก่อน พอดกเย็นหมาป่าตรงเข้าเกาะประตูป้านข้างทำด้วยหญ้าต่าง แล้วพูดขึ้นว่า "เปิดประตูสิ" ลูกหนูกลัวจนตัวสั่นตอบออกไปว่า "ฉันไม่ยอมเปิดรับเจ้าหรอก" "ถ้าไม่เปิดฉันทจะเป่าลมให้บ้านของเจ้าพังไปเลย" ครั้นแล้วหมาป่าจึงสูดลมหายใจอัดให้เต็มปาก แล้วเป่าบ้านที่สร้าง	- รูปภาพลูกหนูตัวที่ 1 สร้างบ้านด้วยหญ้าทางและหมาป่าแอบดู	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		ด้วยเหตุนี้ทางจังหวัด อุทมนต์ที่ 1 จึงวิ่งไปหา อุทมนต์ที่ 2 อุทมนต์ที่ 2 ซึ่งสร้างบ้านด้วยไม้ให้ รับ เปิดประตูรับลูกหมูเข้ามาอยู่ในบ้านให้แข็งแรง อุทมนต์ที่ 1 พูดว่า "เคยเจอหมาป่าไหม" ช่างใจร้ายจริง ลูกหมูเข้าบ้านของฉันทั้งไปหมด เลย อุทมนต์ที่ 2 จึงพูดว่า "ไม่เป็นไร" มาอยู่บ้านของน้องแล้วจะปลอดภัยมากเจ้า หมาป่า" ขณะนั้นหมาป่าได้มาถึงบ้านของ อุทมนต์ที่ 2 และได้เคาะประตูให้ลูกหมูเปิด ประตู อุทมนต์ที่ 2 ตัวจึงตอบไปว่า "ฉันไม่ เปิดประตูหรอก เพราะว่าฉันจะกินเธอนะจ๊ะ" หมาป่าโกรธอุทมนต์ที่ 2 ตัวมาก จึง ร้องบอกว่า "ดีละถ้าเจ้าไม่เปิดประตู" ฉันจะพังประตูบ้านของเจ้านะ" ว่าแล้ว	- รูปภาพหมาป่าเข้า ถ้ำบ้านผู้ให้ฟัง - รูปภาพลูกหมูตัว ที่ 2 กับลูกหมูตัวที่ 1 อยู่ในบ้านไม่ มีหมาป่าอยู่นอก บ้านเคาะประตู - รูปภาพหมาป่า เปิดหน้าต่างประตู บ้านให้ฟังและลูก หมูตัวที่ 1, 2 วิ่ง หนี	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		หม่าป้าก็ออแรงเป่าลมจนบ้านที่ทำความด้วยไฟพังลง ลูกหมูทั้ง 2 ตัวออกวิ่งหนีโดยเร็วไปบ้านของ ลูกหมูตัวที่ 3 ลูกหมูตัวที่ 3 ได้ก่อสร้างบ้านด้วยอิฐที่ แข็งแรงมาก และได้เปิดประตูให้ลูกหมูทั้ง 2 ตัว เข้ามาอยู่ในบ้านที่ที่ที่ก่อสร้างไว้ แต่ลูกหมู ทั้ง 3 ตัว มีความกลัวมาก ซ้ำยังฝ่ายหม่าป้าก็ ตรงเข้าไปเคาะประตูป้อนให้ลูกหมูเปิดประตู แต่ลูกหมูทั้ง 3 ก็ไม่เปิด หม่าป้าจึงพูดขึ้นว่า "ดีละ ถ้าเจ้าไม่ยอมเปิด ฉันจะเป่าลมให้บ้าน ของเจ้าพัง แต่บ้านที่แข็งแรงมาก หม่าป้า เป่าลมจนเหนื่อยบ้านที่ก่อสร้างด้วยอิฐก็พัง หม่าป้าโกรธจัด ร้องตะโกนว่า "ดีละ ฉันจะลงไปทางช่องไฟจับพวกเจ้ากับให้หมด"	- รูปภาพลูกหมู 3 ตัวอยู่ในบ้านที่ก และมีหม่าป้าเป่าลม ให้บ้านที่พัง ขึ้น อยู่บนบ้าน	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		ลูกหนูตัวที่ใหญ่ จินตนาการว่า ไม้ต้องตกใจ หมาป่าไม่มีทางทำอะไรเราทั้ง 3 ได้ เพราะ ถ้าลองมาก็จะตกกลางทะเลที่น้ำลึกที่น้ำเค็มที่น้ำ อย่างแฉะนอน ลูกหนู 3 ตัว จึงช่วยกันหาไฟ ตั้งน้ำใส่กะทะใบใหญ่ และโดยไม่มีคนระวังตัว หมาป่าก็ตกลงไปในน้ำเดือด โฮ้ย ๆ เจ็บ เลือดก็ไหลออกมา ไบ่หมด ไม่เอาแล้ว ตั้ไม่ กินพวกเจ้าแล้วไปดีกว่า ลูกหนูทั้ง 3 ต่างก็ดีใจออกมาร้องเพลง ก็อย่างสนุกสนานทั้งสามตัวมีความเชื่อว่าบ้าน ที่สร้างด้วยอิฐเป็นบ้านที่แข็งแรงและน่าอยู่ ปลอดภัยมาก และลูกหนูทั้ง 3 ต่างก็อาศัยอยู่ ในบ้านนั้นตลอดมา	- รูปภาพลูกหนู 3 ตัว อยู่ในบ้านที่กั้นและ หมาป่าตกลงในทะเลที่ น้ำเดือด - รูปภาพลูกหนู 3 ตัวกำลังสนุกสนาน ร้องเพลง	- ครูเล่านิทาน	

ใช้แบบทดสอบ
วัดสมรรถภาพ
ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าที่ทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่อง..... หมู่ หมู แม่

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังนิทานและบอกวิธีรักษาความสะอาดของบ้านได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	หมู่ หมู แม่ เป็นเพื่อนรักกันและอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน แม่เป็นสัตว์ที่สะอาด มีระเบียบและแมวสีส้มจะเตือนหมู่ หมู ที่ชอบทำบ้านสกปรกเสมอ โดยจะเตือนว่า "ที่ดูเหม็นและสกปรกมาจะ อย่าทำบ้านสกปรกและวางของไม่เป็นระเบียบก็แล้วละจ๊ะ" ส่วนหมู่ หมู ก็จะตอบแม่ว่า "เดี๋ยวฉันเก็บของให้เป็นระเบียบเอง" และหมู่ หมู ก็พูดขึ้นอีกว่า "แหมคุณแม่รักษาความสะอาดจังเลยนะคุณหมา"	- แผ่นป้ายคำศัพท์ - รูปภาพหมู่ หมู - รูปภาพแมว - รูปภาพแม่	ผู้นำ - ครูและนักเรียนสนทนากันว่าจะมีนิทานสักกี่ มาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		“ฉันนะจิตคุณหนู ไม่รู้ว่าคุณแมวเธอจะขยับ ทำความสะอาดบ้านไปถึงไหนแล้วละ เบื่อจัง” อยู่มาวันหนึ่ง หมูและหมาขี้มนกินกล้วยกัน และได้โยนเปลือกกล้วยแยกออกไปตรงทิศทางเดิน เมื่อกินกล้วยจนอิ่ม หมูจึงได้เอ่ยขึ้นว่า “เดี๋ยวเราไปเที่ยวกับแกะอะลูกหมา” “ไปสิคุณหนู” จากนั้น หมู หมาได้ไปเที่ยวบ้านเพื่อนจนเย็นจึงได้กลับบ้านพัก ขณะที่เดินกลับมาทางเดิมทั้งนี้เปลือกกล้วยไว้ให้ หมูและหมาขี้มนไม่เห็นเห็นเปลือกกล้วยจึงเหยียบเปลือกกล้วยที่ตนทิ้งไว้สั่นตกลงไปในน้ำ “โธ้ย ช่วยด้วย ๆ โธ้ยช่วยด้วย” ทั้งหมูและหมาต่างก็ร้องตะโกนให้แมวมาช่วย ฝ่ายแมวได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือ จึงวิ่งมาช่วย โดยดึงหมูและหมา	- รูปภาพหมูขี้มน กินกล้วย - รูปภาพหมาขี้มน กินกล้วย	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ผู้เรียนจากนั้นและให้พูดเดี่ยวว่า "ฉันบอกเธอแล้ว ว่าฉันกำลังมองหาที่ไปใช้ของในถังขยะ แล้วอยู่ที่นี่ เป็นอย่างไร เพราะเธอทั้งสองก็กลัวแล้ว เบื่อกลัวว่าฉันจะมาทิ้งลงถังขยะ" หมูและหมาเมื่อจบมาจากนั้นแล้ว จึงได้คุยกับแมวว่า "ทำไมไปหาพวกเราทางตรงจะรักความสะอาดและเก็บของให้เป็นระเบียบและฉันก็จะปฏิบัติตามที่เธอบอกนะสิจะพูดแมว" ซึ่งหลังจากนั้น หมูและหมาต่างก็วิ่งมาหาความสะอาดกัน โงะมีหมูและหมาจากบ้านและแมวกรำต้นไม้ ทุกคนอยู่รวมกันอย่างมีความสุขภายใต้บ้านหลังนี้	- รูปภาพหมู่และหมา - รูปภาพหมู กระดาษ - รูปภาพหมา กระดาษ - รูปภาพแมว กระดาษ		ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย กวีใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่อง วรรณคดีของชนชั้น.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		มีลูกวัวตัวหนึ่ง อาศัยอยู่กับแม่วัว และเจ้าวัวน้อยมักจะหนีแม่วัวไปเที่ยวเล่นและทุกครั้งก็จะเจ็บตัวมาบ่อย ๆ ในวันนี้ขณะที่แม่วัวเผลอหลับไป เจ้าวัวน้อยจอมซนก็วิ่งหนีไปแอบอยู่ข้างหลังแม่วัว หนีแม่วัวไปเที่ยว ขณะหลบวิ่งเที่ยวอยู่ในทุ่งหญ้าเขียว ๆ ก็พบคอกไม้ดีสวยสะอาดอยู่ไกล ๆ เจ้าวัวน้อยจึงพูดรำพึงกับตัวเองว่า "แหมคอกไม้ดีสวย ๆ ทุ่งหญ้าเขียว ๆ ไปได้ไปฝากแม่ของดิฉัน" ขณะที่กำลังจะเผลอเข้าคอกไม้ดีสวย ก็มีคนมาตอมเกสรดอกไม้ อยู่เจ้าวัวน้อยจึงเปลี่ยนใจ "ฉันจะจับผีเสื้อไปให้แม่ของดิฉัน" แล้วเจ้าวัวน้อยวิ่งไล่จับผีเสื้อ	- แผ่นป้ายคำศัพท์ - รูปภาพลูกวัว - รูปภาพแม่วัว - รูปภาพผีเสื้อ - รูปภาพลูกวัว	๕ ชนนำ - ครูสนทนากับ - ถ้าเรียนว่าจะมี - นิทานสนุก ๆ มา - เล่าให้นักเรียน - ฟัง ตั้งใจฟังให้ - หนูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		แสนสวย แต่เลือกไม่ยอมให้จับและบินหนีไปเกาะกิ่งไม้ เจ้าวัวน้อยก็แสดงความพยายาม "คอยดูนะ ฉันจะจับเจ้าผีเสื้อให้ได้" และได้หาไม้มาไล่จับผีเสื้อ ซึ่งผีเสื้อน้อยก็บินไปเกาะที่กิ่งไม้ เจ้าวัวน้อยโมโหมากจึงปีนขึ้นไปเพื่อที่จะจับผีเสื้อ ขณะที่เจ้าวัวน้อยปีนขึ้นไปเพื่อที่จะจับผีเสื้อนั้น ได้พลัดตกลงจากต้นไม้ เสียงดังสนั่น "โครม" "โอ๊ยเจ็บ ๆ ขาของฉันคงหักแน่ ๆ เลย" และขณะเดียวกันก็มีกระต่ายเดินผ่านมาพบจึงเข้าไปดูแล้วถามเจ้าวัวน้อยว่าเจ็บตรงไหนบ้าง เจ้าวัวน้อย เจ้าวัวน้อย จึงพูดขึ้นมาว่า คุณกระต่ายช่วยไปตามแม่ฉันให้ด้วย ขณะนั้นเสียงแม่วัวร้องเรียกลูกวัวมาแต่ไกลว่า "ลูกวัวน้อยอยู่ในไหนกลับบ้านเร็วแล้วล่อนลูกชนจริง ๆ " ลูกวัวน้อยจึงตะโกนร้องตอบแม่ว่า "แม่จ๋า ลูกวัวอยู่นี่จะ ช่วยลูกวัวด้วย" แม่วัวได้	- รูปภาพกระต่าย - รูปภาพแม่วัว	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ยื่นเสียว่าน้อยกรับวังมาทนต์ และพูดขึ้นว่า "ลูกว่าน้อยเจ้าเงาะไรหรือเปล่า" "ลูกว่าตกตื่นไม่กลัวแม่เจ้า" แม่จึงพูดขึ้นว่า "แม่บอกลูกแล้วว่าไม่ให้ชุกชและหนีแม่มาเที่ยวไกล ๆ อีก โหนขอแม่ดูซิว่าเจ้าหนซัทักเลียดไหลหรือเปล่า" ลูกว่าน้อยจึงตอบแม่ว่าว่า "ไม่หรอ กจะแม่ซ้อเห้านเกลศนิตนน้อย ลูกว่าพอจะเดินไหวจะแม่เจ้า" และแม่ว่าได้กล่าวขอบขอบคุณกระต่ายที่ได้ช่วยเหลือของตน	- รูปภาพแม่วัว - รูปภาพลูกวัว	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย ภาววิชัย ภาววิชัย

นิทานเรื่อง หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกถึงอันตรายจากการเล่นไฟและวิธีป้องกันอันตรายที่เกิดจากไฟได้	ทุก ๆ วัน จะมีเด็กหญิงน้อยคนหนึ่งมัวซื้อไฟขายไม้ขีดไฟ โดยจะนำมาจากที่ตลาดตั้งแต่เช้า "ซื้อไม้ขีดไฟไหม้ค๊ะ" "ซื้อไม้ขีดไฟของหนูบ้างไหมค๊ะ"	- แผนป้ายคำ - เด็กหญิงขายของ	ชวน ครูเล่นกับ นักเรียนว่า มีทานเล่น ๆ มาเล่าให้ นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
	2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานฟังได้	เด็กน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟเดินขายไม้ขีดไฟทั้งวันและอากาศก็เริ่มเย็นลง ขณะที่ส่งเสียงขายไม้ขีดไฟอยู่ ๆ ก็มีเด็กชายแก่ เดินตรงเข้ามาหาเด็กหญิงน้อยและได้เอ่ยขึ้นว่า "ไม้ขีดไฟที่เธอขายอยู่นะ เอามาให้ฉันเสียไหมค๊ะ ฉันจะนำไปจุดเล่นให้สนุกเลย"	- เด็กชายแก่		- ครูเล่านิทาน

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"ไม่ได้ ไม้ขีดไฟใหม่ไว้สำหรับจุดไฟหุงข้าว จุดธูปเทียนบูชาพระ ฉันไม่ให้เธอเข้าไปเล่นหรอก" เด็กโดยผู้ชายไม้ขีดไฟตอบ "คิดง้อเธอไม่ได้ฉันนี่ ๑ แล้วละก็ฉันจะแย่งเธอละนะ" ว่าแล้วเด็กชายผู้เกรงเกรงเข้าแย่งไม้ขีดไฟกับเด็กหญิงน้อย ซึ่งก็สามารถแย่งกล่องไม้ขีดไฟไปได้ และรีบวิ่งหนีไปที่ "ช่วยด้วย ช่วยด้วย มีเด็กเกรงจะนำไม้ขีดไฟไปจุดเผากระต่ายเล่นนะ" เด็กหญิงโดยร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ ขณะนั้นภพอดมูกุดตาลหนึ่งเดินผ่านมาและได้ยินเสียงขอความช่วยเหลือจึงตรงเข้าไปซักถาม ก็ได้ความว่ามีเด็กชายเกรงมาแย่งไม้ขีดไฟไปจุดเผาเล่น คุณตาจึงเอ่ยถามว่า "ไหมบอกตาข้าว่าเด็กเกรงคนไหนไปทางใด"	- รูปภาพเด็กหญิงผู้ชายไม้ขีดไฟ - รูปภาพเด็กชายเกร - รูปภาพแทนผู้ชาย	- ครูเล่าตาม	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ภาพประเมินผล
		"ไปทางนั้นคะ คุณตาชา" เด็กหญิงน้อยตอบ คุณตาริ๊งเอ่ยขึ้นว่า "ถ้าอย่างนั้นเราวิ่งตามหาเด็กชายคนนั้นกันเถอะ ก่อนที่เด็กคนนั้นจะทำให้เกิดไฟไหม้ลุกลามไปได้" ฝ่ายเด็กชายผู้เกรงได้ นำไม้ขีดไฟมาจุดเล่นอย่างสนุกสนานโดยใช้เศษกระดาษมากองสุมไว้ แล้วใช้ไม้ขีดจุดไฟ "สนุกจริง ๆ นะ โฮโฮ ดูไฟไหม้ลุกลามสว่างไสวจัง" ขณะที่เด็กชายผู้จุดไม้ขีดไฟเล่นอย่างสนุกสนานอยู่นั้น ก็มีลมพัดแรงมากจึงทำให้ไฟลุกลามไหม้กองกระดาษอย่างรวดเร็วและเปลวไฟแตกอยู่ใกล้ ๆ ในบริเวณนั้น เด็กชายผู้จุดไฟเล่นเห็นเช่นนั้นก็ใจร้อนใจให้ช่วย "ช่วยด้วย ช่วยด้วย ไฟไหม้แล้ว"	- รูปภาพเด็กหญิงชายไม้ขีดไฟเล่นเหตุการณ์ไฟไหม้ - รูปภาพเด็กเกเรจุดไฟเล่น - รูปภาพไฟไหม้กองกระดาษ	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ไฟลูกกลมใหญ่แล้ว" คุณตาและเด็กหญิงน้อยไปถึงในขณะไฟกำลังจะลุกไหม้และลูกกลมใหญ่ยังทอมน คุณตาจึงตะโกนชนว่า "เร็ว ๆ รีบไปหามาดับไฟก่อนไฟไหม้ไม่ทัน" ฝ่ายคุณตาก็รีบออกเสื่อตรงเข้าดับไฟทันที เด็กชายเกรเห็นเช่นนั้นจึงรีบออกเสื่อตรงเข้าดับไฟที่ลุกไหม้และได้สั่งเด็กหญิงน้อยว่า "เอไปเอาน้ำมาดับไฟก่อนไฟจะถูกไหม้กว่านี้ รีบไปสิ เร็ว ๆ เข้า" เด็กหญิงน้อยจึงวิ่งไปตักน้ำที่ข้าง ๆ ที่ไฟไหม้ และใช้น้ำราดบนไฟที่กำลังลุกอย่างรวดเร็ว	- รูปภาพคุณตากับไฟ - รูปภาพเด็กเกรกำลังดับไฟ - รูปภาพเด็กหญิงตักน้ำดับไฟ	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ในที่สุดคนแดง 3 ได้ขับไฟฟ้ลูกใหม่ได้อย่าง ทันเวลา คุณตาทิ้งเอ่ยขึ้นว่า "เดี๋ยวนี้เด็กแต่ละเด็ก หญิงเฒ่ามาทันเวลา มีอะนะไฟฟ้ลูกให้ใช้ทำไม ยังที่อยู่อาศัยของคนอย่างแน่นนอน" "คุณตาทันรับ ผมง้องขอโทษด้วยที่ผมงัดไฟ ชิตไฟเล่น ทำให้เกิดอันตรายให้ใช้ ถ่อไปเป็นผมงัดไม่ หยาบไม่ชิตไฟมาเล่นอีกต่อไปแล้วครับ" เด็กชาย เอ่ยขึ้น คุณตาทิ้งพูดขึ้นว่า "ดีแล้วละหลานชาย เพราะถ้าเราเล่นไม่ชิตไฟและจุดไฟเล่นจะทำ ให้เกิดไฟไหม้บ้านได้ะหลาน"	- รูปภาพคุณตา - รูปภาพเด็ก ชายเกร	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		“ครับคุณตา ผมจะไม่เล่นไม้ขีดไฟอีก ค่ะไปครับคุณตา” เด็กหญิงน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟเอ่ยขึ้นว่า “ฉันคงจะต้องขายของอย่างอื่นดีกว่า เพราะ ฉันขายไม้ขีดไฟต่อไปอาจจะเกิดไฟไหม้บ้าน คนได้”	- รูปภาพเด็กหญิง ผู้ขายไม้ขีดไฟ	ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย การใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่องลูกหมีเป็นขี้ขลาด.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กบอกอาการและวิธีป้องกันโรคหวัดได้ 2. เด็กฟังนิทานและปฏิบัติตามได้ถูกต้องในเวลาให้อ่านหรือจากเวลาอ่านหรือจากเวลาอ่าน 3. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานได้ฟังได้	วันหนึ่ง อากาศร้อนมาก ลูกหมีออกมาวิ่งเล่นกลางแดดอย่างสนุกสนาน พอเวลาบ่ายท้องฟ้าเริ่มมืดครึ้ม ไม่รู้ฝนตกลงมา ลูกหมีดีใจมาก เพราะอากาศเย็นสบาย จึงเล่นน้ำฝนอยู่จนกระทั่งเย็น "ฮัดเซี่ย ฮัดเซี่ย" เสียงลูกหมีลั่นเมื่อเดินเข้าประตูบ้าน "เปียกฝนมาหรือจะลูก" แม่ถาม "รีบไปเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน เดี่ยวจะไม่สบาย" คือนินลูกหมีเอาน้ำสักระสายหายใจไม่สะดวก เริ่มฝนตกหนักและ	- แผ่นป้ายสี - รูปภาพลูกหมีวิ่งเล่น - รูปภาพแม่หมี - รูปภาพลูกหมีจากใจ	สนทนา ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะเล่านิทานสนุก ๆ ให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ลูกหมอบใช้ฟุ้งทรงวงหน้าอกและหลัง "เป็นใช้หัวตเสียแล้วลูกหมอบ" เดี่ยวลูกหมอบจะให้ยาไปกิน แล้วกลับไปบ้านนอนพักพอน ^{ผู้} คมน้ำสะอาดมาก ๆ อีกไม่กี่วันก็จะหายดี และอากาศเมืองไทยเปลี่ยนบ่อย ๆ ทำให้ไม่สบายได้ง่าย เด็ก ๆ ควรเล่นใน ^{ผู้} ธรรมชาติบ้างในเวลากลางวัน เมื่อแคร์ร้อนจัด" ลูกหมอบแนะนำต่อไปอีกว่า "เวลาฝนตกควรอยู่ในบ้าน ถ้าจำเป็นก็ต้องออกนอกบ้านหาวิธีการร่วมหรือสวมเสื้อกันฝน การถูกละของฝน อาจทำให้เป็นหวัดได้ และเวลาฝนตกควรห่มผ้า" "ครับ ผมจะเชื่อฟังลูกหมอบครับ" ^{ผู้} เมื่อกลับมาถึงบ้าน ลูกหมอบก็เฝ้า คมน้ำ และนอนพักผ่อนตามที่ลูกหมอบบอก ^{ผู้} ดังนั้นลูกหมอบจึงมีอาการดีขึ้น		- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ในวันต่อมา "ลูกหมี่เพื่อนรักของเรามาแล้ว" เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนร้องตะโกนอย่างดีใจ "ฉันทายเป็นหวัดแล้ว" ลูกหมี่บอก แล้ววิ่งร่วมกลุ่มกับเพื่อนไปเล่นที่สนามอย่างสนุกสนาน	- รูปภาพลูกหมี่ - รูปภาพกระต่าย	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ

นิทานเรื่อง หนูผองฮ้วน

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกอาการวิธีป้องกันโรคหัดได้	2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	หนูผอง เป็นเด็กที่เห็นอะไรก็บอกอย่างเอร็ดอร่อยจนตัวหนูผองฮ้วนกลม ของที่หนูผองชอบกินก็คือของหมักดอง คือพริก หวานเย็น ส้มตำ และหนูผองมักจะขอเงินคุณแม่ไปซื้อของพวกนี้ เสมอ "คุณแม่ข้า หนูผองขอสตางค์ไปซื้อขนมหน่อยค่ะ" หนูผองพูดกับคุณแม่และคุณแม่ของหนูผองมักจะเตือนหนูผองเสมอว่า "หนูผองจะลูกจะต้องเลิกทานของที่มีประโยชน์นะละ และอย่ารับประทานของหมักดอง รสเปรี้ยว รสจัด เพราะจะทำให้ท้องเสียได้" แต่หนูผองไม่ยอม	- แผ่นป้ายคำ - รูปภาพเด็กผู้หญิงผอง - รูปภาพคุณแม่	ชวน ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีนิทานสนุก ๆ มาเล่าให้ นักเรียนฟัง ตั้งใจฟังให้ - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เชื้อฟังคุณแม่คงแอบของของแม่ที่แม่ให้ไว้รับ ประทานมากินเสมอ วันหนึ่ง หนูฟังเกิดปวดท้องร้องครวญคราง "ไอ้ปวดท้องจังเลยคะคุณแม่ขา" และหนูฟังก็วิ่ง ไปก่ายในท้องน้า "หนูฟังจะเข้าไปก่ายในท้องน้า ก่อนละคะคุณแม่และหนูฟังกับปวดท้องด้วยคะ" หนูฟังบอกกล่าวกับคุณแม่ "หนูฟังเข้าท้องน้าหลาย ครั้งจนอาบเพลีย เกล็นไปแทบไม่ไหวแล้วละ คะคุณแม่" คุณแม่ตกใจถามหนูฟังว่า "ลูกไป รับประทานอะไรมา ถึงใช้ท้องเสีย" หนูฟังจึง บอกกับคุณแม่ว่า "หนูฟังทานหลายอย่างคะคุณแม่" คุณแม่บอกกับหนูฟังว่า "แม่จะซื้อพาทหนูฟังไปหา หมอเสียแล้ว เพราะถ้าปล่อยทิ้งไว้หนูฟังจะ	- รูปภาพเด็กหญิง ฟังปวดท้อง - รูปภาพคุณแม่	- ครูเล่า นิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		อ่านเพื่อ และต่อไปไม่รู้ไม่ควรรับทราบ ของหมักทอง ตลอดจนอาหารที่ไม่มีประโยชน์ นะจ๊ะ" หนังสือเล่มนี้ต้องการขอข้อดีและข้อที่ ทำให้ต้องเสีย		- ครูเล่าตาม	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		วันหนึ่งคุณแม่สังเกตเห็นว่า หนูแดงคอยเกาะศรีระอันนั่งเหยงเสมอ จึงถามหนูแดงว่า "หนูแดงเป็นอะไรคะ ทำไมจึงเกาะพี่ข้อย ๆ มาให้แม่หิ้วผมให้หน่อย ผมของลูกยุ่งเหลือเกิน" ทันใดนั้นคุณแม่ก็เห็นสัตว์เล็ก ๆ สีดำไต่ควมเส้นผมของหนูแดงเต็มไปหมด คุณแม่พูดว่า "จายแล้ว ลูกเป็นเหาแล้ว เพราะว่าผมของลูกสกปรกมาก และลูกก็ไม่อาบน้ำ สระผม ตัวเหาผมจึงชอบมาอยู่" หนูแดงร้องไห้ "คุณแม่ แล้วหนูแดงจะทำอย่างไรดีคะ" คุณแม่นำตัวเหาไปบนศรีระของหนูแดงมาให้หนูแดงดู "หนูแดงดูสิ ตัวเหาที่อยู่บนศรีระของลูกนั้นมันเลือกเป็นอาหาร เพราะฉะนั้นหนูแดงจะต้องอาบน้ำและสระผมทุกวันนะค่ะ" หนูแดงพูดกับคุณแม่ว่า "หนูแดงไม่อยากเป็นเหา หนูแดงจะอาบน้ำ และหนูแดงก็จะขยันสระผมค่ะคุณแม่" คุณแม่บอกหนูแดงว่า "ดีมาก"	- รูปภาพคุณแม่ - สบหนากับหนูแดง	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		จะลูก ไม่ใช้ลูกก็คงจะหายจากการเป็นเหาอย่างแน่นอนจ๊ะ" ซึ่งตั้งแต่นั้นมา หมูแดงก็ขยี้เอาน้ำ สระผสม ซึ่งสีซึ่งตัวสปรก และหมูแดงก็ไม่เป็นเหาอีกต่อไป	- รูปภาพหมูแดง	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในกาารฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย ภาววิชัยภักดิ์

นิทานเรื่อง หอยตัวผู้

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกสาเหตุของการเกิดฝนได้ 2. เด็กสามารถบอกถึงประโยชน์และโทษของฝนจากการฟังนิทานได้	"สวัสดีครับเพื่อน ๆ ผมเป็นหอยตัวเล็ก ๆ ชื่อกระเบาะ อาศัยอยู่กับพี่เองในก้อนเมฆสีเทา บนท้องฟ้าบนทะเลครับ" "ในวันผมมีเรื่องผจญภัยมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ฟังผมให้ตื่นครับ ผมจะเริ่มเล่าแล้วนะครับ" "คืนวันหนึ่ง ท้องฟ้ามืดอากาศเย็นจัด ผมกำลังนอนหลับสบายในก้อนเมฆสีเทาที่นุ่มนิ่ม ผมรู้สึกตัวของผมมันขยายใหญ่เรื่อย ๆ แล้วผมก็ตกลงมาจากก้อนเมฆไปลอยอยู่ในท้องฟ้า"	- แผนที่ดาว - รูปภาพหอยตัวผู้ - ภาพกระเบาะ	ชั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนว่าในชั้นเรียนมีหอยตัวผู้กี่ตัว ส่งสมาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"ไอ้โฮ ช้างดำงมีบ้านตามากมาย คันไม้ก็ดูเขียวไปหมด" "ผมลอยตัวลงมา ค้างลงมา จนตกลงมาบนกระดานหนึ่ง" "เอ ทนต่อที่ไหม้ไหมะ" ผมก็พลางตัวของผมก็ตกลงมาเรื่อย ๆ ขณะที่ผมลงสิ่งต่าง ๆ ภายใต้อ่างเพ็ดเลลิบ ตัวของผมก็ไหลลงมาเรื่อย ๆ แล้วตกลงไปในร่องน้ำข้างบ้าน" "ไอ้โฮผมเห็นเหลือเกิน" ตัวผมพยายามว่ายน้ำให้พ้นจากเขื่อนทวาร เกะกระดากซึ่งทำให้น้ำเน่าและส่งกลิ่นเหม็น" "ตัวผมลอยไปจนไม่พบหยดน้ำส่วข้อกระดูกโดยเธอเล่าให้ผมฟังว่า" "ฉันซื้อกระดูกและฉีกกระดูกมาจากก้อนเมฆสีเทาเช่นเดียวกับเธอ"	- รูปภาพหยดน้ำกระเปาะ - รูปภาพหยดน้ำกระป๋อง	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"นี่ผมจะชี้จุดกระเปาะ จะถามความรู้สึกคล้ายกับคุณ คือตัวเบาขึ้น เบาขึ้น และลอยขึ้นได้ ต้องฟ้าแล้วนะ" ในที่สุด ผมและกระปุกสาวก็กลับมายู่ในห้องนอนเมสซีเทาถึงเค็ม "คุณหนูครับ ทุกวันนี้ ผมลอยไป เทียวกับกระปุกสาวเสมอ โดยจะลอยไปลอยมาอยู่บนท้องฟ้า" "การผจญภัยของผมได้สิ้นสุดแล้วนะกับคุณหนู ผมหวังว่าวันหนึ่งผมและกระปุกสาวคงจะลงมาเที่ยวบนพื้นโลกอีก ลาก่อนครับ"	- รูปภาพหยดน้ำกระปุก - รูปภาพห้องเมสซีเทา - รูปภาพหยดน้ำกระเปาะ	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย การใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่อง รุ่งกินน้ำ.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกสาเหตุการเกิดปรากฏการณ์ตามธรรมชาติได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในการฟังนิทานได้	"สวัสดีครับเพื่อน ๆ ผมชื่อม่วงกรับ ผมมีพี่น้องเรียงตามลำดับดังนี้ครับ" "คราน น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง คนพี่มองเห็นแล้วมักจะเรียกพวกผมว่า รุ่งกินน้ำ" "พวกผมได้ปรากฏตัวบนท้องฟ้า ผู้คนที่ผ่านเปรมหรือเด็ก ๆ ที่กำลังเล่นก็จะหันมาสนใจผมกับขงบน และมักจะพูดได้ผมได้ยอดเยี่ยมเกิดความภาคภูมิใจเสมอว่า "สวัสดีจ้ะ รุ่งกินน้ำ"	- แผ่นป้ายคำศัพท์ - รูปภาพตัวรุ่งกินน้ำสีม่วง - รูปภาพรุ่งกินน้ำ 7 สี	ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ขั้น ครูสนทนากับนักเรียนว่า จะเล่านิทานให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"ตัวผมรู้ถึงกันนั้นก็จะชะงักงันลงไปเองเห็นเด็ก ๆ กลุ่มใหญ่กำลังชวนให้พวกเราช่วยไปหน้าที่ยืนแถวอย่าง เห็นได้ชัด" "เด็ก ๆ ครับ ผมจะต้องจากเด็ก ๆ และทุกคนไปแล้วนะครับ แต่ผมสัญญาว่าหลังจากผมหยุดพักใหม่ ๆ ผมมาปรากฏตัวให้เด็ก ๆ และทุกคนในโลกให้ชื่นชมในความงามของผมนะครับเด็ก ๆ ผมลาก่อนนะครับ บาย ๆ"	- รูปภาพรู้ง กันน้ำสีม่วง	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าทานโดย ภาววิสุทธิภาพประกอบ

นิทานเรื่อง...วันสุดท้าย

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกข้อสัสด์ที่มีในกฎมนได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	ห้องห้ามตีกรรม เมณเฒรงเค้ามา ลมก็เริ่มพัดแรงมาเป็นช่วง ๆ ในที่สุดฝนก็ตกลงมาเขียน้อยละลาย เทงมคมองห้องทำ ซึ่งฝนเริ่มตกลงมาปรอย ๆ เจ้าเขียน้อยยืนกับตัวเองว่า "แหมฝนตกแล้ว น้ำฝนมีประโยชน์จริง ๆ ให้ความชุ่มเย็นและให้ความสดชื่นกับเบ็บบานอีกด้วย" "ดูซิ พอฝนเริ่มตกเสียงกบส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน"	- รูปภาพเขียนด	ชั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีนิทานสนุก ๆ มาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		พอฝนตกสักพัก เสียงกรรเชียงก็เงียบหายไป เจ้าเขี่ยต๋อยจึงกระโดดจากกอไผ่ไปดู ก็พบว่าไม่มีกบอยู่ตัวหนึ่งบนต๋อยน้อยอยู่ เจ้าเขี่ยต๋อยน้อยจึงถามกบว่า "ฝนตกแล้วทำไมพวกพี่ ๆ ไม่ร้องเพลงแข่งกันกับน้องอย่างละจะ พี่กบ" ฝ่ายกบ พอได้ยินเสียงร้องก็ตกใจก็เงยหน้าขึ้น ซึ่งในหน้าของกบนั้นเศร้าสลดมาก เจ้าเขี่ยต๋อยจึงเอ่ยถามว่า "เป็นอะไรไปหรือจะพี่กบ" กบจึงเอ่ยปากแล้วว่า "ขณะที่พวกเราส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ได้มีคนผู้ที่เราเรียกว่าคนนั้น ได้ตามเสียงร้องของพวกเรา แล้วก็เริ่มลงมือจับตัวพวกฉันและบางครั้งก็ใช้เหล็กแหลมแทงเอาตัวกบและ	- รูปภาพ - รูปภาพตัวเขี่ยต๋อย - รูปภาพกบ	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	
		กบจึงเอ่ยปากแล้วว่า "ขณะที่พวกเราส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ได้มีคนผู้ที่เราเรียกว่าคนนั้น ได้ตามเสียงร้องของพวกเรา แล้วก็เริ่มลงมือจับตัวพวกฉันและบางครั้งก็ใช้เหล็กแหลมแทงเอาตัวกบและ	- รูปภาพตัวกบ - รูปภาพเขี่ยต๋อย		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เขียตไป กบตัวไหนที่ฉลาดและว่องไวกระโดดหนีหลบได้ กบตัวใดซ้ำก็ถูกคนจับไปกินเป็นอาหารจ้ะ" เขียตน้อยได้ฟัง ตั้งนกดตที่จะนำตาไหลไม้ได้ และพูดขึ้นว่า "นี่เราเป็นเพียงสัตว์ตัวเล็ก ๆ ยังมีคนหัวร้ายพวกเราได้ ดูซิฝนเริ่มหยุดตกลงบ้างแล้ว เสียงพวกพี่ ๆ ไม่ออกมาเห็นรำือก็ต่อไปแล้วนะ" "นั่นนะซี เจ้าเขียตน้อย ต่อไปในเรารคงไม่ได้ยินเสียงร้องของพวกเพื่อน ๆ แล้วนะ" "คุณหนูครับ ช่วยบอกเขียตน้อยหน่อยได้ไหมว่าพวกของผมไปไหนกันหมดครับ"	- รูปภาพเขียต	- ครูเล่านิทาน	

ใช้แบบทดสอบ
วัดสมรรถภาพ
ในการฟัง

บันทึกการสนทน

การเล่านิทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ

นิทานเรื่อง ปู่แจ่มใจบุญ

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	ผู้บอกหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ภาพระเบียนผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกกิจกรรมของทางศาสนาได้ เช่น วันออกพรรษา 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	ปู่แจ่มเป็นชายชรา อายุ 60 ปี อาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ วันหนึ่ง ขณะทำบุญใส่บาตรทำอาหารห่อข้าวต้มลูกโยน บ่อน้ำซึ่งเป็นที่ลานขายของปู่แจ่มเห็นเข้าจึงถามปู่แจ่มด้วยความสงสัยว่า "ปู่ครับ ปู่กำลังทำอะไรครับ" ปู่แจ่มจึงตอบหลานชายว่า "ปู่กำลังทำข้าวต้มลูกโยน เพื่อจะเอาไปทำบุญวัดในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเป็นการออกพรรษา"	- แผ่นป้ายคำศัพท์ - รูปภาพคนแก่ผู้ชาย - รูปภาพเด็กชายบ้อง - รูปภาพข้าวต้มลูกโยน	ผู้ ชานำ ครูสนทนากับนักเรียน ว่าจะมีนิทานมาเล่า ให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เด็กชายบ๊องก็ยังไม่หายสงสัย จึงถามบ๊องว่า "บ๊องสงสัยว่าทำไมเขาจึงเรียกชาวตั้งตัญญูจนละครับคุดญี่ปุ่น" บ๊องจึงตอบหลานชายว่า "ที่เรียกว่าชาวตั้งตัญญูนั้นก็เพราะว่าถึงเวลาคนทำบุญตนจะไปทำที่นั่นตามทางวัดจะอยู่เชิญพระพุทธรูป ประทับประดิษฐานในวัดลือเลื่องมีพระภิกษุ เมื่อรดผ่านมาผู้คนที่จะพากันไปบวชก็สวมใส่ลงในบาตร" "ฮือ เป็นเช่นเองหรือครับ ผมเข้าใจแล้วครับคุดญี่ปุ่น" บ๊องจึงได้ถามบ๊องว่า "แล้วบ๊องจะไปกับบ๊องไหนละ" "ไปครับ" บ๊องตอบ		- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เข้าวันต่อมา ป๋องตื่นนอนแต่เช้า อาบน้ำ แปรงฟัน แต่งตัวด้วยเสื้อสีฟ้าสีขาว ป๋องคุยกับตัวเองว่า "วันนี้แล้วชีวิตป๋องจะดีขึ้นไหมกับคุณป๋องแล้ว" คุณป๋องแจ้งซึ่งกำลังเตรียมอาหารอยู่ว่า ป๋องแต่งตัวเสร็จหรือยังละ รีบหน่อยนะ เพราะว่าหนูทำบุญเสร็จแล้วป๋องจะไปคุยกับพี่สาวสามารถด้วย" ป๋องได้ใจจึงรีบออกมา "ผมเสร็จแล้วครับคุณป๋อง จะให้ผมช่วยคุณป๋องทำอะไรบ้างครับคุณป๋อง" คุณป๋องแจ้งจึงตอบหลานชายว่า มาช่วยถือ ถาดใส่ของขึ้นหลาน"	- รูปภาพป๋อง - รูปภาพคุณป๋อง - รูปภาพและหลาน	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ป้อนรับ เข้าไปช่วยคุณปู่เลี้ยงของทันที คุณปู่และหลานต่างส่งคนต่างเดินทางมุ่ง ผู้วัดเพื่อทำบุญในวันออกพรรษา			ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ

นิทานเรื่อง หน่วยงาน

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังนิทานและบอก ความสำคัญของวันสำคัญ ทางศาสนาได้ เช่น การ บวช และกิจกรรมที่ควร ปฏิบัติในวันสำคัญ	2. เด็กสามารถเล่า เรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	นางสาวเลขาจะพานาคตนพวง พวงนาค ตนนเป็นสัตว์มงคลที่ร่ำรวย สามารถแปลงร่าง จากนาคเป็นมนุษย์ได้ แต่จะแปลงร่างเป็น มนุษย์ได้เฉพาะในเวลากลางวันเท่านั้น กลางคืนจะกลายเป็นนาค อยู่หัวนาค พวงนาคโตกลายร่างเป็น มนุษย์ในเวลาเที่ยงวันเองมนุษย์และมาได้ยิน คำสั่งสอนของสาวกของพระพุทธเจ้า จึงเกิด ความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา จึงขอบวช เมื่อบวชเป็นพระแล้ว ตกกลางคืนร่างจึง	- แผนป้ายสำคัญ - รูปภาพพวงนาค	นิทาน ครูสังเกตกับนักเรียนว่าเธอ นิทานให้ใครเรียน ฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		กลายเป็นพระนางตามเดิม ภักดิ์รับฟังพระบาทเจ้า ศกใจกลัว จึงนำไปแจ้งต่อพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้าจึงกล่าวว่า " ท่านแม่สาว เดรัจฉาน ไม่สมควรที่จะมาเป็นขี้ได้ออย่างนี้เลย ขอโทษที่ไม่อยู่ตามประสาของท่านเถิด " พระนางเกิดความเสียใจอย่างมาก จึงได้อ อดทนไว้พร้อมแม่สาวกลับไป แต่ไม่สำเร็จ พระนางจึงเจอกับพระพุทธรเจ้าว่า " ขอให้อ มขี้อในพระพุทธรเจ้าสวดด้วยเถิด " หลังจากนั้นพระนางก็ได้ลาพระพุทธรเจ้ากลับ ไปเร่ชีวิตเขื่อนขันธ์กาบแก้ว	- รูปภาพพระพุทธรเจ้า - รูปภาพพระนาง	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่อง... ผู้เขียนและผู้ช่วย.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังนิทานและบอก ขั้นตอนการเกิดและการ เจริญเติบโตของผีเสื้อได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราว ตามลำดับเหตุการณ์นิทานได้	"ฉันเกิดมาจากไข่ ฉันคลานและไต่ ไปมาอยู่บนใบไม้ ฉันไม่หิวใครเลย พ่อแม่ ฉันอยู่ไหนนะ" "แม่เจ้า พูหัวจิ้งจอก" "ฉันลองกินใบไม้ไหมและ ผีเสื้อจะหายตัว บ้าง อร่อยจริงเลย" "ฉันจะไต่ไปตากังงี้ไป ผีเสื้อไปแล้ว พวกผีเสื้อรูปร่างเหมือนฉัน ตัวสีเขียวเป็น ป๊อง ๆ เวลาเดินก็ยกตัวขึ้นไปมา กับใบไม้ เหมือนกันด้วย ฉันมีเพื่อนแล้วละที" "สวัสดีค่ะ เธอชื่ออะไรละ" "ฉันชื่อ หนอนแก้ว" "ฉันก็ชื่อหนอนแก้วละ"	-- แผ่นป้ายสไลด์ - รูปภาพตัวหนอน แก้วตัวแรก - รูปภาพใบไม้	ชั้นนำ ครูสนทนากับนักเรียน เรียง ว่าจะมีนิทานที่สนุกสนาน เล่าให้เด็กเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
			- รูปภาพหนอน แก้วตัวที่ 2	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"เรามาเป็นเพื่อนกันนะ" แล้วพ่อนแก้วทั้งสองก็ชวนกันทำไป ไม่ กัน "แต่ทำไมไม่เล่นที่ออร์รอยหวานจังเลยนะ เออ" พ่อนแก้ว "นั่นนะสิพ่อนแก้ว" พ่อน แก้วทั้งสองต่างชวนกันคุยอย่างสนุกสนาน ในไม่ช้าไม่นาน พ่อนแก้วทั้งสองตัวก็ ค่อย ๆ ลอกคราบ พ่อนแก้วตัวแรกเอ๋ยพูด ขึ้นว่า "เหมือนเลยยก่อนจังเลย" พ่อนแก้วตัวที่สองจึงตอบว่า "ฉันก็ เหมือนกัน อยก่อนจังเลย" แล้วทั้งคู่ก็พ่อนแก้วต่างก็หาคู่เพื่อนไม่ กินอาหาร เป็นเวลาหลายวันจนตามตัวเป็น เปลือกแข็งที่เรียกว่า คักแค้ แล้วก็จะเจาะ เปลือกออกมา	- รูปภาพพ่อนแก้ว ตัวที่ 2 - รูปภาพพ่อนแก้ว ทั้ง 2 ตัว นอนหลับ	- ครูเล่านิทาน	

๑๑ เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"เอ๊ะเธอไปเพื่อนฉันหรือเปล่าจะ รูปร่างของเธอไม่เหมือนเดิม" "เธอก็เหมือนกัน และตอนนั้นเธอและฉันมีปากสยัด้วย คู่มือวิชาและหมวด" "จริง ๆ อย่างเธอว่านะจะ คู่มือของเธอยังสวยงามจริง ๆ" ศิเลือกกล่าว ศิเลือกซึ่งมีภักตสวยงาม กล่าวขำว่า "นี่เธอฉันไม่ยากเกินไปแล้วละ แค่น้อยๆ" กับน้ำหวานแถม เราไปสวนดอกไม้กันดีกว่านะจ๊ะ" "ไปทีละ เรารีบไปสวนดอกไม้กันเลยเร็ว ๆ บินมาเร็ว ๆ ซิ" ศิเลือกทั้งสองต่างก็บินไปดูน้ำหวานจากดอกไม้กันอย่างเพลิดเพลิน	- รูปภาพผีเสื้อ 2 ตัวคู่กัน - รูปภาพผีเสื้อ 2 ตัวบิน	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย การใช้รูปภาพประกอบ.....

นิทานเรื่อง...หนูหนูแก้ว.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและออกเสียงคำคล้องจองของนิทาน	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและออกเสียงคำคล้องจองของนิทาน	"สวัสดีครับ ผมชื่อหนูน้อยแก้ว ผมเป็นหนูน้อยตัวเล็ก ๆ ที่ชอบไปมาตามกิ่งไม้เพื่อหาอาหารกิน"	- รูปภาพตัวหนูน้อยแก้ว	หนูน้อย ครูสนทนากับนักเรียนว่า จะมีนิทานเรื่อง มาเล่าให้เด็กเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	"ไอ้โอ หนูกลัวเลย ผลจังเลย หนูกลัวจังเลย ทุกหนทุกแห่งเลย หนูกลัวเลย หนูกลัวเลย หนูกลัวเลย ช่วยสิ" หนูน้อยแก้วก็พูดต่อว่า "หวานเราอาจจะ กินขนมให้อร่อยเลย" หนูน้อยแก้วก็ได้เข้าไปใกล้ ๆ เพื่อที่จะ กินขนม หนูโตจนมันก็ได้กินเลี้ยงกับพี่พี่มา แต่ไกลว่า"	- รูปภาพหนูน้อย ขนม		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"แด่หม่อมหม่อมมณีนันท์หม่อมพี่ของเราจริงเลยนะยาย เห็นพี่จะต้องฉีกขาดเสียแล้วละ ก่อนที่พี่จะเสียดายหมด" หม่อมแก้วได้ยินตกใจรีบ ใต้หมอนไปให้หม่อมชงอยู่ อย่างรวดเร็ว หม่อมแก้วเอ่ยปากชวนให้พี่เพื่อน ๆ หมอนไปก่อนที่จะถูกยกร่างแมลง และเอ่ยขึ้นว่า "นี่เร็ว ๆ พวกเธอรีบขึ้นเร็ว ๆ นะเพราะเมื่อก่อนฉันได้ยินว่า พวกเราจะเอายาแก้พิษมาแก้เธอ" พี่หม่อมของหม่อมแก้วตอบว่า "ฉันไม่ไปหรอก แก้ว แหมดูสิหม่อมโตดรอ้ย ๆ พงจะเลย อู๊ นึกถึงงั้น ๆ" ขณะที่พี่หม่อมกลานได้ขึ้นจากชั้นบนอยู่ เพื่อให้เห็นกลืนยา โดยหาไปไม่เจอกันไม่ได้ขึ้นชั้นบนอยู่ แก้วก็ได้ยินเสียงร้องของหม่อม ๆ ว่า	- รูปภาพตัวหม่อมแก้ว 2 ตัว	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"โอ๊ยเหินห่างเลย พวกเราคงโศกเยาะ ฆ่าแมลงเข้าแล้วจ้ะ" แล้วเสียงของคนตัวอื่นก็เงี่ยทวยไป ในไม่ช้าไม่นาน แก้วก็กลายเป็นผีเสื้อ แล่นสวายนับไปหาในความสวนดอกไม้กัน ต่อไป "แก้วไม่ต้องเป็นผีเสื้ออีกแล้วนะจะ คุณหนู จ"	- รูปภาพผีเสื้อ 2 ตัว	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ งานการฟัง

บันทึกการสอน
การเล่านิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ
นิทานเรื่องลูกหมู 3 ตัว

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	ผู้ เฝ้า ท่า	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราว จากนิทานและบอก ลักษณะของบ้านที่ อยู่อย่างทั่วๆไป ความฉลาดเฉลียวและ ความแข็งแรงของ บ้าน	มีครอบครัวหมูครอบครัวหนึ่ง มี ลูกหมู 3 ตัว เข้าวันหนึ่งแม่หมูได้พบกับ ลูกหมูทั้งสามตัวว่า "พวกเจ้าก็โตมาก แล้ว สร้างบ้านเรือนมาครบครันแล้ว ของตัวเอง เพราะบ้านหลังนี้คับแคบ เกินไป" ตั้งใจลูกหมูทั้งสามจึงออก เดินทางไปสร้างบ้าน	- หุ่นมือแม่หมูกับลูกหมู 3 ตัว	ชี้ แนะนำ - ครูสนทนากับ นักเรียนว่าจะมี นิทานเล่า มา เล่าให้นักเรียนฟัง ตั้งใจฟังให้ดี - ครูเล่านิทาน	
	2. เด็กสามารถ เล่าเรื่องราวใน นิทานที่ฟังได้	ลูกหมูทั้งสามหาที่อยู่ว่าไม่รู้ใจ ก็จัดการไปบ้านคนอื่น โดยลูกหมูตัวที่ 1 ซึ่งเห็นดีใหญ่ได้พบกับเจ้าของ ๆ ว่า "จะ ใช้บ้านว่างแต่มาสร้างบ้านและใช้ เวลาสร้างไม่นาน" ส่วนลูกหมูตัวที่ 2	- หุ่นมือลูกหมู 3 ตัว กำลังสนทนากันถึง เรื่องที่จะสร้างบ้าน		

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		เปิดรับเจ้าหนอ" "ถ้าไม่เปิดฉันจะเป่ตามให้บ้านของเจ้าทั้งไปเลย" ครึ่งแล้วหมมาป่าจึงสูดลมหายใจออกได้เต็มปาก แล้วเป่าบ้านที่สร้างด้วยขี้ผึ้งวางลงถึง ลูกหมูตัวที่ 1 จึงวิ่งไปหาลูกหมูตัวที่ 2 ลูกหมูตัวที่ 2 ซึ่งสร้างด้วยไม้ได้รับเปิดประตูรับลูกหมูเข้ามาอยู่ในบ้านที่แข็งแรง ลูกหมูตัวที่ 1 พูดว่า "เดี๋ยวเจ้าหมมาป่านี่ช่างใจร้ายจริง คูขี้เป่าบ้านของฉันทั้งไปหมดเลย ลูกหมูตัวที่ 2 จึงตอบว่า "ไม่เป็นไรมาอยู่บ้านของน้องแล้วจะปลอดภัยจากเจ้าหมมาป่า" ขณะนั้นหมมาป่าได้มาถึงบ้านของลูกหมูตัวที่ 2 และได้เคาะประตูให้ลูกหมูเปิดประตู ลูกหมูทั้ง 2 ตัวจึงตอบไปว่า "ฉันไม่เปิดประตูหรอก เกี่ยวกับจะกินเราละซี"	- หุ่นหมมาป่า - หุ่นบ้านทั้งทั้ง - หุ่นลูกหมูตัวที่ 2 - หุ่นลูกหมูตัวที่ 1 - หุ่นขี้ผึ้ง - หุ่นหมมาป่า	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		หม่าป้าโกรธลูกหมูทั้ง 2 ตัวมาก จึงร้องออกไปว่า "คิดละ ถ้าเจ้าไม่เปิดประตู ฉันจะพังประตูบ้านของเจ้านะ" ว่าแล้วหม่าป้าก็ออกแรงเป่าลมจนบ้านที่ทำด้วยไม้พัง ลูกหมูทั้ง 2 ตัวออกวิ่งหนีโดยเร็วไปบ้านของลูกหมูตัวที่ 3 ลูกหมูตัวที่ 3 ได้ก่อสร้างบ้านด้วยอิฐที่แข็งแรงมาก และได้เปิดประตูให้ลูกหมูทั้ง 2 ตัว เข้ามาอยู่บ้านที่แข็งแรงได้สร้างไว้ แต่ลูกหมูทั้ง 3 ตัวมีความกลัวมาก ช้าลงฝ่ายหม่าป้าก็ตรงเข้าไปเคาะประตูบ้านให้ลูกหมูเปิดประตู แต่ลูกหมูทั้ง 3 ก็ไม่เปิด หม่าป้าจึงพูดขึ้นว่า "คิดละ ถ้าเจ้าไม่ยอมเปิด ฉันจะเป่าลมให้บ้านของเจ้าพัง แต่ฉันก็แข็งแรงมาก หม่าป้าเป่าลมจนเหนื่อย บ้านที่สร้างด้วยอิฐก็ไม่พัง	- พู่ลมหม่าป้า - พู่ขลุ่ยไม้ไผ่ - พู่ลมลูกหมูตัวที่ 1 และพู่ลมลูกหมูตัวที่ 2 - พู่ลมลูกหมู 3 ตัว - พู่ขลุ่ยเล็ก - พู่ลมหม่าป้า	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี เวลา	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ประเมินผล
		หม่าป๋าโกรธจัด ร้องตะโกนว่า "คิดจะ ตีจะลงไปทางบ่ลองเง้งเสียพวกเจ้ากินให้หมด" ลูกหม่าป๋าได้สติพูดว่า "ไม่ต้องตกใจ หม่าป๋าไม่มีทางทำอะไรเราทั้งสามได้ เพราะ ถ้าลงมาก็จะตกลงบนกระเพาะที่เต็มไปด้วยเลือดแหละ" อย่างแฉ่อน ลูกหมู 3 ตัวจึงช่วยกันก่อไฟ หุงน้ำได้กะทะใบใหญ่ และโดยให้หันระวังตัว หม่าป๋าก็ตกลงไปในน้ำเดือด โสี้ยง ๆ เสิบ เหลือเกิน ร้อน ๆ ไปหมด ไม่เอาแล้ว ถัน ไม่กินพวกเจ้าแล้ว ไปดีกว่า" ลูกหมูทั้ง 3 ต่างก็จิตใจสบายร้องเพลง กันอย่างสนุกสนาน ทั้งสามตัวมีความเชื่อว่า บ้านที่สร้างหัวขลุ่ยเป็นต้นที่แข็งแรงและน่าอยู่ ปลอดภัยมาก และลูกหมูทั้ง 3 ต่างก็อาศัยอยู่ ในป่าเป็นครอบครัวมา	- พู่กันลูกหมู 3 ตัว - พู่กันกระเพาะที่เต็มไปด้วยเลือด - พู่กันหม่าป๋า	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสนทนา

การเล่านิทานโดย การใช้หุ่นมือประกอบ.....
 นิทานเรื่อง...หนู..หมา..แมว.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังนิทานและบอกวิธีการวาดภาพและวาดของบ้านได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	หนู หมา แมว เป็นเพื่อนรักกันและอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน แมวเป็นสัตว์ที่สะอาด มีระเบียบและแมวก็นั่งจะเคี้ยวหนู หมา ที่ชอบทำบ้านสกปรกเสมอ โดยจะเคี้ยวว่า "หนูสกปรกและสกปรกจัง" อย่างทำบ้านสกปรกและวางของไม่เป็นระเบียบอีกแล้วละจ๊ะ" ส่วนหนู หมา ก็จะตอบแมวว่า "เดี๋ยวฉันเก็บของให้เป็นระเบียบเอง" และหนูก็พูดอีกว่า "เดี๋ยวหนูแมวก็รักษาความสะอาดจังเลยนะคุณหมา"	- หุ่นมือหนู - หุ่นมือแมว - หุ่นมือหมา	ชี้หน้า - ครูและนักเรียนสนทนากันว่าจะมีนิทานสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		“เห็นนะจิตตหนู ไม่รู้ว่าคุณแม่ว่าอะไรจะ ขำทำควาอะไรอะบ้างไปถึงไหนแล้วอะเป๋อจัง” อยู่มาวันหนึ่ง หนูและหมานกิ้งก่าคุยกัน และได้ไปบนเปลือกกล้วย อ.กลิ้งให้ตรงที่ทางเดิน เมื่อกินกล้วยจนอิ่ม หนูจึงได้เอ่ยขึ้นว่า “เดี๋ยว เราไปเที่ยวกับเดอะคูดมา” “ไปสิคูดหนู” จากนั้นหนู พมา ได้ไปเที่ยวบ้านเพื่อนจนเย็น จึงได้กลับบ้านทันที ขณะที่เริ่มกลับมาทางเดิมก็ถึงเปลือก กล้วยไหม หนูและหางของไม้เห็นเปลือก กล้วยจึงเหินบนเปลือกกล้วยที่ตกลงข้างใต้ ตกลงไปในน้ำ “โอ๊ยช่วยด้วย ๆ โอ๊ย ช่วยด้วย” หนูและหางต่างก็ร้องตะโกน ให้แม่มารช่วย	- หนังสือนิทาน - หนังสือนิทาน		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ฝ่ายแม่ได้ยื่นเรื่องขอความช่วยเหลือ จึงได้รีบมาช่วย โดยตั้งหมู่และหมายเลขมา ๓๕ และได้พูดเตือนว่า "ฉันบอกเธอแล้วว่าให้ทิ้ง สิ่งของที่ไม่ใช้ลงในถังขยะ แล้วดูซิเป็นอย่างนี้ เพราะเธอทิ้งของกับกล่องแล้วเปลือกกล้วยไม่ น่ามองถึงถังขยะ" หมู่และหมู่มาเห็นซึ่งมาจาก น้ำแล้ว จึงได้พูดกับแม่ว่า "ต่อไปนี้พวกเรา ทิ้งของจะรักษาความสะอาดและเก็บของให้ เป็นระเบียบและฉันก็จะปฏิบัติตามที่เธอบอก นะจ๊ะคุณแม่"	- หมู่แม่เวียนดู - หมู่หมู่ - หมู่หมู่	- ครูเล่านิทาน	
		ตั้งแต่นั้นมา หมู่และหมู่ต่างก็ช่วยแม่ ทำความสะอาดบ้าน โดยมีหมู่และหมู่มากวาดบ้าน และแม่กวาดน้ำต้นไม้ ทุกๆวันแม่ก็คอยมี ความสนุกสนานในบ้านหลังนี้	- หมู่แม่กวาดบ้าน - หมู่หมู่มากวาด บ้าน - หมู่แม่กวาดน้ำ ต้นไม้		ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสนทน

การเล่านิทานโดย ภาววิชัยประทุม.....

นิทานเรื่อง... วัวย่อยจนขุ่นขม.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกถึงความรู้สึกได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ได้ฟังได้ 3. นักเรียนบอกวิธีป้องกันการพลัดตกหกล้มได้	มีตุ๊กตาวัวตัวหนึ่ง อาศัยอยู่กับแม่วัว และเจ้าวัวน้อยมักจะพาแม่วัวไปเที่ยวเล่นและทุกครั้งก็จะเล่นด้วย ๆ ในวันหนึ่งที่แม่วัวเลอะโคลนไป เจ้าวัวน้อยจอมขี้เล่นก็จะคอย ๆ แอบย่องหนีไปเที่ยว ขณะที่จะวิ่งเที่ยวอยู่ในทุ่งหญ้าอยู่ใกล้กับคอกก็ไล่ส่วยสศอยู่มากมาย เจ้าวัวน้อยจึงพูดว่าฟังกับตัวเองว่า "เหอเหอ! ได้ส่วย ๆ ฟังนะ จ๊จะเก็บไปฝากแม่ของจ๊นะ" ขณะที่กำลังจะเออมเก็บคอกไย้อยู่ ก็มีคนเดินเข้ามาตามเกสรคอกไยอยู่ เจ้าวัวน้อยจึงเปลี่ยนใจ "จ๊จะจับผีเสื้อ	- ตุ๊กตาวัว - ตุ๊กตแม่วัว - ตุ๊กตีส่วย - ตุ๊กตาวัว - ตุ๊กตกระต่าย - ตุ๊กตแม่วัว	<u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับเด็กเรียนว่า จะมีนิทานสนุก ๆ มาเล่าให้เด็กเรียนฟังดีใจฟังไหม - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ไปให้แม่ของฉันทักว่า" แล้วเจ้าว่าน้อยก็วิ่งไล่จับผีเสื้อแสนสวย แต่ผีเสื้อก็ไม่ยอมให้จับและบินหนีไปเกาะกิ่งไม้ เจ้าว่าน้อยก็ไม่ละความพยายาม "คอยดูนะฉันทจะจับเจ้าผีเสื้อให้ได้" และให้หาไม้มาไล่จับผีเสื้อซึ่งผีเสื้อน้อยก็บินไปเกาะที่กิ่งไม้ เจ้าว่าน้อยโยมโหมทากจึงเป็นต้นไม้ซึ่งไปเพื่อที่จะจับผีเสื้อ ขณะที่เจ้าว่าน้อยยืนต้นไม้เพื่อที่จะจับผีเสื้อนั้น ได้พลัดตกลงจากต้นไม้ เสียขังสนั่น "โครม" "โหย เจ็บ ๆ ขาของฉันทะคงหักแน่ ๆ เลย" และขณะเดียวก็มีการกระต่ายเดินผ่านมาพบจึงเข้าไปดูแล้วถามเจ้าว่าน้อยว่า เจ็บตรงไหนบ้าง เจ้าว่าน้อย เจ้าว่าน้อยจึงพูดขึ้นว่า		- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		คุณกระท้ายจำช่วยไปตามแม่ให้ฉันด้วย ^{นี้} ขณะนั้นเสียงแม่ร้องเรี่ยคลุกทั่วมาแต่ไกลว่า "ลูกว๊วน้อยอยู่ไหนกลับบ้านเร็ว คำแล้วนะลูกขงจริง ๆ" ลูกว๊วน้อยจึง ตะโกนร้องตอบแม่ว๊วว่า "แม่จ๋า ลูกว๊ว อยู่ที่นี่จะ ช่วยลูกว๊วด้วย" แม่ว๊วได้ยินเสียง ว๊วน้อยก็รีบวิ่งมาทันที และพูดขึ้นว่า "ลูกว๊วน้อยเข้าเป็นอะไรหรือเปล่า" "ลูกว๊วตกต้นไม้จะแม่จ๋า" แม่ว๊วจึงพูด ขึ้นว่า "แม่บอกลูกแล้วว่าไม่ให้ซุกซนและ หนีแม่มาเที่ยวไกล ๆ อีก ไหนแม่ขอคู่ว่า เจ้าหนูซุกซนก็เลือกให้ลหรือเปล่า" ลูกว๊ว น้อย จึงตอบแม่ว๊วว่า "ไม่หรอกก็จะแม่ ซื่อ เท่านั้นเกลียดกันน้อย ลูกว๊วของจะเดินไหว จะแม่จ๋า" และแม่ว๊วได้กล่าวขอบคุณกระท้าย ที่ได้ช่วยเหลือลูกของตน	- หุ่นมือแม่ว๊ว - หุ่นมือลูกว๊ว	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบวัด สมรรถภาพใน การฟัง

บันทึกการสนทนา

การเล่านิทานโดย วรรณิษฐ์ประภพ.....

นิทานเรื่อง...หนูน้อยผู้ขี้กลัว.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกถึงอันตรายจากการเล่นไฟและวิธีป้องกันอันตรายที่เกิดจากไฟได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานได้	ทุก ๆ วัน จะมีเด็กหญิงน้อยคนหนึ่งมีอาชีพขายไม้ขีดไฟ โดยจะนำมาขายที่ตลาดตั้งแต่เช้า "ซื้อไม้ขีดไฟไหมคะ" "ซื้อไม้ขีดไฟของหนูบ้างไหมคะ" เด็กน้อยผู้ขี้กลัวไม้ขีดไฟเห็นคนขายไม้ขีดไฟทั้งวันและอากาศก็เริ่มเย็นลง ขณะที่ส่งเสียงขายไม้ขีดไฟอยู่นั้น ก็มีคนขายเกเร เดินตรงเข้ามาหาเด็กหญิงน้อย และได้เอ่ยขึ้นมาว่า "ซื้อไม้ขีดไฟที่เธอขายอยู่นะ เอามา	- หนังสือนิทานเรื่อง หนูน้อยผู้ขี้กลัว - รูปภาพเด็กหญิงขายของ - หนังสือนิทานเรื่อง หนูน้อยผู้ขี้กลัว	การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก - การตอบคำถาม - การเล่าเรื่องราว	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เข้าไปซักถามก็ได้ความว่ามีเด็กชายเกเรมาแย่งใช้ชุดไฟไปจุดเผาเล่น คุณตาจึงเอ่ยถามว่า "ไหนบอกตาซิว่าเด็กเกเรคนนั้นไปทางใด" ไปทางนั้นล่ะ คุณตาขาว เด็กหญิงน้อยตอบ คุณตาจึงเอ่ยขึ้นว่า "ถ้าอย่างนั้นเราวิ่งตามหาเด็กชายคนนั้นเถอะ ก้อเห็นเด็กคนนั้นจะทำให้เกิดไฟไหม้ลุกลามไปได้" ฝ่ายเด็กชายผู้เกเร ให้นำไม้ขีดไฟมาจุดเล่นอย่างสนุกสนานโดยใส่เกะกระดามหมากของสูมไว้ แล้วใช้ไม้ขีดจุดไฟ "สูมจิ้ง ๑ นะ ไซ้ไซ้ คุไฟมีมัน ลูกสว่างไสวคั้ง"	- หุ่นมือเด็กหญิงชายไม้ขีดไฟ แล้วเหตุการณ์	- คุรูเล่นมีทาน - คุรูเล่นมีทาน	
			- หุ่นมือเด็กชายจุดไฟเล่น		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ขณะที่เด็กชายผู้จุดไม้ขีดไฟเล่นอย่างสนุกสนานอยู่นั้น ก็มีลมพัดแรงมาก จึงทำให้ไฟลุกลามไหม้ของกระดานอย่างรวดเร็วและแล้วไฟก็ไหม้ลุกลามไปทั่วบริเวณ เด็กชายผู้จุดไฟเล่นเห็นเช่นนั้นจึงตกใจ ร้องไห้ช่วย "ช่วยด้วย ช่วยด้วย ไฟไหม้แล้ว ไฟลุกลามไหม้แล้ว" คุณตาและเด็กหญิงโหม่ไปถึงในขณะที่ยังกำลังจะลุกไหม้และลุกลามไปยังห้องนอน คุณตาจึงตะโกนขึ้นว่า "เร็ว ๆ รีบไปหาน้ำมาดับไฟก่อนเดี๋ยวนี้ไฟไหม้ไหม้" เด็กชายเอเรได้พบกับเด็กหญิงน้อยว่า "รีบไปเอาน้ำมาดับไฟ รีบไปเร็ว ๆ เข้า" เด็กหญิงน้อยจึงวิ่งไปตักน้ำที่ข้าง ๆ ที่ไฟไหม้และใช้น้ำราดบนไฟที่กำลังลุกอย่างรวดเร็ว	- หุ่นขี้ผึ้ง กำลังไฟ - หุ่นขี้ผึ้ง เด็ก เอเรกำลัง ดับไฟ - หุ่นขี้ผึ้ง ผู้หญิงตักน้ำ ดับไฟ	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ในที่สุดคตทั้ง 3 ได้คบใหญ่ใหญ่ได้เป็นอย่างดีต่างที่ คตจึงเอ่ยขึ้นว่า "แต่ตอนนี้พัฒนาและเด็กหญิงน้อยมาทันเวลา มีอะไรให้ตกลงกันได้ไหม" ไปยังห้องอยู่อาศัยของคนอย่างแฉะ "คตครับ ผมต้องขอโทษด้วยที่เพิ่งได้ชีวิตใหม่ ทำให้เกิดอันตรายได้" คตไปพบคตไม่เอาชีวิตใหม่มาเล่นอีกต่อไปแล้วครับ" เด็กชายเอ่ยขึ้น คตจึงพูดขึ้นว่า "ดีแล้วละหาถายาย เพราะถ้าเราเล่นไม่ชีวิตใหม่และจุดใหม่ จะทำให้เกิดอะไรไหม" คตได้หกลาน" "ครับคต ผมจะไม่เล่นไม่ชีวิตใหม่อีกต่อไป" คตรับ	- หุ่นคตคต - หุ่นคต เด็กชายเกร - หุ่นคต เด็กหญิงผู้ชาย ชีวิตใหม่	-- คตเล่น -- คตเล่น	

วัน: เดือน ปี:	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		เด็กหญิงน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟจึงเอ่ยขึ้นว่า "ฉันคงจะต้องขายของอย่างอื่นดีกว่า เพราะฉันขายไม้ขีดไฟไม่ค่อยไปอาจจะเกิดไฟไหม้บ้านตนได้"	- หุ่นมือ เด็กหญิงผู้ขายไม้ขีดไฟ	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดความรู้ ในกาารฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย การใช้หุ่นประกอบ.....

นิทานเรื่อง ..ลูทิมเป็นทวด.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กบอกอาการและวิธีป้องกันโรคหวัดได้ 2. เด็กฟังนิทานและปฏิบัติตนได้ถูกต้องในเวลาไอหรือจาม 3. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ได้ฟังได้	วันหนึ่ง อากาศร้อนมาก ลูทิมออกมาวิ่งเล่นกลางแดดอย่างสนุกสนาน พอเวลาบ่ายท้องฟ้าเริ่มมีครึ้ม ไม้ช้าฝนก็ตกลงมา ลูทิมก็ใจมาก เพราะอากาศเย็นสบาย จึงเล่นน้ำฝนอยู่จนกระทั่งเวลาเย็น "ฮัดเซี่ย ฮัดเซี่ย" เสียงลูทิมจามเื่อเต็มเข้าประตูบ้าน "เปียกฝนมาหรือจะลูทิม" แม่ถาม "รีบไป เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อน เดี๋ยวจะไม่สบาย" คืนนั้นลูทิมนอนกระสับกระส่าย หายใจไม่สะดวก เริ่มมีน้ำมูกไหลและตัวร้อน รุ่งเช้า	- หุ่นลูทิมวิ่งเล่น - หุ่นแม่ถาม - หุ่นลูทิมจาม ไอ	- ชวน - ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะเล่านิทานสนุก ๆ ให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		อาการของลูทที่มีไม่ดีขึ้น ผู้สังเกตทั่วหัวเจ็บคอ อีกด้วย แม่หมีจึงพาลูทที่มีไปหาหมอที่คลินิก "ลูทที่มีไปไหนนะ วันนี้อยู่ที่ไหนโรงเรียน หรือ" แม่และกระต่ายร้องทัก "ฉันไม่สบาย แม่จะพาไปหาคุณหมอ" ลูทที่มีตอบ "ขอให้เธอหายเร็ว ๆ นะจะได้ไปโรงเรียน พวกเราคิดถึงเธอแม่เลย" กระต่ายบอกลูทที่มี "สวัสดีค่ะกระต่ายน้อย" คุณหมอลงกล่าวทัก "ไม่สบายเป็นอะไรไป... แม่หมีเล่าอาการให้ฟัง คุณหมอใช้ไม้กดลิ้นดูคอของลูทที่มี พร้อมกับทำเสียง "อา อา" เมื่อคุณหมอ บอก	- หุ่นมือลูทที่มี - หุ่นมือแม่หมี - หุ่นมือกระต่าย - หุ่นมือคุณหมอ	- ครูเล่านิทาน	
			- หุ่นมือแม่หมี - หุ่นมือลูทที่มี	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ภาพประเมินผล
		ลุงหมเอใช้ผู้ฟังตรวจหาหน้าออกและหลัง "เป็นใช้หวัดเสียแล้วลูทุมมี เดียวลุงหมเอจะ ให้ยาไปกินแล้วกลับบ้าน นอนพักผ่อน ดีๆ สะอาดมาก ๆ อีกไม่กี่วันก็จะหายดี และ อากาศเมืองไทยเปลี่ยนแปลง ๆ ทำให้ไม่สบาย ได้ง่าย เด็ก ๆ ควรเล่นในเขตร่มเงาใน เวลากลางวัน เมื่อแดดร้อนจัด" ลุงหมเอแนะนำต่อไปอีกว่า "เวลา ฝนตกควรอยู่ในบ้าน ถ้าจำเป็นต้องออก นอกบ้านการวางร่มหรือสวมเสื้อคลุมกันฝน การถูกละอองน้ำ อาจทำให้เป็นหวัดได้ และ เวลาหนาวควรห่มผ้า" "ครับ ผมจะเชื่อฟังลุงหมเอครับ" เมื่อกลับมาถึงบ้าน ลูกหมเอก็มา ดีๆ และนอนพักผ่อนที่ลุงหมเอบอก ดีๆ จึงมีอาการดีขึ้น	- หุ่นลูทุมมี	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ในวันต่อมา "ลูกผมเพื่อนรักของเรา มาแล้ว" เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนร้องตะโกนอย่างดีใจ "ฉันตายไปแล้ว" ลูกหมอบ แล้ววิ่งรวมกลุ่มกับเพื่อนไปเล่นที่สนามอย่างสนุกสนาน	- หนังสือนิทาน - หนังสือนิทาน	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสนทน

การเล่านิทานโดย การใช้หุ่นประกอบ

นิทานเรื่อง หุ่นผู้ดี

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกกล่าวความรู้สึกนึกคิดของตนเอง 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	หุ่นผู้ดี เป็นเด็กที่เห็นอะไรก็บอกอย่างเอร็ดอร่อยจนตัวหุ่นผู้ดีขยับเขยื้อนของหุ่นผู้ดีชอบกินก๋วยเตี๋ยวของหุ่นผู้ดี หวานเยิ้มสังคัม และหุ่นผู้ดีมักจะขอเงินคนอื่นไปซื้อของเล่นเล่น “คุณแม่ข้า หุ่นผู้ดีขอฝากไปซื้อขนมกล้วยคั่วๆ หุ่นผู้ดีอยู่กับคุณแม่ และคุณแม่ของหุ่นผู้ดีมักจะเตือนหุ่นผู้ดีเสมอว่า หุ่นผู้ดีจะต้องเลิกทานของที่มีไขมันเยอะๆ และอย่ารับประทานของที่มีมันทอด รสเปรี้ยว	- หุ่นผู้ดี - เด็กหญิงผิง - หุ่นผู้ดีคุณแม่	ชวนหุ่นผู้ดีมาเล่นหุ่นผู้ดีจะมานิทานสนุก ๆ มาเล่าให้นักเรียนฟังตั้งใจฟังให้ดี - กรุณาเล่น	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		รสรจิต เพราะจะทำให้ห้องเสียได้" แทนผู้ฟัง "ไม่ยอมเชื่อฟังคุณแม่ ดงแหวะของพี่แม่ห้ามมิได้รับประทานนมกินเสมอ วันหนึ่ง หนูฟังเกิดปวดท้องร้อง กรวดตุรจ "ไอ้ปวดท้องจังเลยคะคุณแม่ ขา" และหนูฟังก็วิ่งเข้าไปถ่ายในห้องน้ำ "หนูฟังจะเข้าไปถ่ายในต้งน้ก่อนละคะคุณแม่ และหนูฟังก็ปวดท้องด้วยคะ" หนูฟังบอกกล่าวกับคุณแม่ "หนูฟังเข้าไปห้องนี้หลายครั้งจนอ่อนเพลีย เห็นไปแทบไม่ไหวแล้วละคะคุณแม่" คุณแม่สนใจถามหนูฟังว่า "ลูกไปรับประทานอะไรมา ถึงได้ท้องเสีย" หนูฟังจึงบอกกับคุณแม่ว่า "หนูฟังทานกล้วยอย่างละคะคุณแม่" คุณแม่บอกกับหนูฟังว่า "แม่จะ	- หนังสือนิทานเรื่อง - หนังสือนิทานเรื่อง	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ห้องทนายผู้ไปหาหมอเสียแล้ว เพราะถ้า ปลดตั้งให้ทนายจะอ่อนเปลี้ย และต่อไป ดูก็ไม่ควรรับประหาของหมักคอง ตลอดจน อาหารที่ไม่ใช่ประโยชน์เสียๆ" ทนายผู้ต้อง ออกของพิฆาตและของทั้งกำให้ห้องเสีย			ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ แนว: รฟง

บันทึกการสอน

การเล่าเรียนโดย ทวีให้พี่ชายประกอบ.....

นิทานเรื่อง... หุ่นของจอมยุทธ์.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ภาระงาน
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและถ่ายทอดเรื่องราวได้	หุ่นแดง เป็นเด็กน่ารักและซุกซนมาก ชอบพ่นควันไฟไปเล่นตามตึกต่าง ๆ บางครั้งก็จะหนีไปแอบเล่นบนหลังเมฆะม่วง บางครั้งก็ไปซ่อนเก็บของ เพราะแดงเป็นนักสำรวจ คุณแดงต้องคอยจับแดงมาสอนว่า "หนูแดงมาสอนน้ำจืดนะ ดุ๊กเขียวสกลปรกมมเมมม	หุ่นแดง - หุ่นแดง - หุ่นแดง	สนทนา ครูสนทนากับนักเรียนว่าครูจะมีวิชาเสกมาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
	2. เด็กบอกวิธีป้องกันตนเองจากโรคภัยไข้เจ็บ	คุณแดง "หนูแดงมักจะคอยปฏิเสธแม่เสมอว่า "หนูยังไม่อยากอาบน้ำ สระผม หรือจะคุณแดง ขอดูหุ่นแดงไม่ได้หรอกนะ" คุณแดงตอบ "ไม่ได้หรอกนะ ดุ๊กเขียวสกลปรกมมเมมม			

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		หนูแดงก็จะช่วยสละผลจะลูกแม่เขา" ลูกแหม่อก หนูแดงว่า "ดีมากจะลูกไม่ช้าลูกก็คงจะหาย จากอาการเป็นเหาอย่างแน่แนบจะ" ซึ่งแต่เดิณมา หนูแดงก็ขยี้หน้า น้ำ สระผม ทุกครั้งทีเมื่อหัวสปรก และหนูแดงก็ไม่เป็นเหา อีกต่อไป	– หนังสือนิทาน	– ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย ภาววิสุทธิ์ประยูรวงศ์

นิทานเรื่อง หอยทากผู้หลงใหล

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกสาเหตุของการเกิดฝนได้	2. เด็กสามารถบอกถึงประโยชน์และโทษของฝนจากการฟังนิทานได้	"ตัวสวัสดีครับเพื่อน ๆ ผมเป็นหอยทากเล็ก ๆ ชื่อกระเปาะ อาศัยอยู่กับพี่น้องในหอยเมมเล่ที่หาบ้องทำมาแต่ละครับ" "ในวันผมมีเรื่องผจญภัยมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ฟังผมให้ติดะครับ ผมจะเริ่มเล่าแล้วละครับ" "คืนวันหนึ่ง ฟองฟ้าเมื่อกำลังเย็นจัด ผมกำลังนอนหลับสบายในหอยเมมเล่ที่หาบ้องในนั้น ผมรู้สึกว่าคุณสมบัติของผมนั้นขยายใหญ่เรื่อย ๆ แล้วผมก็ตกลงมาจากหอยเมมเล่ไปลอยอยู่ในฟองฟ้า"	- หุ่นหอยทาก - หุ่นหอยทากกระดาษ	นิทาน ครูสนทนากับนักเรียนว่าในวันจะมีหอยทากมาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"โฮโฮ ช้างล่างมีปิ่นกษมาภมาย ค้นไ้ก็ ดูเขียวไปหมด" "ผมลอยตัวลงมา ค้างมา จาตกลงมาบน กระจากาตโง" "เอ ที่คือที่ไหนกันนะ" ผมคิดพลาง ตัวของผมก็ตกลงมาเรื่อย ๆ ขณะที่ผมมองสิ่ง ต่าง ๆ ภายในบ้านอย่างเพลิดเพลิน ตัวของผม ก็ตกลงมาเรื่อย ๆ แล้วตกลงไปในร่องน้ำ ข้างบ้าน" "โอ้ย เหม็นเหลือเกิน" ตัวผมพยายาม ว่ายน้ำให้พ้นจากเศษอาหาร เกษกระดาบซึ่ง ทำให้ฉันเฝ้าและสั่นกลืนเหม็น" "ตัวผมลอยไปจนพบหยดน้ำส่วข้อกรขบฏ โดยเธอ เล่าให้ผมฟังว่า"	- หุ่นมือหยดน้ำ กระเปาะ	- ครูเล่านิทาน	
			- หุ่นมือหยดน้ำ ข้อกรขบฏ	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"ฉันชื่อกระปุกและฉันเกิดกลางมาจากก่อนเมมลีเทาเช่นเดียวกับเธอ" "อย่างนั้นเราว่าฉันไปตามร่องน้ำกันดีกว่านะคุณกระปุก" ผมและกระปุกลอยไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ และในแม่น้ำใหญ่มีสัตว์น้ำหลายชนิด เช่น ปลา ปู เราชอบกินมาก ผมแหวะท้องกับปลาว่า "แหมคุณปลา น้ำที่สะอาดจริง ๆ นะ" ปลาลังพูดว่า "ในะนิหยังจ้ะ แม่น้ำที่สะอาดมากฉันจะพาเธอทั้งสองลอยสู่แม่น้ำเอง" ขณะนั้น แสงแดดได้สาดส่องลงมาที่แม่น้ำที่ตัวผมและกระปุกสาว เรารู้สึกตัวว่า เบาขึ้น ผมจึงพูดกับกระปุกสาวว่า "นี่คุณกระปุกรู้สึกตัวว่าตัวผมจะเบาขึ้น เบาขึ้นนะ"	- หุ่นปลา - หุ่นปู - หุ่นหอยตลับ กระเปาะ - หุ่นหอยตลับ กระเปาะ	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	ภาพประเมินผล
		"ฉันนะชีวิตทะเลเปาะเปาะ ฉันก็มีความรู้สึกคล้ายกับคุณ คือตัวเบาชน เปาะชน และลอยขึ้นสู่ท้องฟ้าแล้วนะ" ในที่สุด ผมและกระปุกสาวก็กลับมาอยู่ในก้อนเมฆสีเทาทั้งเดิม "คุณนึกถึง ทุกวัน ผมลอยไปเที่ยวกับกระปุกสาวเสมอ โดยจะลอยไปลอยมาอยู่บนท้องฟ้า" "การผจญภัยของผมได้สิ้นสุดแล้วนะครับ คุณหนู ผมหวังว่าวันหนึ่งผมและกระปุกสาวคงจะลงมาเที่ยวบนโลกอีก ลาอ่อนครับ"	- หนังสือหยดน้ำ	- ครูเล่านิทาน	
			- หนังสือเมฆสีเทา		
			- หนังสือหยดน้ำ กระเปาะ	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย การใช้หุ่นประกอบ

นิทานเรื่อง ...วันผจญ

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกข้อสัตัวที่มีในอุญผนได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	ห้องฟ้ามีคกรรม เมผผตงเก้มา ลมก็เริ่มพัดแรงมาเบ้นช่วง ๆ ในที่สุดผผกตกลงมา เขียตโดยลาย เพงนคอมองห้องฟ้าซึ่งผผเริ่มตกลงมาปรอย ๆ เจ้าเขียตโดยเบ้นกับตัวเองว่า "แถมผผตกแล้ว น้ำฝนผผประโยชใจจริง ๆ ใต้ความชุ่มเบ้นและให้ความส่นุกสนานเบ้นกับานอีกด้วย" "อุชิ ขอผผเริ่มตกเสียงทบสงเสียงร้องเพลงกันอย่างส่นุกสนาน"		๕ ช่นนำ ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีนิทานส่นุก ๆ มาเล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		พอฝนตกสักพัก เสียงกบร้องก็เจี๊ยบหายไป เจ้าเขียดไ้ย้อยจึงกระโดดจากกอไม้ไปดู ก็พบว่ามันอยู่ตัวหนึ่งนอนตัวสั่นอยู่ เจ้าเขียดไ้ย้อยจึงถามหาว่า "ฝนตกแล้วทำไมพวกพี่ ๆ ไร้ร้องเพลงแข่งขันกันแบบนี้ล่ะจะ พกบ" ฝ่ายกบพอได้ยินเสียงร้องตกก็เงยหน้าขึ้น ซึ่งใบหน้าของกบนั้นเศร้าสลดมาก เจ้าเขียดไ้ย้อยจึงเอ่ยถามว่า "เป็นอะไรไหมหรือจะพกบ" กบจึงเอ่ยปากแล้วว่า "ขณะที่พวกเราส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ได้มีคนผู้ที่เราเรียกว่าคนนั้นได้ตามเสียงร้องของพวกเรา แล้วก็เริ่มลงมือจับตัวพวกมัน และบางครั้งก็ใช้เหล็กแหลมแทงเอาตัวกบ	- หุ่นมือกบ - หุ่นมือตัวเขียด สนทนากับกบ	- ครูเล่านิทาน	
		กบจึงเอ่ยปากแล้วว่า "ขณะที่พวกเราส่งเสียงร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน ได้มีคนผู้ที่เราเรียกว่าคนนั้นได้ตามเสียงร้องของพวกเรา แล้วก็เริ่มลงมือจับตัวพวกมัน และบางครั้งก็ใช้เหล็กแหลมแทงเอาตัวกบ	- หุ่นมือกบแล้ว - เหตุการณ์	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		และเชิญไป พบตัวไท่เต้ฉาดและว่องไวก็ กระโดดหลบได้ พบตัวโคเข้าก็ถูกคนไล่ไปกิน เป็ดอาหารจ๊ะ" เขียนโดยให้ฟัง ถึงคนนอกที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่ได้ และพูดกันว่า "นี่เราเป็นเพียงสัตว์ ตัวเล็ก ๆ ยังมีคนทำร้ายพวกเราได้ ดูซิคน เริ่มหยุดตกลงบ้างแล้ว เสียพวกพี่ ๆ ไม่ ออกมาเห็นร้านอีกต่อไปแล้วนะ" "นั่นะจ๊ะ! เจ้าเขียนน้อย ค่อย ๆ ของเรา คงไม่ได้ยินเสียงร้องของพวกเพื่อน ๆ แล้วนะ" "คุณหนูครับ ช่วยบอกเขียนน้อยหน่อย ไ้ไหมว่าพวกของผมไม่ไปไหนกันหมดครับ"	- หุ่นตัวเขียนด	- ครูเล่านิทาน	

ใช้แบบทดสอบ
วัดสมรรถภาพ
ในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่นหาค้น โดย การใช้หม้อประกอบ.....

นิทานเรื่อง..... รุ่งกินน้ำ.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกสาเหตุการเกิดปรากฏการณ์ตามธรรมชาติให้	2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในการฟังนิทานได้	"สวัสดีครับ เพื่อน ๆ ผมชื่อม่วงครับ ผมมีพี่น้องเรียงตามลำดับดังนี้ครับ" "คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง ผมเองเห็นแล้วมักจะเรียกพวกผมว่า รุ่งกินน้ำ" "พวกผมได้ปรากฏตัวบนท้องฟ้า ผู้คนที่ผ่านไปมาหรือเด็ก ๆ ที่กำลังเล่นก็จะตามมาสนใจผมกับพี่ผม และมักจะพูดให้ผมได้ยินจนผมเกิดความภาคภูมิใจเสมอว่า "สายจิงเลย รุ่งกินน้ำ"	- หม้อตัวสูง - ฝาหม้อ - ทุ่นสูงกินน้ำ 6 สี	ชั้นนำ ครูสนทนากับเด็กเรียนว่า จะเล่านิทานให้นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	ผู้สอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"ตัวผมรู้จักแม่น้ำมากจะขะใจยกขึ้นลงไปเอง เห็นเด็ก ๆ กลุ่มใหญ่กำลังชวนให้ผู้หญิงยกตัวในบึงด้วยผมแย่งอย่างเห็นได้ชัด" "เด็ก ๆ ครับ ผมจะต้องจากเด็ก ๆ และทุกคนไปแล้วนะครับ แต่ผมสัญญาว่า หลังจากผมหยุดพักใหม่ ๆ ผมมาปรากฏตัวให้เด็ก ๆ และทุกคนในโลกให้รู้ผมในความงามของผมจะครับ เด็ก ๆ ผลาก่อนนะครับ บ่าย ๆ"	- หุ่นผู้หญิงกินน้ำ สีม่วง	- ครูเล่านิทาน - ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการฟัง

บันทึกการสอบ

การเล่านิทานโดย การใช้เครื่องมือประกอบ

นิทานเรื่อง... ปู่จิ้งจอก

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกกิจกรรมของตัวละครมาได้ เช่น วันออกพรรษา	ปู่จิ้งเป็นชายชรา อายุ 60 ปี อาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ หนึ่งวัน ขณะที่ปู่จิ้งกำลังทำการทอข้าวต้มลูกโยน ป่องซึ่งเป็นหลานชายของปู่จิ้งเห็นเข้าจึงถามปู่จิ้งด้วยความสงสัยว่า "ปู่ครับ ปู่กำลังทำอะไรครับ" ปู่จิ้งจึงตอบหลานชายว่า "ปู่กำลังทำข้าวต้มลูกโยน เพื่อจะเอาไปทำบุญวัดในวันพรุ่งนี้ ซึ่งเป็นวันออกพรรษา"	- หุ่นมือคนแก่ผู้ชาย - หุ่นมือเด็กชายป่อง	ชี้ ผู้นำ ครูสนทนากับ นักเรียนว่าจะมี นิทานมาเล่าให้ นักเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
	2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานที่ฟังได้	ปู่จิ้งว่า "ป่องสงสัยว่าทำไมเขาจึงเรียก	- ครูเล่านิทาน		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ชาวสันติโยธินและครอบครัว” ปู่เล่าจบบทกลอนชาวยาวว่า “ที่เรียมชาวสันติโยธินก็เพราะว่าถึงเวลาคนทำบุญตนจะไปทำกันมากมาถวายทางวัดจะอยู่ใช้พระระพุทธสมมาบระติษฐ์สถานในรถล้อ เตอนมีพระภิกษุ เมื่อรถผ่านมาได้คนก็จะพากันโยนข้าวต้มใส่ลงไปในบาตร” “อ้อ เป็นเช่นนี้เองหรือครับ ผมเข้าใจแล้วครับคุณปู่” ปู่เล่าได้ถามป๋องว่า “แล้วป๋องจะไปกับปู่ไหมละ” “ไปครับ” ป๋องตอบ เข้าวัวเตอมมา ป๋องตื่นแต่เช้า อาน้ำ แปรงฟัน แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สะอาด ป๋องพูดกับตัวเองว่า “วันนี้แล้วชีป๋องจะต่องไปทำบุญกับคุณปู่แล้ว”	- ทุ่นเรือ เด็กชายป๋อง	- ครูเล่านิทาน	

บันทึกการสนทน

การเล่าพิทานโดย กวาร์ใช้หุ่นขี้ผึ้งประหว...

พิทานเรื่อง... พญานาค

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสนทน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เพื่อฟังเลิกละบอก ความสำคัญของวันสำคัญ ทางศาสนาได้ เช่น การบวช และกิจกรรมที่ ควรปฏิบัติในวันสำคัญ	นางมาแล้วมีอายุมากคนหนึ่ง พญานาค ตนนี้เป็นสัตว์ที่ถือ้มมาก ส่วนการแปลงร่างจาก นาคเป็นมนุษย์ได้ แต่ละแปลงร่างได้เฉพาะใน เวลากลางวันเท่านั้น กลางคืนจะกลายร่าง เป็นพญานาค	- หุ่นขี้ผึ้งขนาด - หุ่นขี้ผึ้งคน	- ขนง้า - ครูสนทนากับ นักเรียกว่าจะ เล่าพิทานให้ นักเรียนฟัง - ครูเล่าพิทาน	
	2. เด็กสามารถเล่า เรื่องราวในพิทานที่ฟัง ได้	อยู่มาวันหนึ่ง พญานาคได้กลายร่างเป็น มนุษย์ขึ้นมาเที่ยวชมเมืองมนุษย์และมาได้ยิน คำตั่งสอนของสาวกของพระพุทธเจ้า จึงเกิด ความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา จึงขอบวช เ้าบวชเป็นพระแล้ว ตกกลางคืนร่างจึงกลาย เป็นพญานาคตามเดิม ภัยรูปหนึ่งมาพบเข้า	- หุ่นพระสงฆ์ - หุ่นขี้ผึ้งคน		

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ตกใจกลัว จึงนำไปแจ้งต่อพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้าจึงกล่าวว่า "ท่านเป็น สัตว์เดรัจฉาน ไม่สมควรที่จะมาขว้างได้อย่าง เข่งเข่งนี้ ขอให้กลับไปอยู่ตามประสาทของ ท่านเถิด"	- ทุบ พระพุทธรเจ้า	- ครูเล่านิทาน	
		พญานาคเกิดความเสียใจอย่างมาก จึงได้ขอขณาวอนให้รับตนเป็นสาวกต่อไป แต่ไม่สำเร็จ พญานาคจึงขอกับพระพุทธรเจ้า ว่า "ขอให้ข้าพเจ้าได้ไปขอขมาต่อพระพุทธรเจ้า ด้วยเถิด"	- ทุบพญานาค	- ครูเล่านิทาน	
		หลังจากพญานาคได้ลาพระพุทธรเจ้า กลับไปใช้ชีวิตเหมือนแต่ครั้งก่อน		- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบ วัดสมรรถภาพ ในการเิง

บันทึกการสอน

การเล่านิทานโดย ภาววิชัยผู้ประกอบ.....

นิทานเรื่อง ๘ ผู้เสียสละ.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
	1. เด็กฟังนิทานและบอกขั้นตอนการเกิดและการเจริญเติบโตของผีเสื้อได้ 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ในนิทานได้	"ฉันเกิดมาจากไข่ ฉันทกลาและไต่ไปมาอยู่บนใบไม้ ฉันไม่พบใครเลย พ่อแม่ฉันอยู่ไหนนะ" "แม่เจ้า หนูวิ่งจ๊ะเลย" "ฉันลองก็ไปไม้แต่และแต่จะหายตัวไป อร่อยจังเลย" "ฉันจะได้ไปคาบกิ่งไม้ ฉันทบแล้วพวกที่มีรูปร่างเหมือนฉัน ตัวสีเขียวเป็นปล้อง ๆ เวลาเดินก็ยกกลาไปมา กินใบไม้เหมือนกันด้วย ฉันไม่เห็นแล้วละหนึ่" "สวัสดีจ๊ะ เธอชื่ออะไรจ๊ะ" "ฉันทชื่อหนอนแก้ว"	- หุ่นผีเสื้อ - หุ่นใบไม้	ผู้นำ ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีนิทานที่สนใจเล่าให้เด็กเรียนฟัง - ครูเล่านิทาน	
			- หุ่นหนอน	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"เรามาเป็นเพื่อนกันนะ" แล้วท่อนแก้วทั้งสองก็ชวนกันหาใบไม้ กิน "เพิ่มใบไม้ใบเดียว" ร้องท่อนแก้ว ท่อนแก้ว "นั่นนะซิ ท่อนแก้ว" ท่อนแก้วทั้งสองต่างชวนกันคุยอย่างสนุกสนาน ในไม่ช้าไม่นาน ท่อนแก้วทั้งสองก็วิ่ง ค่อย ๆ ลอกคราบ ท่อนแก้วตัวแรกแยกเปลือก ขึ้นว่า "แหมฉันอยากเอาน้ำเลย" ท่อนแก้วตัวที่สองจึงตอบว่า "ฉันก็ เหมือนกัน อยากเอาน้ำเลย" แล้วทั้งสองท่อนแก้วต่างก็หาที่ซ่อนใบไม้กิน อาหาร เป็นเวลาหลายวันจนตามตัวใบไม้ เปลือกแข็งที่เรียกว่า คัดแค้ แล้วยกเจาะ เปลือกออกมา	- หุ่นมือท่อนแก้ว ทั้ง 2 ตัว	- ครูเล่านิทาน	

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		"เอ๊ะเธอไปไหนตอนเช้าเธอไปไหน" "เธอก็เหมือนกัน และตอนเย็นเธอและฉันมีกิจกรรมด้วยกัน ดูสิเราทำอะไร" "จริง ๆ อย่างเธอว่าฉันจะ ดูสิกิจกรรมของเราสวยงามจริง ๆ" พี่สาวกล่าว พี่สาวจึงมีกิจกรรม ก้าวหน้าว่า "นี่เธอฉันไม่ยากเกินไปไหมแล้วละ แต่ฉันอยากกินหวานแทน เราไปทำส่วนดอกไม้กันดีกว่านะจ๊ะ" "ไปสิจ๊ะ เรายังมีส่วนดอกไม้กันเลยเร็ว ๆ บินมาเร็ว ๆ จี" พี่สาวทั้งสองต่างก็บินไปดูต้นหวานจากดอกไม้กันอย่างเพลิดเพลิน	- หุ่นผีเสื้อ 2 ตัวคู่กัน	- ครูเล่านิทาน	
		"ไปสิจ๊ะ เรายังมีส่วนดอกไม้กันเลยเร็ว ๆ บินมาเร็ว ๆ จี" พี่สาวทั้งสองต่างก็บินไปดูต้นหวานจากดอกไม้กันอย่างเพลิดเพลิน	- หุ่นผีเสื้อ 2 ตัวบิน	- ครูเล่านิทาน	ใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

บันทึกการสอน

การเล่าทานโดย การใช้หุ่นประกอบ.....

นิทานเรื่อง หอนแก้ว.....

วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
1. เด็กฟังเรื่องราวจากนิทานและบอกรูปร่างลักษณะของสิ่ง 2. เด็กสามารถเล่าเรื่องราวในนิทานได้	เนื้อหา	"สวัสดีครับ ผมชื่อหอนแก้ว ผมเป็นหอนตัวเล็ก ๆ ที่ชอบไปมาตามกิ่งไม้เพื่อหาอาหารกิน" "โอ้โฮ ของพี่หลายเหลือเชียว ดูสิมีผลอยู่กำลังส่งออกมาอีกจังเลย ดูสิมีผลอยู่ได้ทั้งด้วยสิ" หอนแก้วก็พูดว่า "พวกเราอาจจะกินผลไม้หรือเลย" หอนแก้วก็เข้าไปใกล้ ๆ เพื่อที่จะกินผลไม้ ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียง บันทึกทานมาแต่ไกลว่า	- หุ่นหอนแก้ว - หุ่นผลไม้	ชี้ ครูสนทนากับนักเรียนว่าจะมีทานอะไรบ้าง เล่าให้นักเรียนฟัง - ครูเล่าทาน	

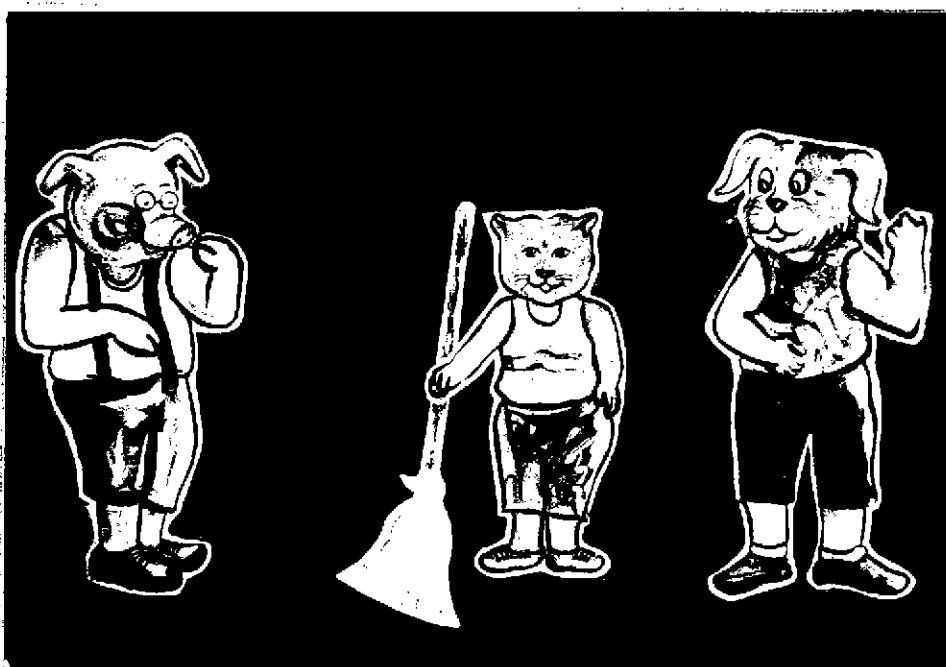
วัน เดือน ปี	จุดประสงค์	เนื้อหา	สื่อการสอน	กิจกรรม	การประเมินผล
		ขณะที่แก้วกลางได้หันมาถามพี่ชายว่า เพื่อให้พี่ชายมา โดยหาไปไม่จากกันไม่ได้เอ๋ยอยู่คนเดียวได้เสียร้องของเพื่อน ๆ ว่า "โอ๊ยเหี้ยมจังเลย พวกเราคงโดนยาฆ่าแมลงเข้าแล้วซี" แล้วเสียงของหลานตัวนั้นก็เงียบหายไป ในไม่ช้าไม่นาน แก้วก็กลายเป็นผีเสื้อแสนสวยบินไปหาพี่ชายตามสวนดอกไม้กันไป "แก้วไม่ได้ดอง เป็นตัวหนอนอีกแล้วละคะคุณหนู ๆ"	- หุ่นผีเสื้อ 2 ตัว	- คุกกี้	ใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพในการฟัง

ภาคผนวก ข.
รูปภาพและข้อมูล

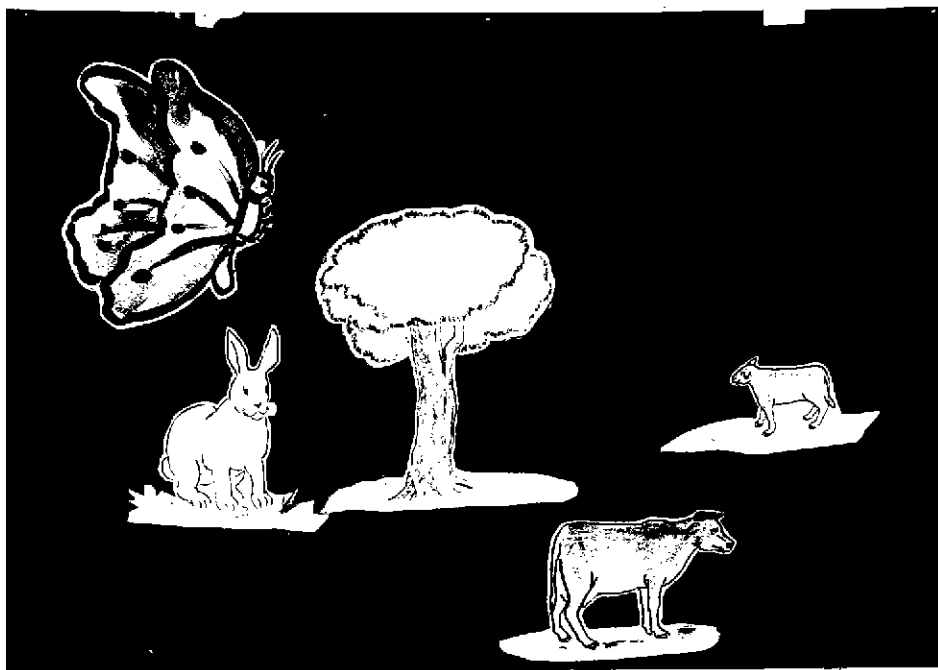
รูปที่ 1 รูปภาพ นิทานลูกหมูสามตัว

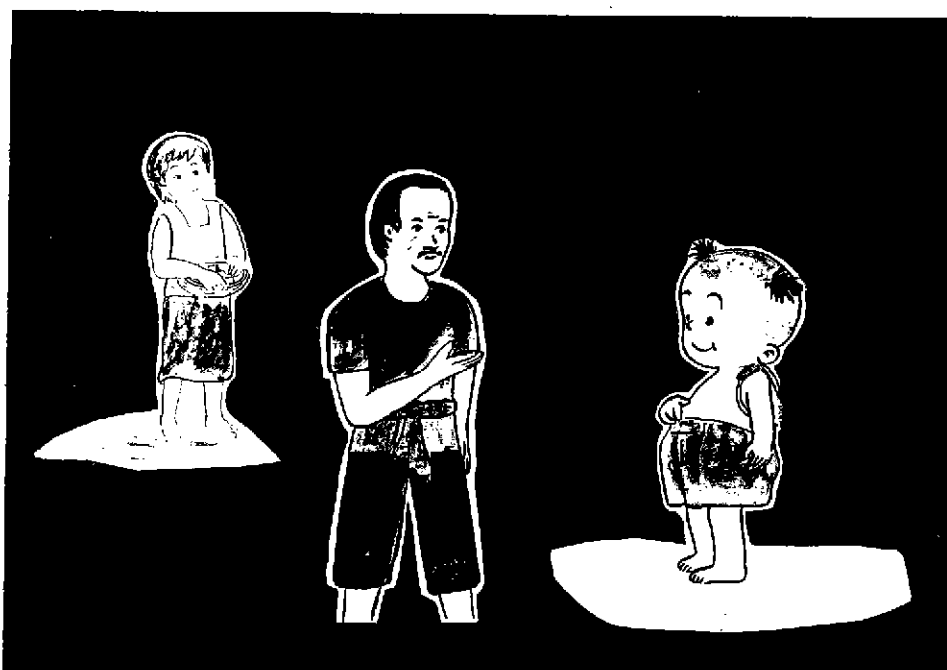
รูปที่ 2 รูปภาพ นิทานหมู หมา แมว

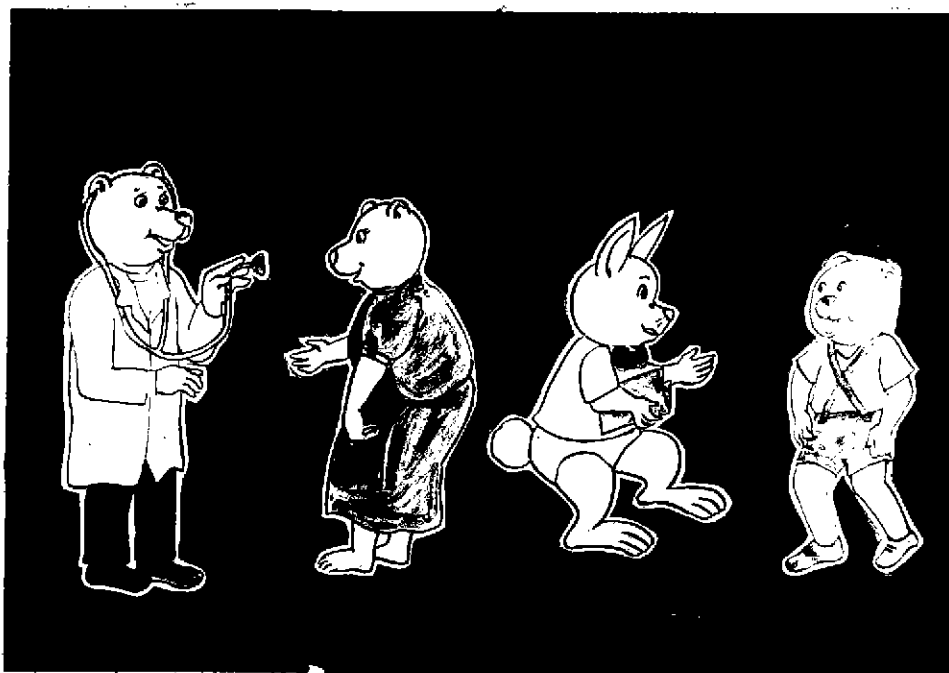
รูปที่ 3 รูปภาพ นินจาเจ้าวันน้อยจอมขี้ขาม

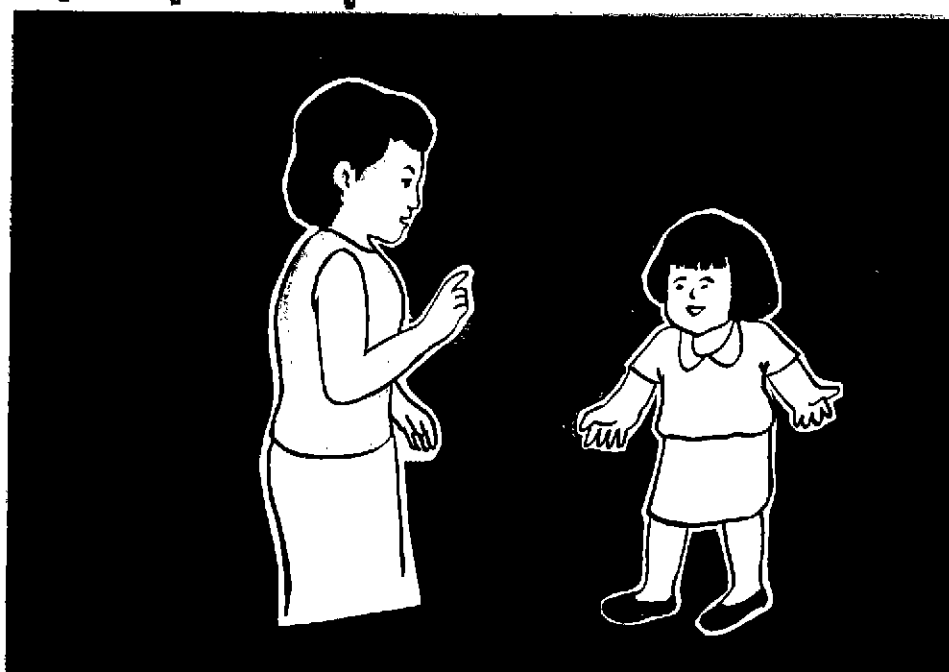
รูปที่ 4 รูปภาพ นินจาหนูน้อยผู้ชายไม้ขีดไฟ

รูปที่ 5 รูปภาพ นิทานลูกหมีเป็นหวัด

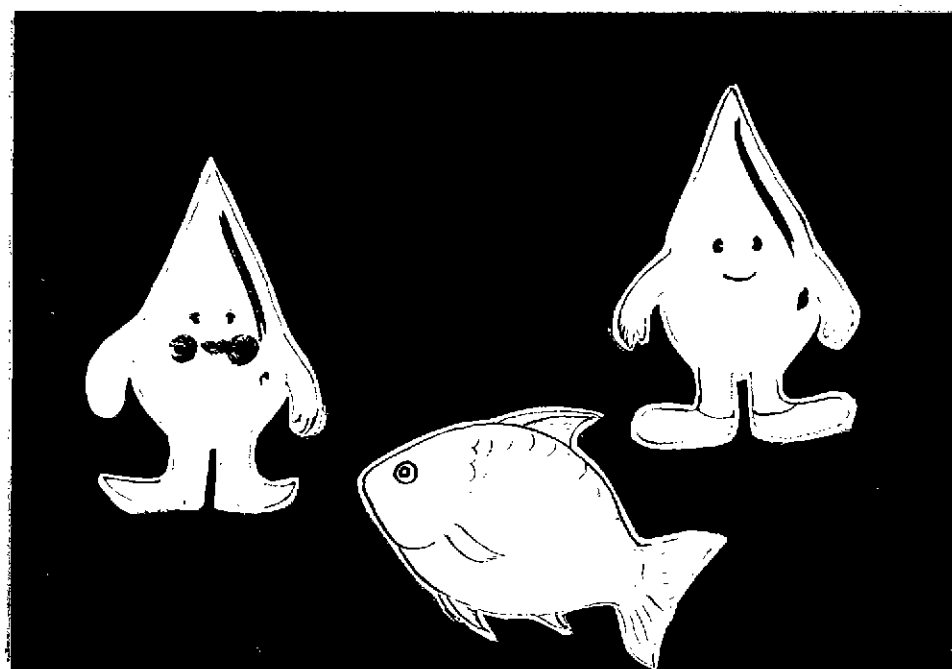
รูปที่ 6 รูปภาพ นิทานหญิงจ๋อวัน

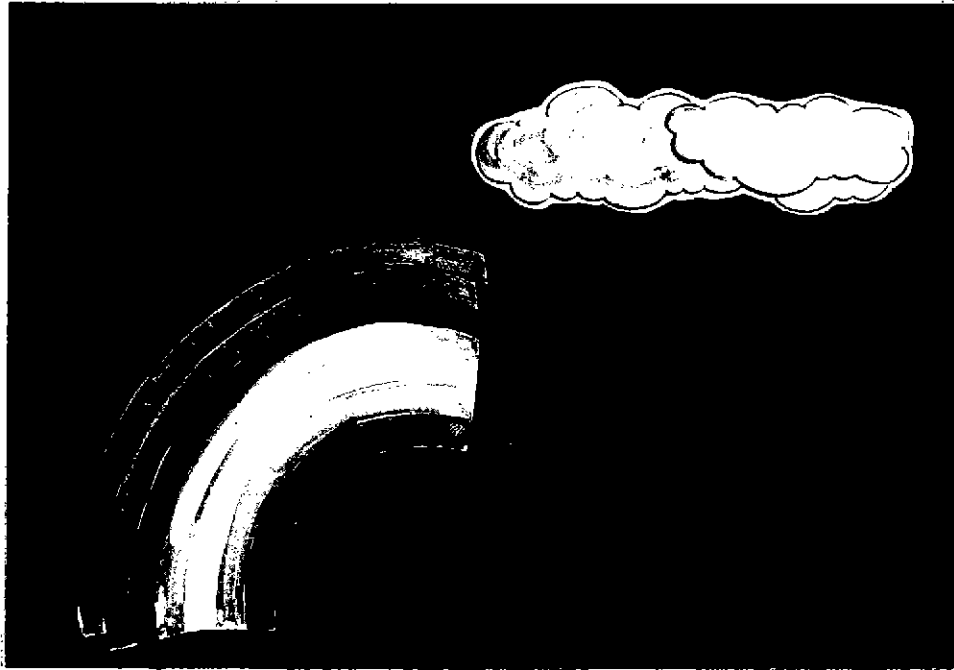
รูปที่ 7 รูปภาพ นิทานแดงจอมยุ่ง

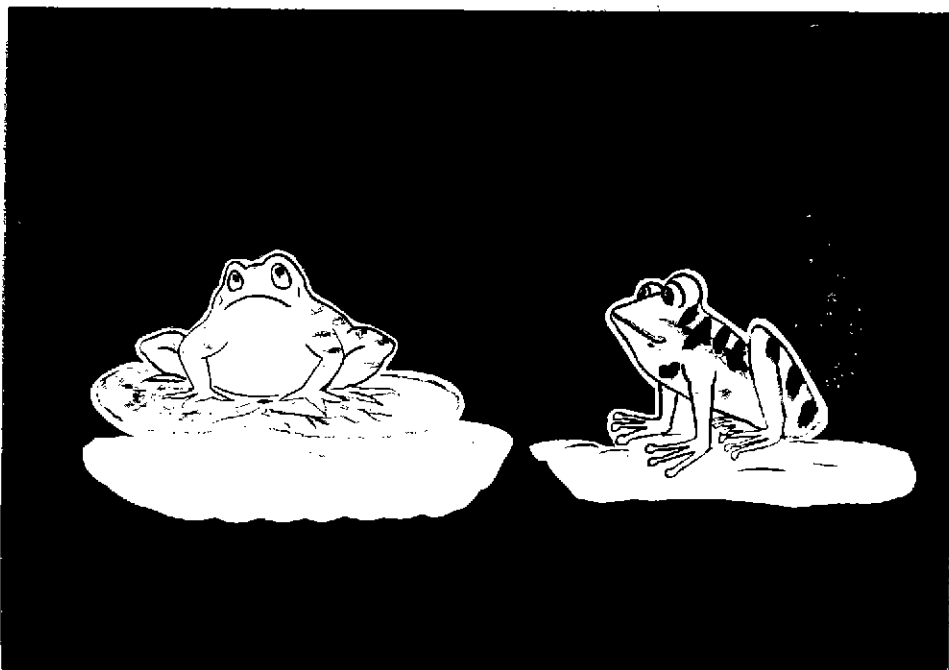
รูปที่ 8 รูปภาพ นิทานหยคน้ำฝนจุก้าย

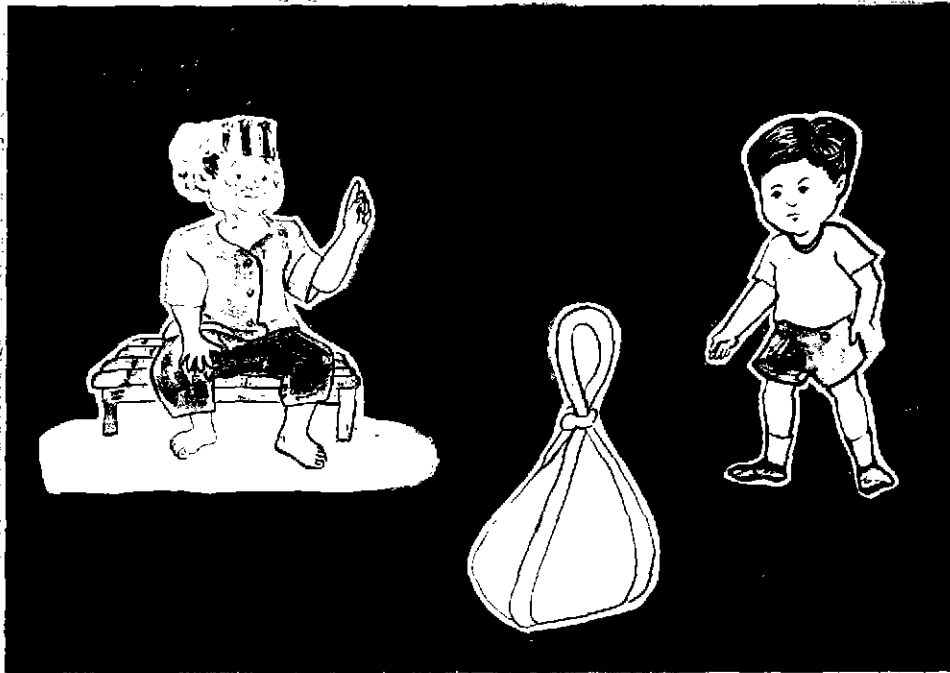
รูปที่ 9 . รูปภาพ นิทานเรื่องน้ำ

รูปที่ 10 . รูปภาพ นิทานวันฝนตก

รูปที่ 11 รูปภาพ นิทานปู่แจ่งใจบุญ

รูปที่ 12 รูปภาพ นิทานพญานาค

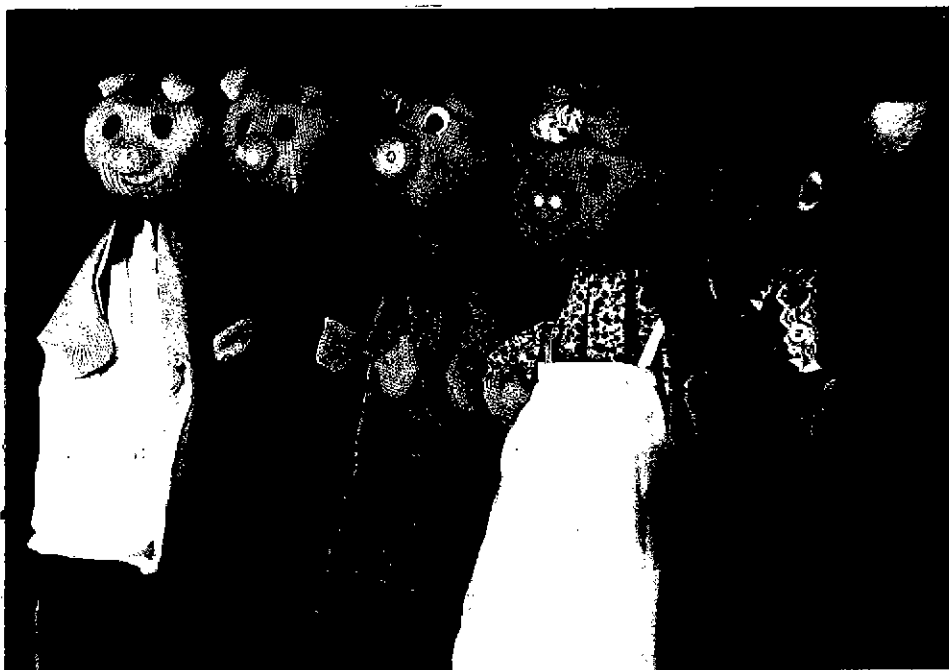
รูปที่ 13 รูปภาพ นีทานผีเสื้อแสนสวย

รูปที่ 14 รูปภาพ นีทานหนอนแก้ว

รูปที่ 1 หุ่นมือ นิทานลูกหนูสามตัว

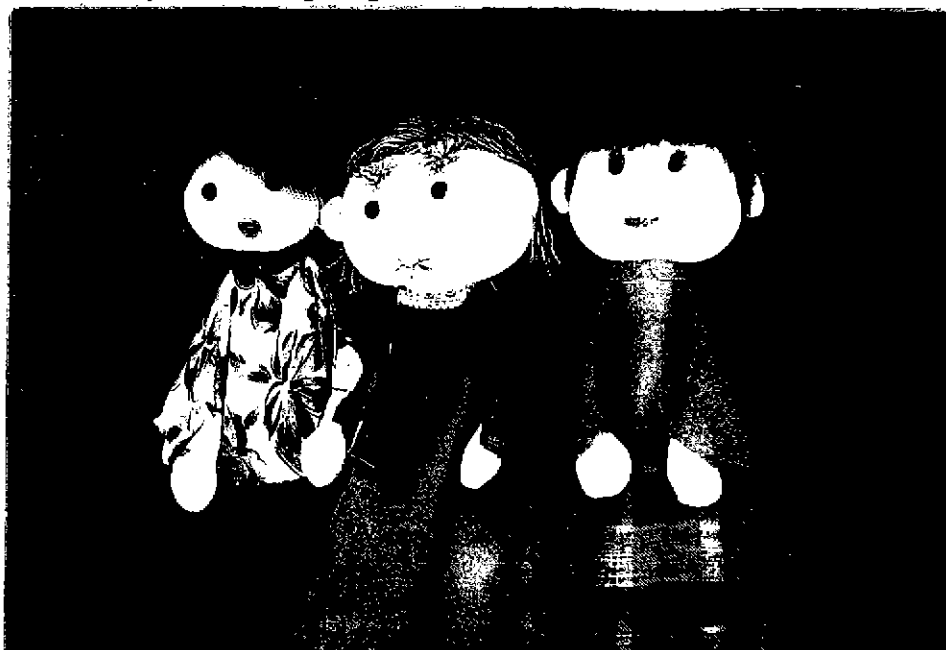
รูปที่ 2 หุ่นมือ นิทานหนู หน่อกะ แว

รูปที่ 3 หุ่นมือ นิทานเจ้าวันน้อยจอมซุ่มซ่าม

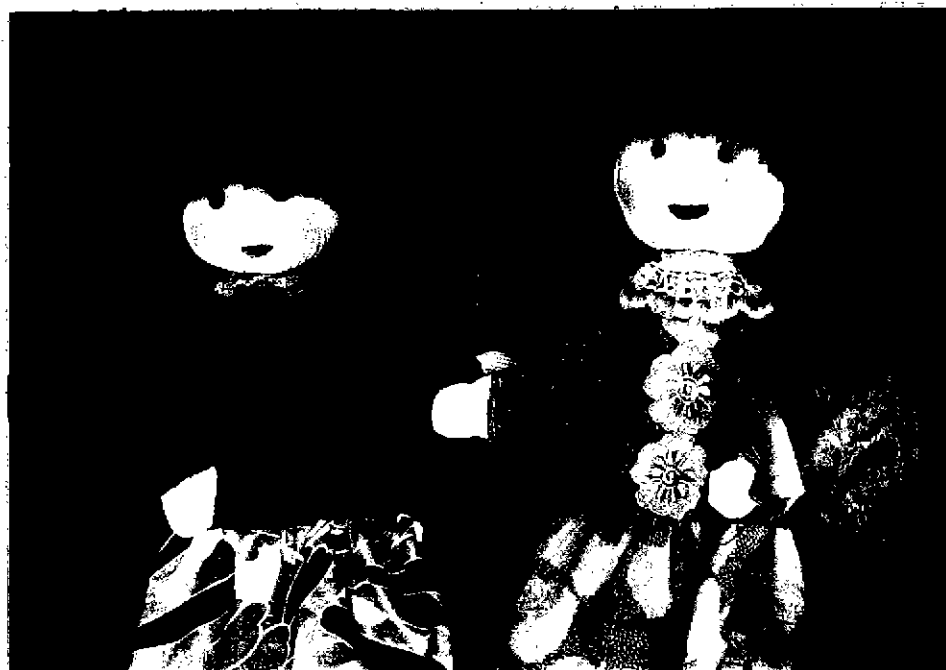
รูปที่ 4 หุ่นมือ นิทานหนูน้อยผู้ชายไม่ซี้ดไฟ

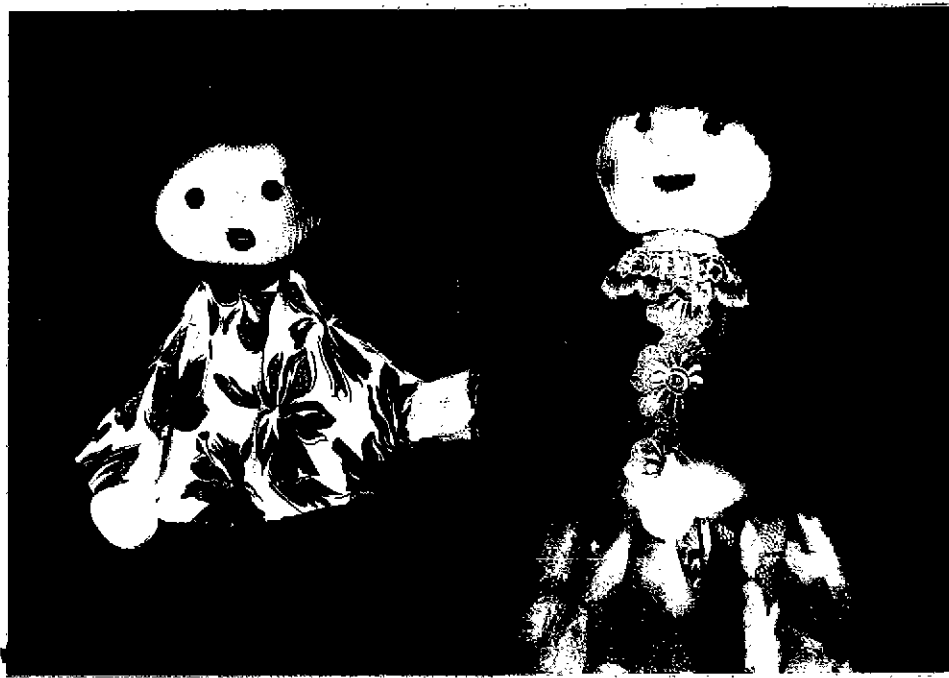
รูปที่ 5 หุ่นมือ นิทานลูกหมีเป็นหวัด

รูปที่ 6 หุ่นมือ นิทานหนูส่งจ๊วน

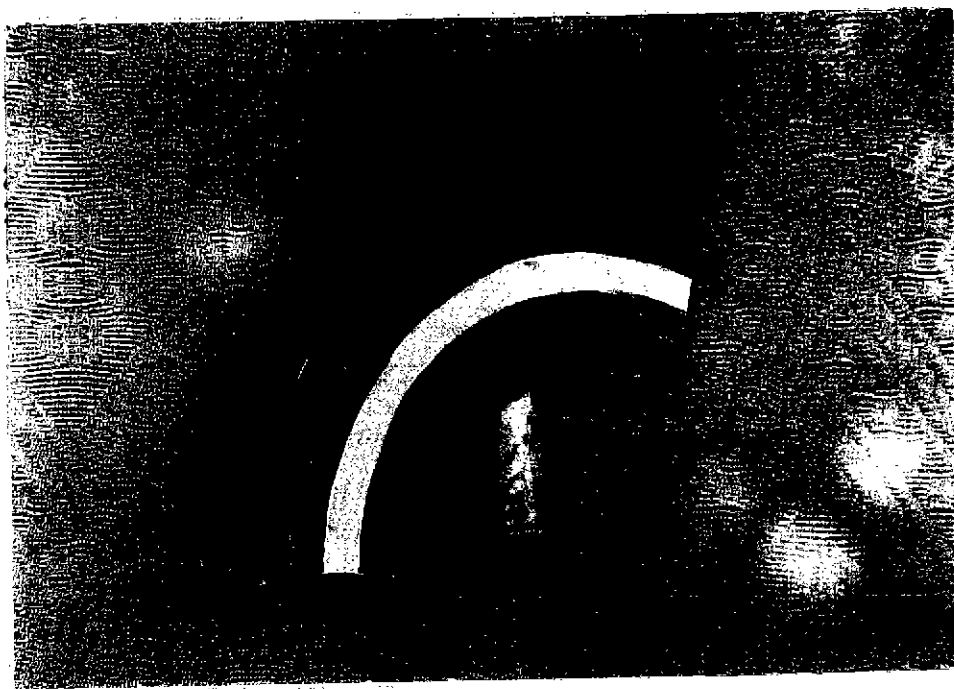
รูปที่ 7 หุ่นมือ นิทานแดงจอมขี้ขี้

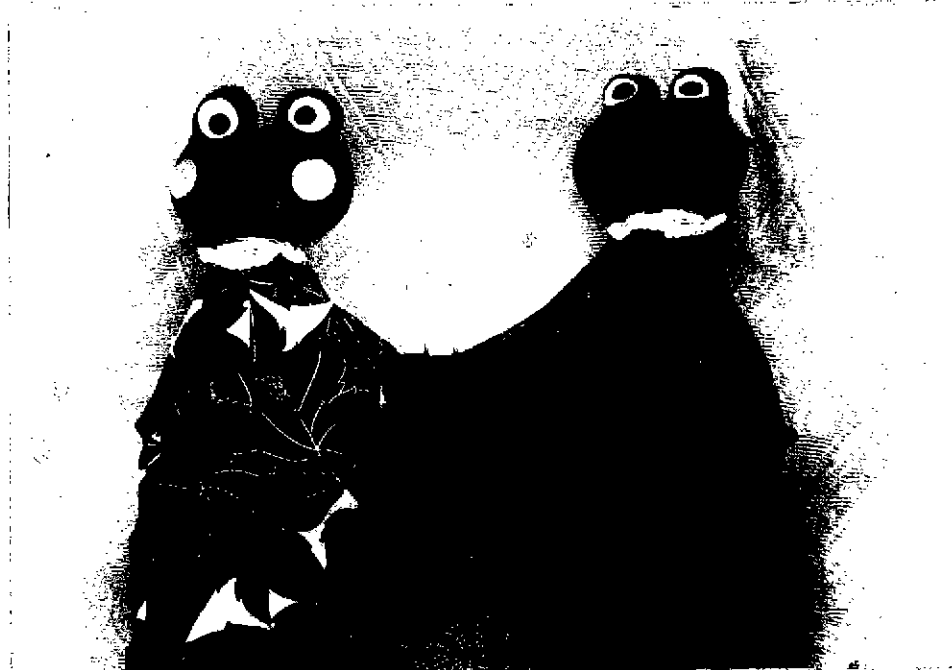
รูปที่ 8 หุ่นมือ นิทานหยกน้ำฝนจุก๊วก

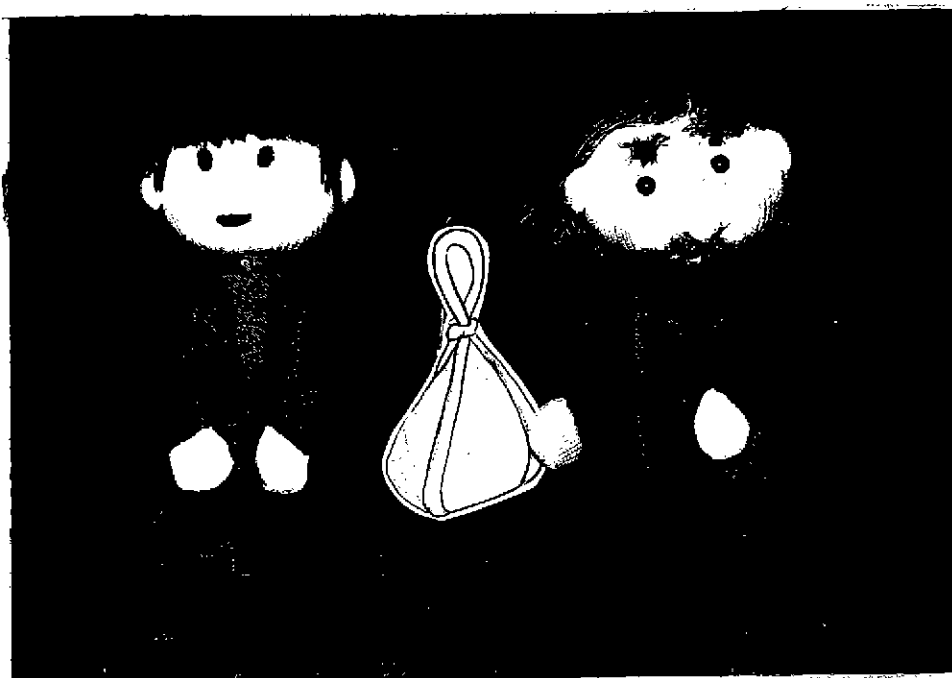
รูปที่ 9 หุ่นมือ นิทานรุ่งกินน้ำ

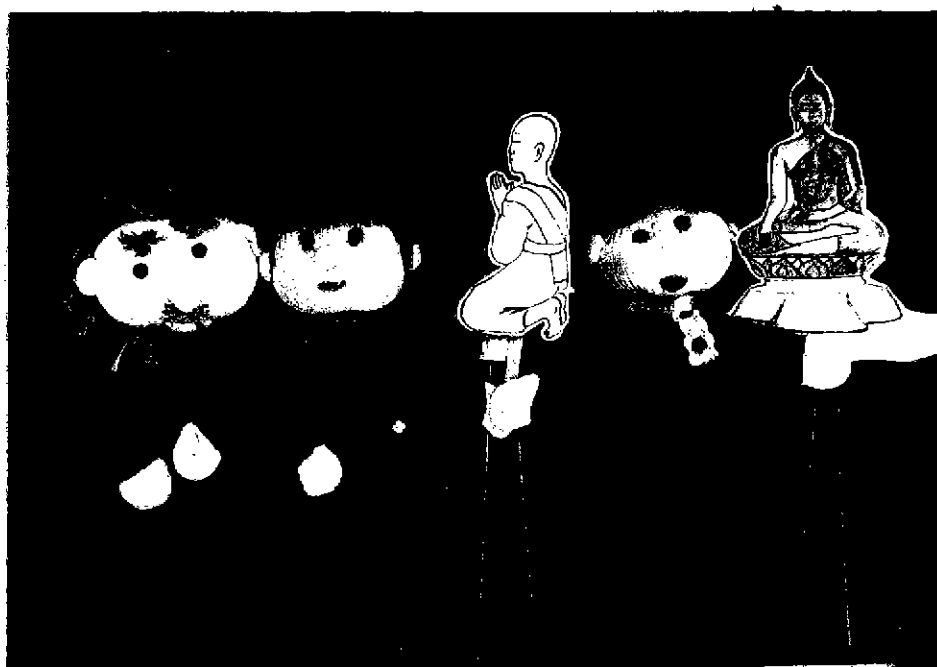
รูปที่ 10 หุ่นมือ นิทานวันฝนตก

รูปที่ 11 หุ่นมือ นิทานปูแจงใจจู

รูปที่ 12 หุ่นมือ นิทานพญานาค

รูปที่ 13 หุ่นมือ นิทานผีเสื้อแสนสวย

รูปที่ 14 หุ่นมือ นิทานหนอนแก้ว

ภาคผนวก ก.

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ แบบทดสอบ

และคุณภาพของแบบทดสอบ

คู่มือดำเนินการทดสอบ

แบบทดสอบสมรรถภาพในการฟัง

แบบทดสอบฉบับที่ 1 หน่วยย้านที่รัก

ตอนที่ 1 สมรรถภาพในการฟังนิทาน เรื่อง ลูกหมูสามตัว

เมื่อนักเรียนฟังนิทานจบ ครูแจกกระดาษคำตอบที่มีข้อสอบที่เป็นรูปภาพ 10 ข้อ แต่ละข้อจะมีคำถามสั้น ๆ ที่ผู้ดำเนินการสอบอ่านให้ฟังข้อละสองจบ แล้วให้นักเรียนตอบ โดยขีดเครื่องหมายกากบาทกับรูปภาพที่เป็นคำตอบ ซึ่งมีให้เลือกข้อละสามภาพ

เมื่อนักเรียนลงมือทำข้อสอบ ผู้ดำเนินการสอบเดินดูรอบ ๆ ห้อง ถ้าพบว่ายังมีนักเรียนทำไม่ถูกต้อง จะต้องอธิบายใหม่จนนักเรียนเข้าใจหมดทุกคน แล้วจึงดำเนินการสอบต่อไป เมื่อนักเรียนเข้าใจและทำได้ทุกคนแล้ว ครูผู้สอบบอกนักเรียนว่า ข้อที่จะทำต่อไปนี้ ครูจะไม่ไปเตือนบอกนักเรียนอีก ครูจะอ่านข้อสอบให้นักเรียนฟังเพียงข้อละสองจบ ใช้เวลาในการทำ 10 นาที

คำถาม ครูข้อ จาน นักเรียนครูข้อ จาน มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม

"ภาพใดคือภาพลูกหมูกำลังสร้างบ้านของตัวเองใหม่"

พูด จงขีดกากบาทกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ครูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ครูข้อ มีด นักเรียนครูข้อ มีด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครู

"ลูกหมู 3 ตัวกลัวอะไรมากที่สุด"

พูด จงขีดกากบาทกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ครูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ครูข้อ โคมไฟ นักเรียนครูข้อ โคมไฟ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครู

"ภาพใดที่สุนัขป่าควรจะถูกทำโทษมากที่สุด เพราะ"

พูด จงขีดกากบาทกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ครูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ ถ้วยน้ำ นักเรียนคูซึ่อ ถ้วยน้ำ มองภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ภาพใดสอดคล้องกับคำว่า เป๋าลมจนเหนื่อย"

พูด จงชี้ตากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ ขวตน้ำ นักเรียนคูซึ่อ ขวตน้ำ มองภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ภาพใดคือภาพลูกหมูกำลังดื่มน้ำที่กะทะ"

พูด จงชี้ตากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ กระเป๋ นักเรียนคูซึ่อ กระเป๋ มองภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ถ้านักเรียนจะสร้างบ้านที่แข็งแรงที่สุด จะสร้างบ้านชนิดใด"

พูด จงชี้ตากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ ลูกบอล นักเรียนคูซึ่อ ลูกบอล มองภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"แม่หนูให้ลูกหมูทั้ง 3 ตัวไปทำอะไร"

พูด จงชี้ตากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 1 หน่วยบ้านรัก

ตอนที่ 2 - สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง หมี หมา แมว

คำถาม ดูชื่อ ใบไม้ นักเรียนดูชื่อ ใบไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"สัตว์ที่ชอบทำบ้านสกปรกเสมอคือ"

พูด จงติดตามบาทพระบาทผู้เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูข้อ ดอกไม้ นักเรียนดูข้อ ดอกไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"สถานที่ใดที่นักเรียนเรียนมาขอไปฟังได้"

พูด จงมีศกาทบาทกับภานที่ เป็คำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ลูกช่อ แว่นตา นักเรียนลูกช่อ แว่นตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม "ให้ตกลงไปในน้ำคือ"

จุด จงชี้ดิกากบาทกับภาพที่เป็คำตบ

ทำ ดูว่าเติกทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชัย กระเป๋้า รักเรียนคู่ซ้อ กระเป๋้า มองคุณภาพทุกภาพแล้วคอยฟังครูจะถาม
"นักเรียนจะช่วยรักษาความสะอาดในห้องเรียนโดย"

พูด จงชี้ดกาภมาทให้ภาทที่เ็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ลุงช้อ รองเท้า นักเรียนลุงช้อ รองเท้า มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เด็ก ๆ สามารถช่วยทำความสะอาดเมื่ออยู่บ้านได้โดย"

พด จงชิดภากษาทหภาพที่เบ้แก้าคอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูน้อย ดุงเห้า นักเรียนคูน้อย ดุงเห้า มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "อุปกรณ์อะไรที่นักเรียนควรใช้ทำความสะอาดบ้าน"

พูด จงชี้คถากบาทหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูน้อย เตื่อ นักเรียนคูน้อย เตื่อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ทำตัวใหม่ หมายถึง"

พูด จงชี้คถากบาทหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 2 หน่วยสวัสดีศึกษา

ตอนที่ 3 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง เจ้าวัวน้อยจอมขี้มั่ว

คำถาม คุณอ กางเกง นักเรียนคุณอ กางเกง มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เจ้าวัวน้อยหนีแม่วัวไปเที่ยวที่ไหน"

พูด จงชี้คถาภทหัพภทที่เบ็นคถาคอบ

ทำ ฐว้าเด็กทำตามคถาสั่งแล้ว

คำถาม คุณอ ฐักถา นักเรียนคุณอ ฐักถา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เพราะอะไรคุณวัวจึงเจ็บที่ขา"

พูด จงชี้คถาภทหัพภทที่เบ็นคถาคอบ

ทำ ฐว้าเด็กทำตามคถาสั่งแล้ว

คำถาม คุณอ ฐีวี่ นักเรียนคุณอ ฐีวี่ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ภาพใดสามารถเกิดอันตรายกับนักเรียนมากที่สุด"

พูด จงชี้คถาภทหัพภทที่เบ็นคถาคอบ

ทำ ฐว้าเด็กทำตามคถาสั่งแล้ว

คำถาม คุณอ รดณฐ์ นักเรียนคุณอ รดณฐ์ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"อะไรที่มีประโยชน์ต่อร่างกายของนักเรียนมากที่สุด"

พูด จงชี้คถาภทหัพภทที่เบ็นคถาคอบ

ทำ ฐว้าเด็กทำตามคถาสั่งแล้ว

คำถาม คุณอ ฐีวี่ นักเรียนคุณอ ฐีวี่ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"นักเรียนจะเล่นอย่างปลอดภัย ควรเล่นอย่างไร"

พูด จงชี้คถาภทหัพภทที่เบ็นคถาคอบ

ทำ ฐว้าเด็กทำตามคถาสั่งแล้ว

คำถาม กุซ้อ ตะกร้า นึกเรียนกุซ้อ ตะกร้า มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สถานที่ไหนได้นึกเรียนควรรไปเล่นได้"

ผู้ จงชี้รูปภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม กุซ้อ ร่ม นึกเรียนกุซ้อ ร่ม มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สัตว์ตัวใดที่มาพบลูกวัวตอนตกต้นไม้"

ผู้ จงชี้รูปภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 2 หน่วยส่วลัทธิศึกษา

ตอนที่ 4 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ

คำถาม ดูข้อ พัด นักเรียนดูข้อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ประโยชน์ของไม้ขีดไฟคืออะไร"

พูด จงชี้คากบาทภาพที่ เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูข้อ ดอกไม้ นักเรียนดูข้อ ดอกไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "เด็กเกรซชวนนำไม้ขีดไฟไปทำอะไร"

พูด จงชี้คากบาทภาพที่ เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูข้อ ผลไม้ นักเรียนดูข้อ ผลไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "หากเกิดไฟลุกไหม้ขึ้นนักเรียนควรทำอย่างไร"

พูด จงชี้คากบาทภาพที่ เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูข้อ แก้ว นักเรียนดูข้อ แก้ว มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ขณะที่จุดไฟเล่นอยู่นั้น มีอะไรเกิดขึ้น"

พูด จงชี้คากบาทภาพที่ เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูข้อ โต๊ะ นักเรียนดูข้อ โต๊ะ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สิ่งที่ป้องกันไม่ให้ไฟลุกลามไปได้ดีที่สุดคืออะไร"

พูด จงชี้คากบาทภาพที่ เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 3 หน่วยการเรียนรู้

ตอนที่ 5 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง ลูกหมีเป็นหัด

คำถาม คูซ้อ ตู๊กตา นักเรียนคูซ้อ ตู๊กตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ผู้ใดสามารถรักษาไข่หัดให้หายได้"

พูด จงชี้ดภาพาหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ ผลไม้ นักเรียนคูซ้อ ผลไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ลูกหมีไปคลีนิกหาหมอเวลาใด"

พูด จงชี้ดภาพาหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ หมวก นักเรียนคูซ้อ หมวก มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ถ้านักเรียนเป็นหัดไม่สมควรทำตัวอย่างไร"

พูด จงชี้ดภาพาหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ แก้วน้ำ นักเรียนคูซ้อ แก้วน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สิ่งที่ย่อกันมิให้นักเรียนเป็นหัดได้ดีที่สุดขณะฝนตกคืออะไร"

พูด จงชี้ดภาพาหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ หัด นักเรียนคูซ้อ หัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ในเวลากลางวัน นักเรียนควรเล่นที่ใด"

พูด จงชี้ดภาพาหับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 3 หน่วยย่อยที่มีสุข

ตอนที่ 6 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง หนูฟังฮั่น

คำถาม คุณชื่อ ใบไม้ นักเรียนคุณชื่อ ใบไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"จากนิทานเรื่องนี้หนูฟังมีรูปร่างอย่างไร"

พูด จงชี้คากาภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ หนูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ ดอกไม้ นักเรียนคุณชื่อ ดอกไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ลักษณะอาหาร หนูใดที่มีประโยชน์"

พูด จงชี้คากาภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ หนูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ พัด นักเรียนคุณชื่อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ภาพใดเป็นอาการของคนท้องเสีย"

พูด จงชี้คากาภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ หนูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ ตุ๊กตา นักเรียนคุณชื่อ ตุ๊กตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เด็กอ่อนเพลียเพราะท้องเดินมาก ๆ มักจะทำสิ่งใดไม่ได้"

พูด จงชี้คากาภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ หนูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ หันไม้ นักเรียนคุณชื่อ หันไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ของเปรี้ยวรสจัด หมายถึง"

พูด จงชี้คากาภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ หนูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 3 หน่วยย่อยที่มีสุข

ตอนที่ 7 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง หนูแดงจอมยุ่ง

คำถาม คุณชื่อ คอกไม้ นักเรียนคุณชื่อ คอกไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ถ้านักเรียนเมื่อตัวสกปรก ควรทำอะไร"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ พัด นักเรียนคุณชื่อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"จากนิทานเรื่องนี้สัตว์ชนิดใดที่ชอบกิน เลือดคนเป็นอาหาร"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ แก้วน้ำ นักเรียนคุณชื่อ แก้วน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"สกปรกมีความหมายตรงกับภาพใด"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ ทวี นักเรียนคุณชื่อ ทวี มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ถ้านักเรียนจะทำความสะอาดร่างกายโดย"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ ตึกตา นักเรียนคุณชื่อ ตึกตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"สิ่งไหนแดงไม่ชอบทำคือสิ่งใด"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูซ้อ ขวตน้ำ นักเรียนดูซ้อ ขวตน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม

"ถ้านักเรียนเป็นเหาจะมีวิธีรักษาอย่างไร"

พูด จงชี้ดภาพภาพที่เป็นการตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูซ้อ แก้อ นักเรียนดูซ้อ แก้อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม

"จากนิทานเรื่องนี้ เหมงักจะเกิดกับเด็กชนิดใด"

พูด จงชี้ดภาพภาพที่เป็นการตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูซ้อ ตุ๊กตา นักเรียนดูซ้อ ตุ๊กตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ตัวหยดน้ำถูกแสงชนิดใดจึงลอยตัวขึ้น"

พูด จงชี้ศกการบวทัฒภาพที่เป็นคำคอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดูซ้อ ดอกไม้ นักเรียนดูซ้อ ดอกไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ภาพใดคือภาพหยดน้ำกำลังลอยตัวสูงขึ้น"

พูด จงชี้ศกการบวทัฒภาพที่เป็นคำคอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 4 หน่วยฝนจำ

ตอนที่ 9 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง รุ่งกินน้ำ

- คำถาม ครู คอไก่ นักเรียนครู คอไก่ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "รุ่งกินน้ำมักจะเกิดขึ้นที่ใด"
- พูด จงชี้คากบาทภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ครู ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม ครู พัด นักเรียนครู พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สิ่งที่มีส่วนทำให้เกิดรุ่งกินน้ำคืออะไร"
- พูด จงชี้คากบาทภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ครู ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม ครู กระเป๋ นักเรียนครู กระเป๋ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "รุ่งกินน้ำจะเกิดได้ในขณะที่"
- พูด จงชี้คากบาทภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ครู ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม ครู เสื่อ นักเรียนครู เสื่อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "รุ่งกินน้ำจะมีรูปร่างลักษณะอย่างไร"
- พูด จงชี้คากบาทภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ครู ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม ครู แก้วน้ำ นักเรียนครู แก้วน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "รุ่งกินน้ำจะมีในฤดูอะไร"
- พูด จงชี้คากบาทภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ครู ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ มีต นักเรียนคูซ้อ มีต มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "สิ่งที่ปรากฏบนท้องฟ้ามีหลายสีและสวยงามคือ"

พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ หม้อ นักเรียนคูซ้อ หม้อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ภาพใดสามารถทำให้เกิดรุ่งกินน้ำได้"

พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 4 หน่วยฝนจำ

ตอนที่ 10 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง วันฝนตก

- คำถาม คุณอ ตู๊ดตา นักเรียนคุณอ ตู๊ดตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ปกติฝนจะตก เมื่อท้องฟ้ามีลักษณะเช่นใด"
- พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม คุณอ กระเป๋ นักเรียนคุณอ กระเป๋ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"น้ำฝนให้ประโยชน์ได้อย่างไร"
- พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม คุณอ ทวี นักเรียนคุณอ ทวี มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"สัตว์อะไรที่อยู่ได้ทั้งในน้ำและบนบก"
- พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม คุณอ รองเท้า นักเรียนคุณอ รองเท้า มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ปกติเราจะได้ยินเสียงกบร้องในเวลาใด"
- พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว
- คำถาม คุณอ ผลไม้ นักเรียนคุณอ ผลไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"กบหยุดส่งเสียงร้องเพราะอะไร"
- พูด จงชี้ดภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ
- ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ พัด นักเรียนคูซ้อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ในเรื่องนี้สัตว์ที่คนจับมากินเป็นอาหารได้คืออะไร"

พูด จงขีดกากบาทกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ เสือ นักเรียนคูซ้อ เสือ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ในขณะที่ฝนตกนักเรียนควรจะทำอย่างไร"

พูด จงขีดกากบาทกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ คู่ว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 5 หน่วยวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา - ออกพรรษา

ตอนที่ 11 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง ปู่แดงใจบุญ

คำถาม คูซ้อ ใบไม้ นักเรียนคูซ้อ ใบไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ปู่แดงห่อข้าวต้มลูกโยนเพื่อนำไปใช้ในวันอะไร"

พูด จงชี้คากภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ ผลไม้ นักเรียนคูซ้อ ผลไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ข้าวต้มลูกโยนในพื้นหมายถึงอะไรในภาพ"

พูด จงชี้คากภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ กระเป๋า นักเรียนคูซ้อ กระเป๋า มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ปู่แดงนำข้าวต้มลูกโยนไปให้ใคร"

พูด จงชี้คากภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ จาน นักเรียนคูซ้อ จาน มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "จากเรื่องปู่แดงไปตัดมาตรงกับใคร"

พูด จงชี้คากภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ แก้วน้ำ นักเรียนคูซ้อ แก้วน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ถ้านักเรียนจะแต่งตัวไปทำบุญอุทิศบาตร ควรแต่งกายลักษณะใด"

พูด จงชี้คากภาพกับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ เลื้อ นักเรียนคูซึ่อ เลื้อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม

"การตัดบัตรข้าวต้มลูกโยน มักจะทำให้กับใคร"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซึ่อ กางเกง นักเรียนคูซึ่อ กางเกง มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม

"ถ้านักเรียนจะไปทำบุญตัดบัตร นักเรียนจะต้องเตรียมอะไรไปด้วย"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 5 หน่วยวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา-ออกพรรษา

ตอนที่ 12 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง พญานาค

คำถาม คูซ้อ ใบไม้ นักเรียนคูซ้อ ใบไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "จากเรื่องนี้ พญานาคบวชเป็นพระได้ในเวลาใด"

พูด จงขีดกากบาททับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ พัด นักเรียนคูซ้อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "จากเรื่องนี้ พญานาคไม่สามารถทำอะไรได้เหมือนคน"

พูด จงขีดกากบาททับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ ขวตน้ำ นักเรียนคูซ้อ ขวตน้ำ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "ประเพณีอะไรที่พญานาคขอพระพุทธเจ้าให้มีชื่อตัวเองอยู่ด้วย"

พูด จงขีดกากบาททับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ มีด นักเรียนคูซ้อ มีด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "พญานาคขอร้องพระพุทธเจ้าเกี่ยวกับเรื่องใด"

พูด จงขีดกากบาททับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คูซ้อ โคมไฟ นักเรียนคูซ้อ โคมไฟ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
 "พญานาคมักชอบอาศัยอยู่ที่ใด"

พูด จงขีดกากบาททับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 6 หน่วยผีเสื้อ

ตอนที่ 13 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง ผีเสื้อแสนสวย

คำถาม คุณชื่อ ใบไม้ นักเรียนคุณชื่อ ใบไม้ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ตัวหนอนของผีเสื้อ เกิดเป็นอะไรมาก่อน"

พูด จงชี้ดูภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ พัด นักเรียนคุณชื่อ พัด มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ขณะที่เป็นตัวหนอนแล้วได้พบเห็นสิ่งใดเป็นอันดับแรก"

พูด จงชี้ดูภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ ตี๊กตา นักเรียนคุณชื่อ ตี๊กตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"อ้อยหวานจึงเล่นเธอ หนอนแก้วพูดกับผู้ใด"

พูด จงชี้ดูภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ แก้วอ้อ นักเรียนคุณชื่อ แก้วอ้อ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ของอร่อยที่หนอนแก้วพูดถึง มันคืออะไร"

พูด จงชี้ดูภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม คุณชื่อ โคมไฟ นักเรียนคุณชื่อ โคมไฟ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เปลือกแข็งในหนังสือหมายถึงตัวอะไร"

พูด จงชี้ดูภาพบาทับภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ
แบบทดสอบฉบับที่ 6 หน่วยที่ ๕

ตอนที่ 14 สมรรถภาพในการฟังนิทานเรื่อง หนอนแก้ว

คำถาม ดุซ้อ แก้ว นักเรียนดุซ้อ แก้ว มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"คนจะเอาอะไรมาฉีตหนอนแก้ว"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดุซ้อ หวี นักเรียนดุซ้อ หวี มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ใครเป็นคนเอายามาฉีตหนอนแก้ว"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดุซ้อ โຕะ นักเรียนดุซ้อ โຕะ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"หนอนแก้วชวนใครหนีไป"

พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

คำถาม ดุซ้อ ตึกตา นักเรียนดุซ้อ ตึกตา มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"ยาในที่นี้ใช้กับอะไร"

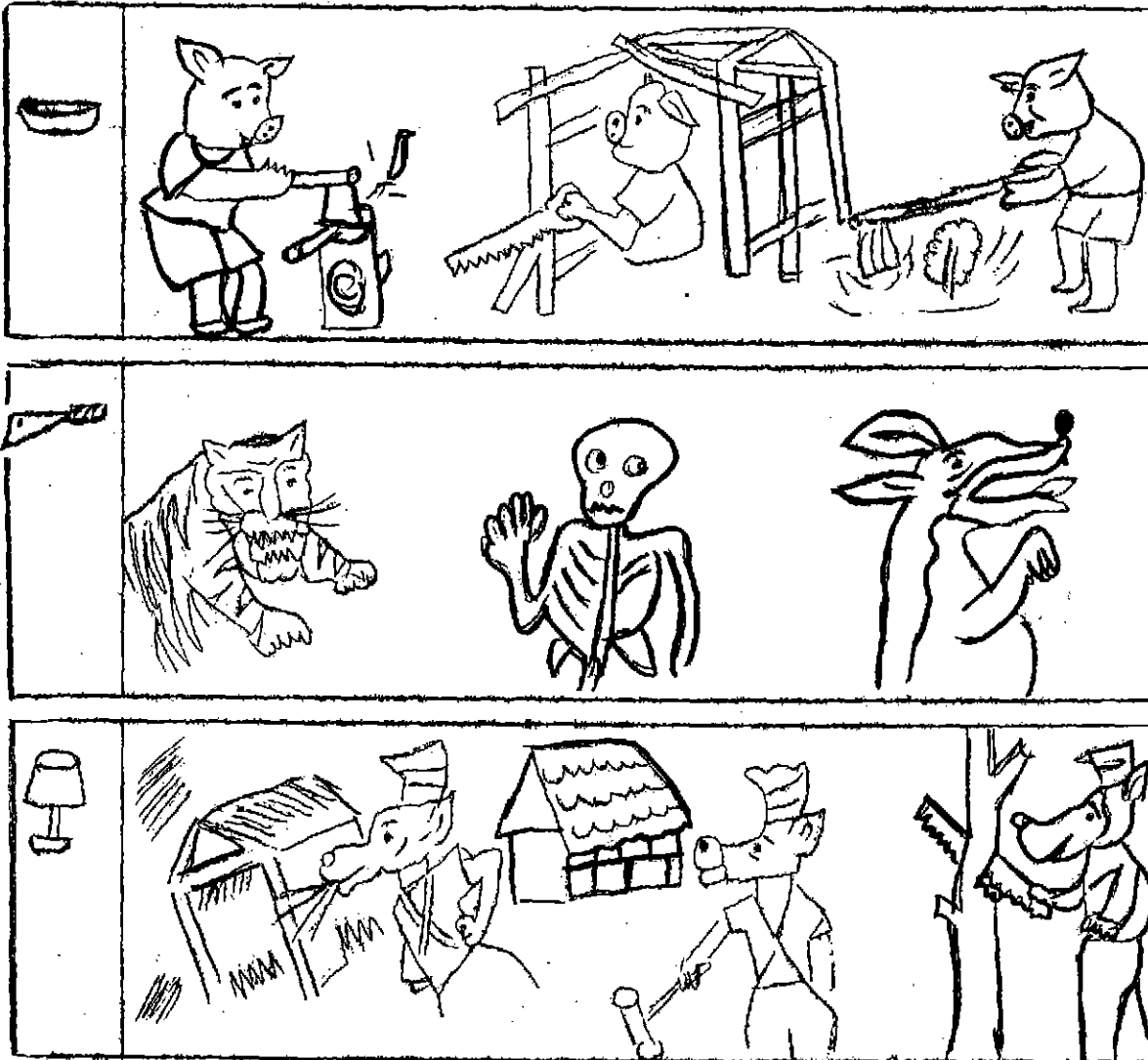
พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

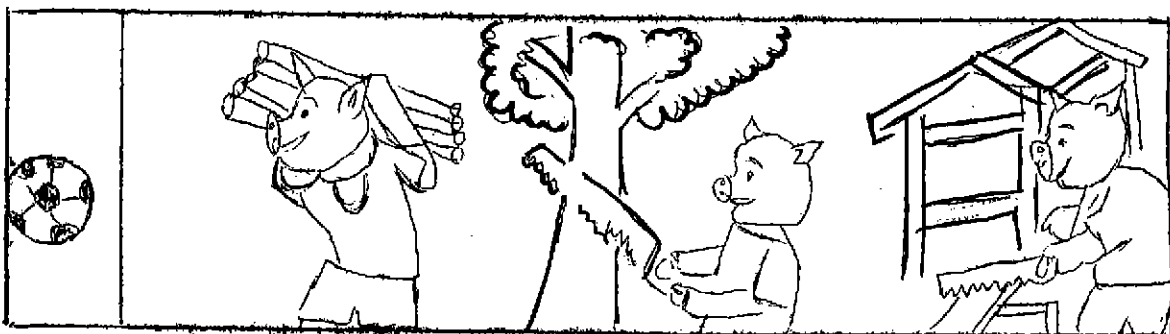
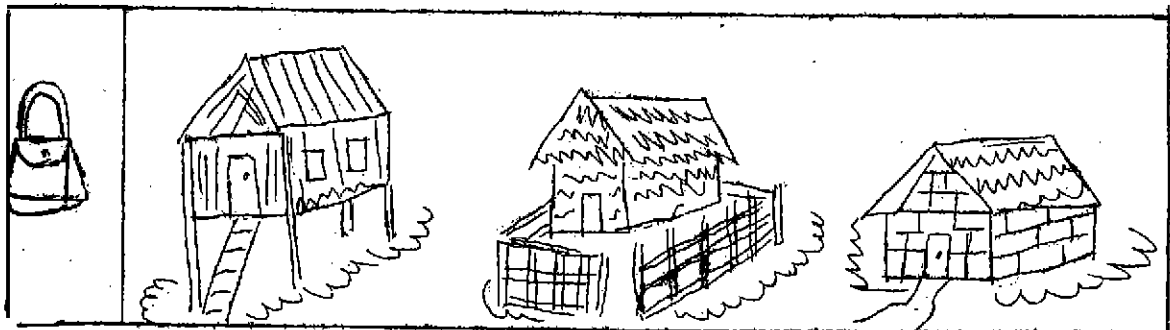
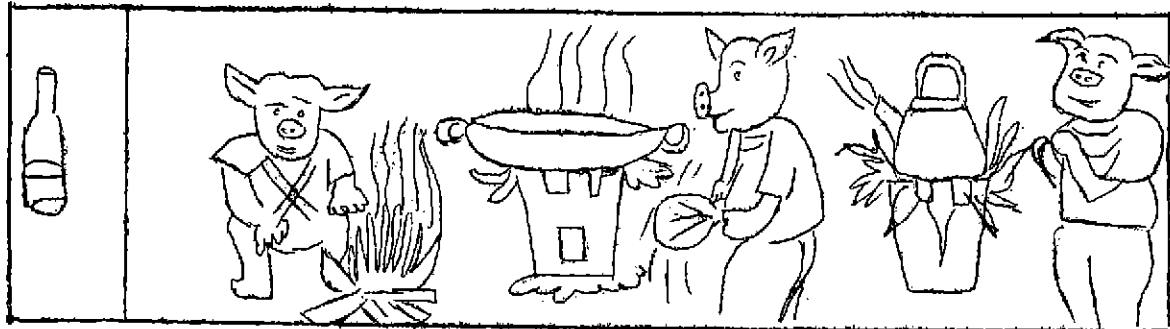
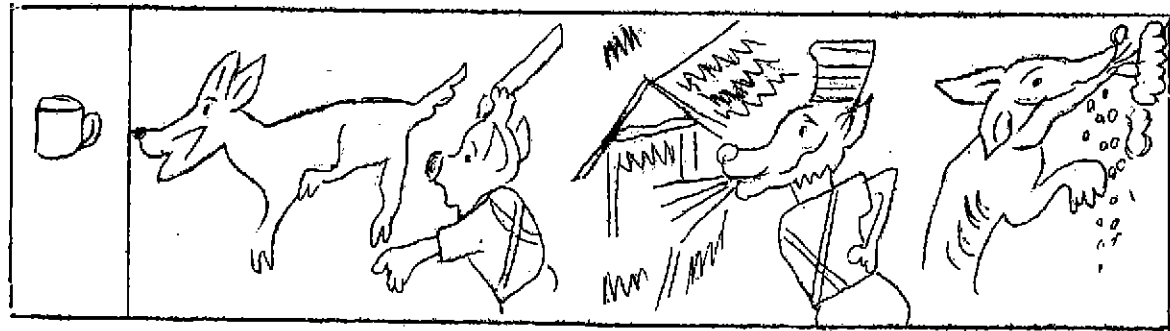
ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

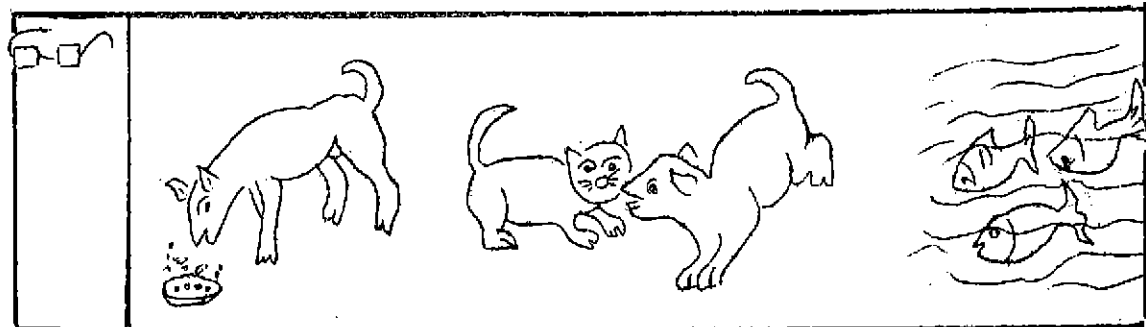
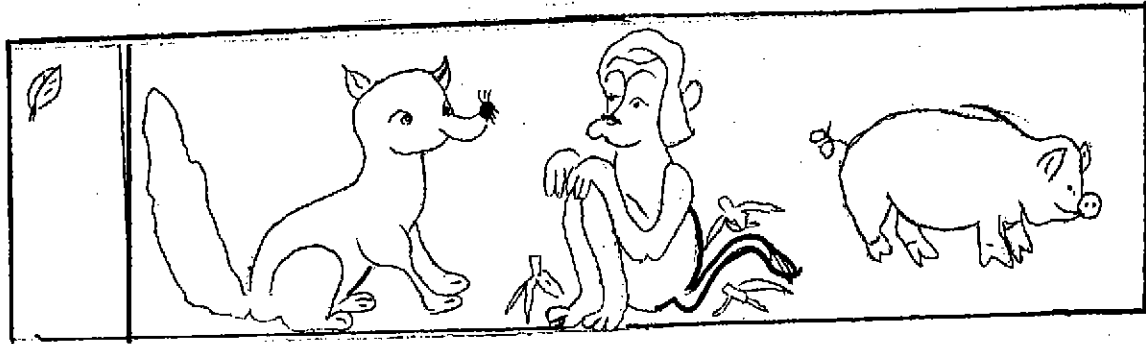
คำถาม ดุซ้อ โคมไฟ นักเรียนดุซ้อ โคมไฟ มองดูภาพทุกภาพ แล้วคอยฟังครูจะถาม
"เราสามารถป้องกันผลไม้จากตัวหนอนได้อย่างไร"

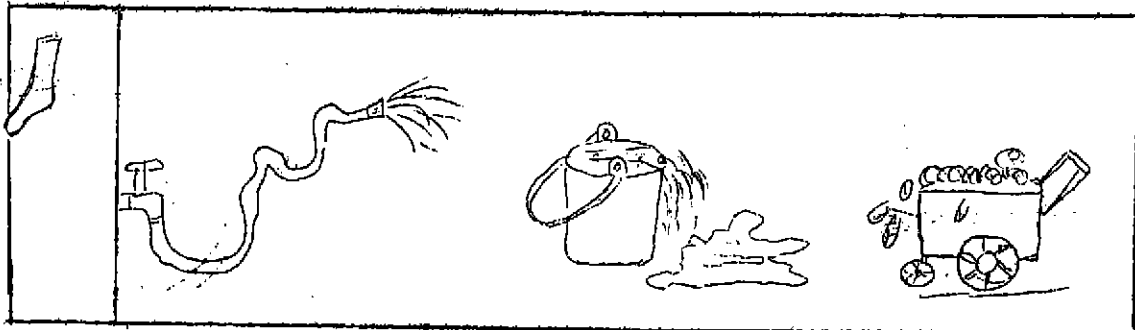
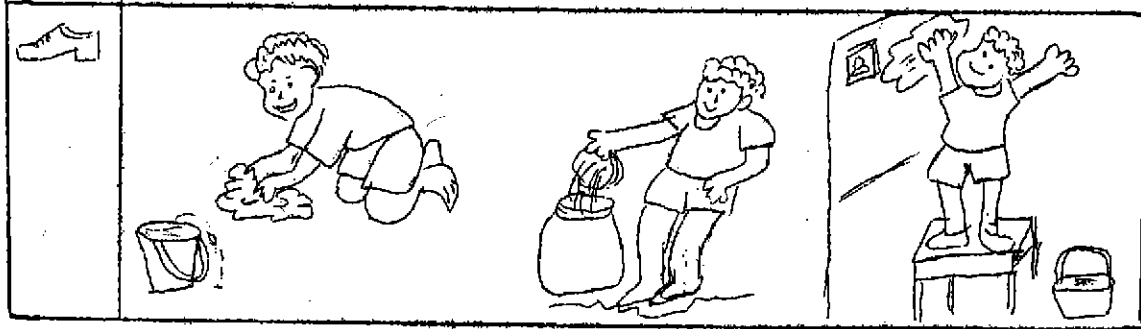
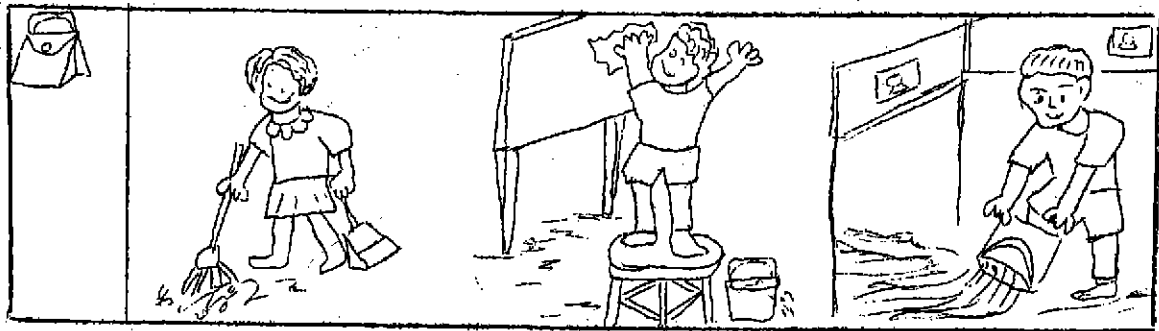
พูด จงชี้คากภาพที่ภาพที่เป็นคำตอบ

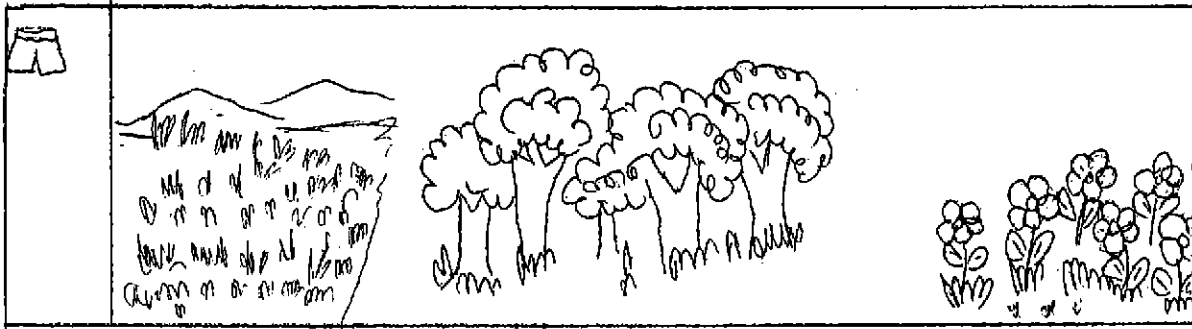
ทำ ดูว่าเด็กทำตามคำสั่งแล้ว

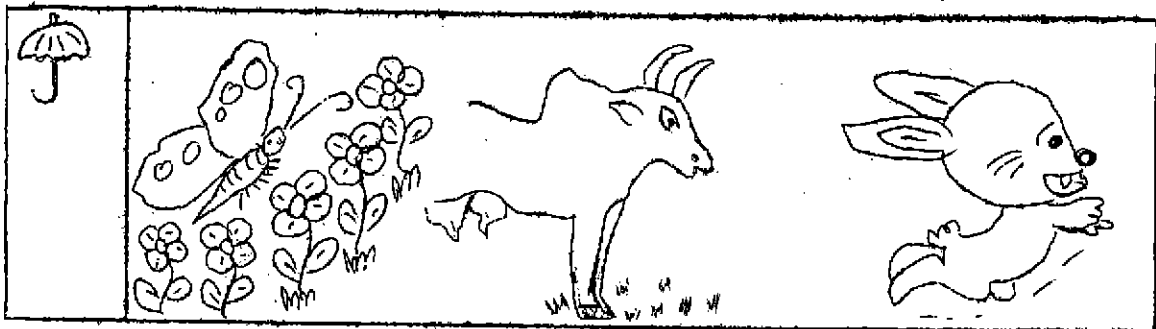
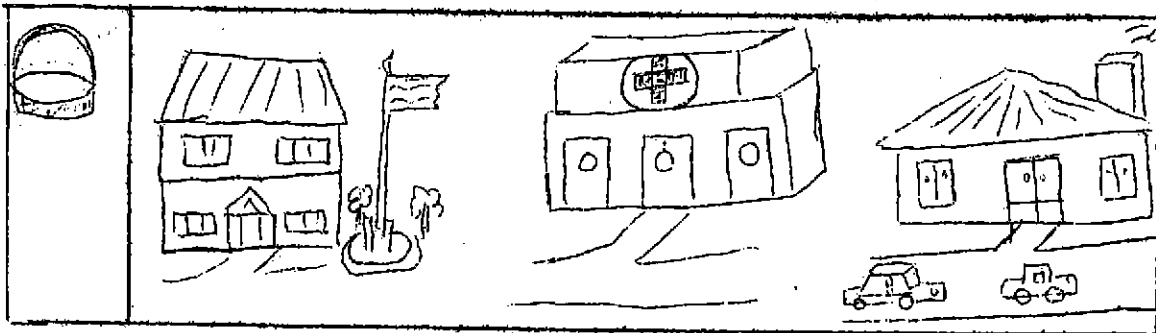
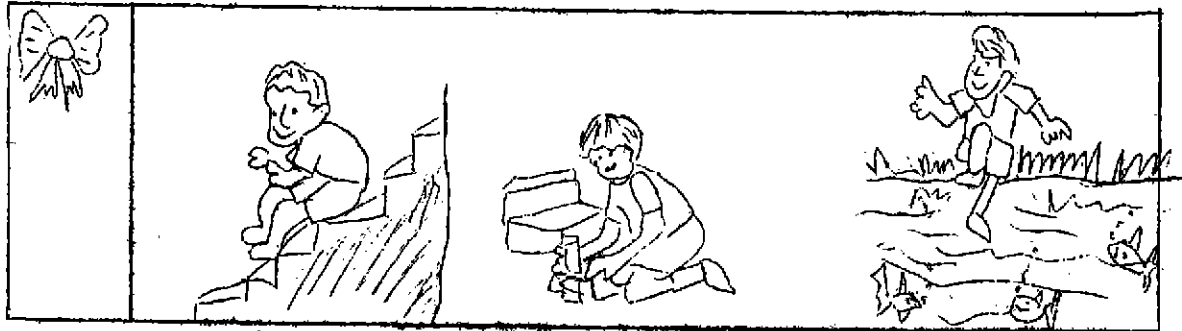
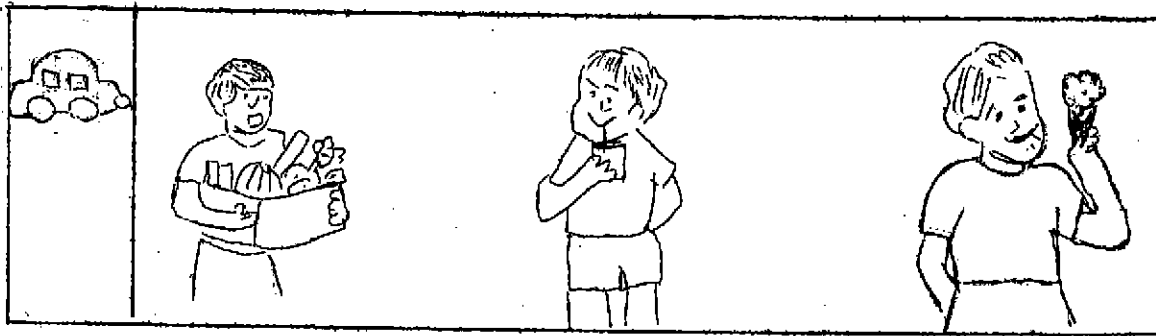

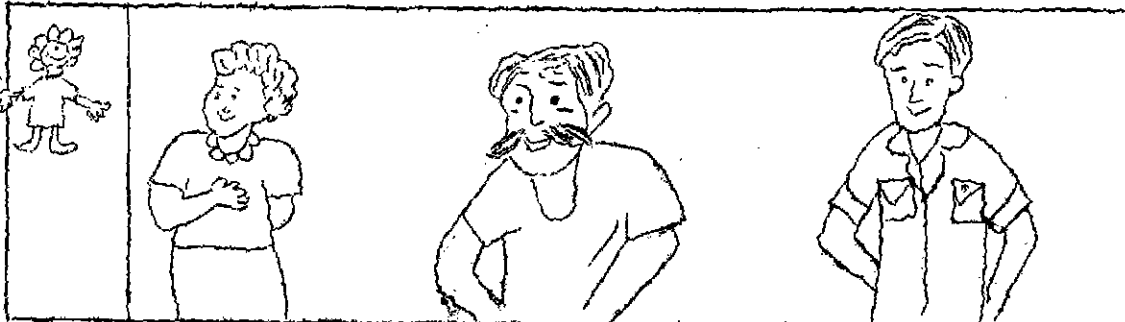
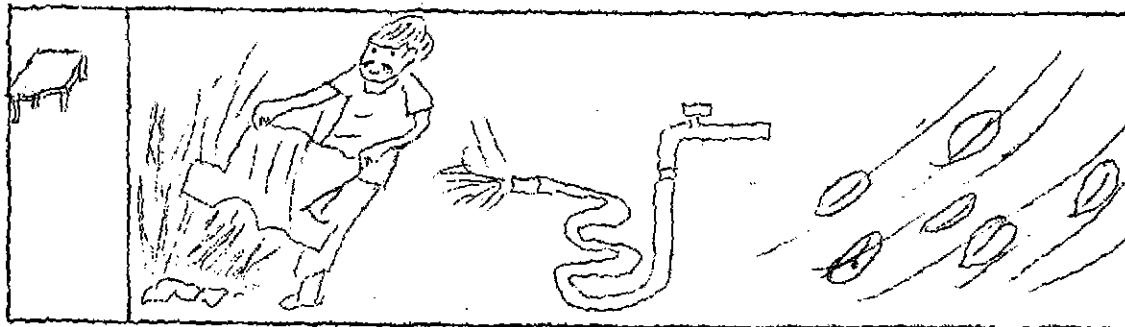
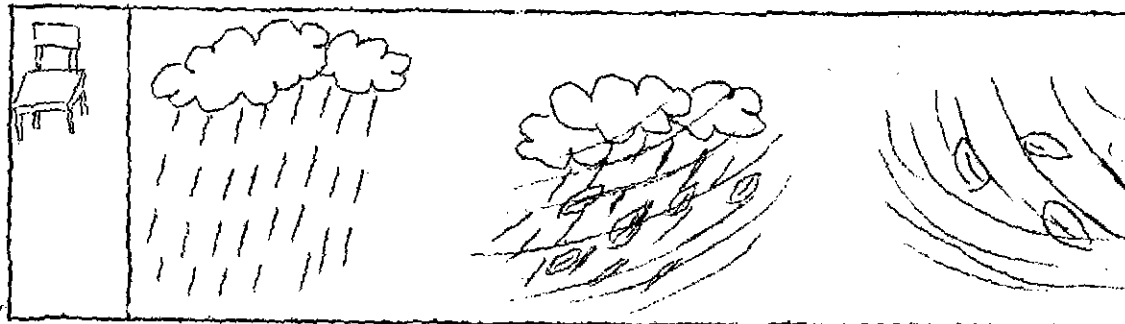

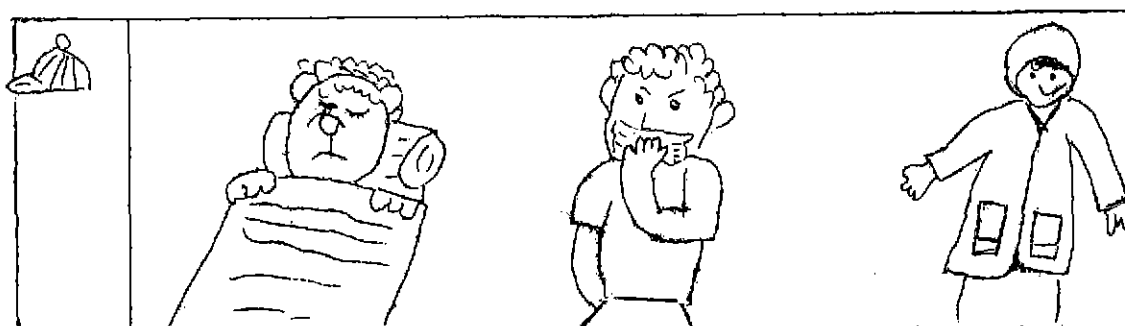
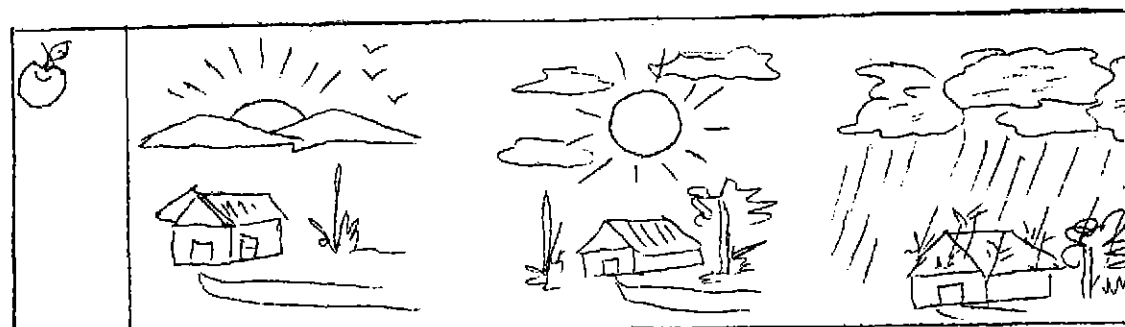
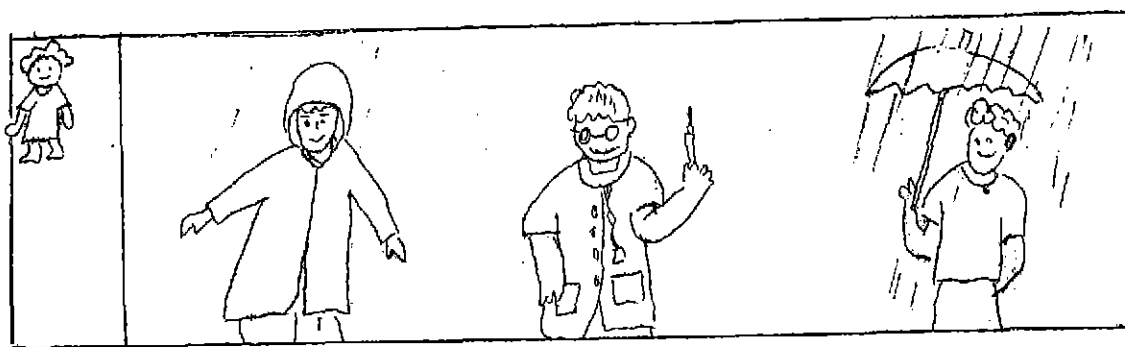

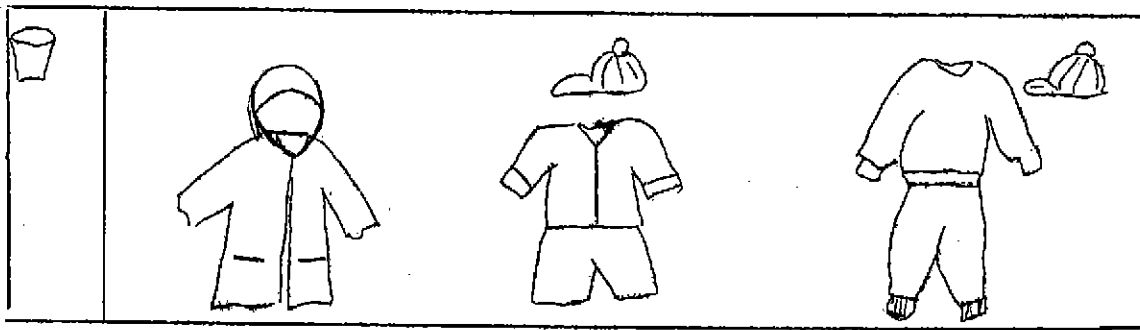

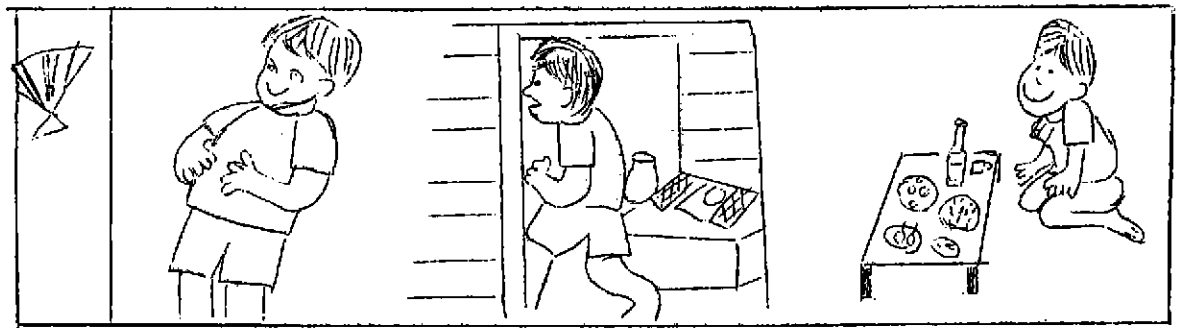
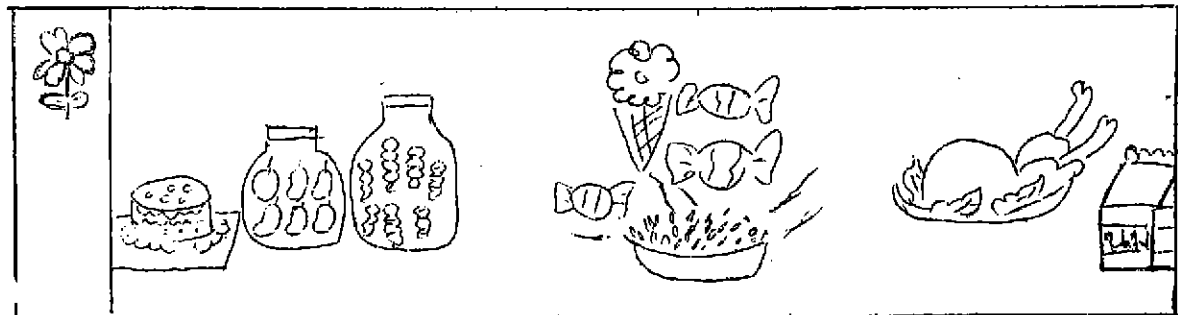
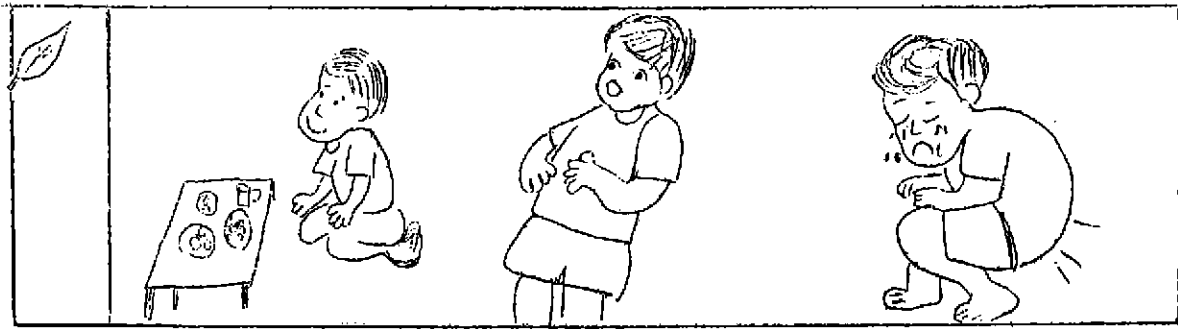

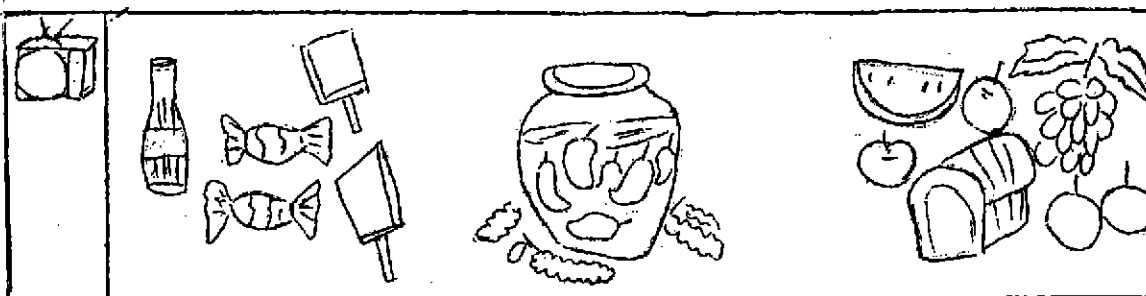
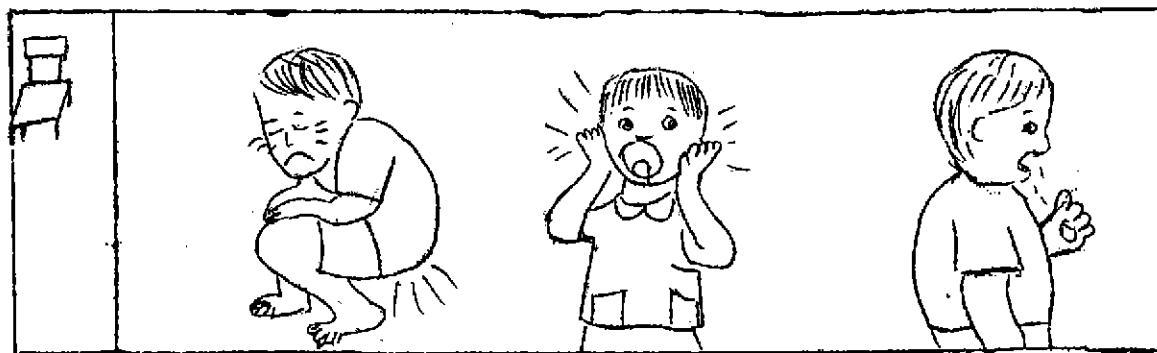
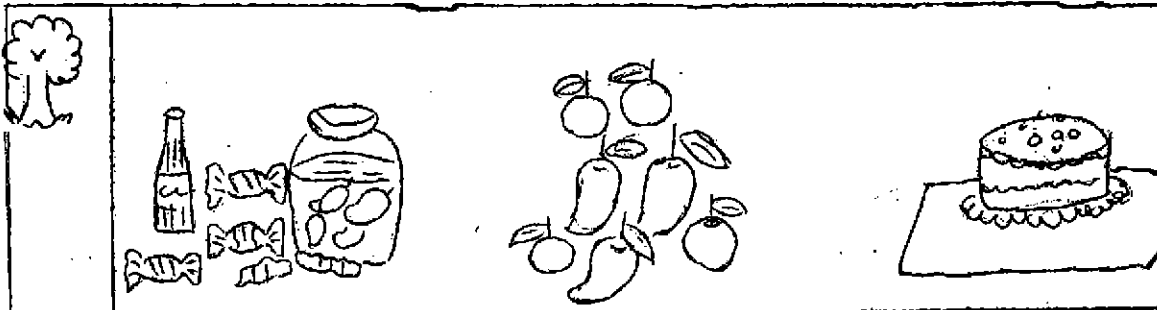
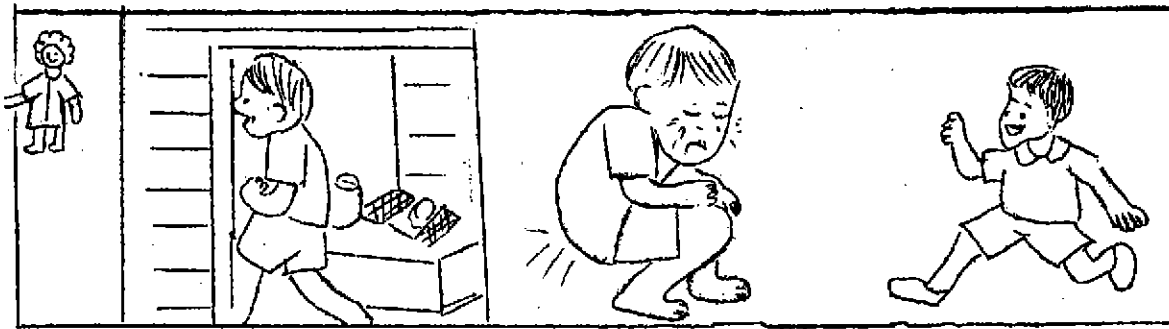

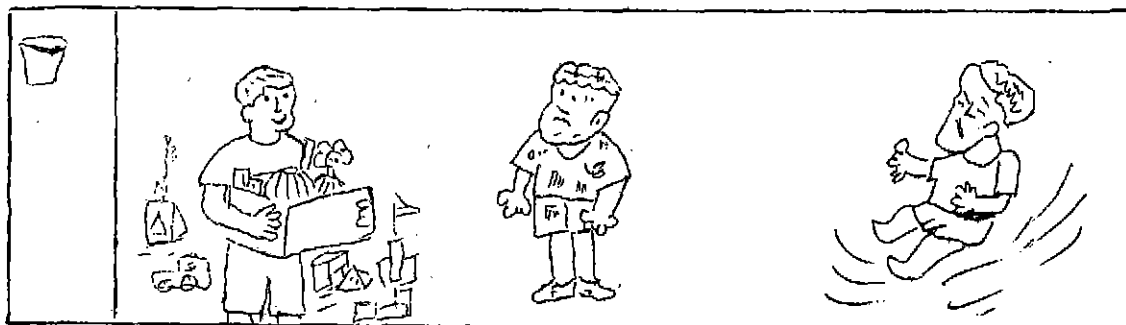
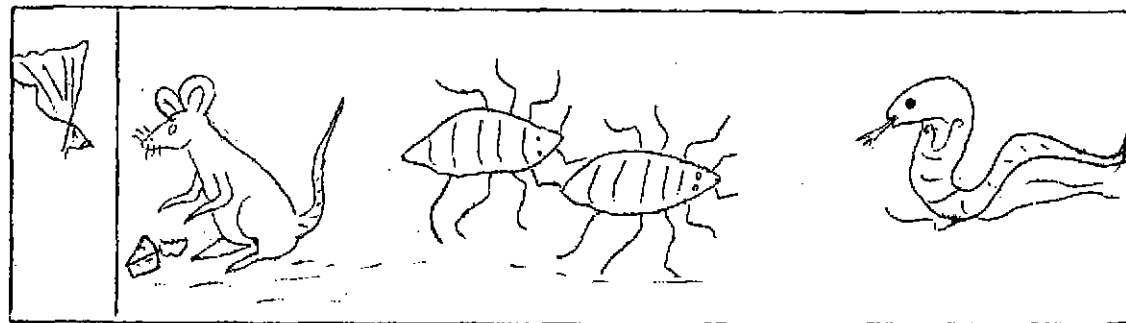
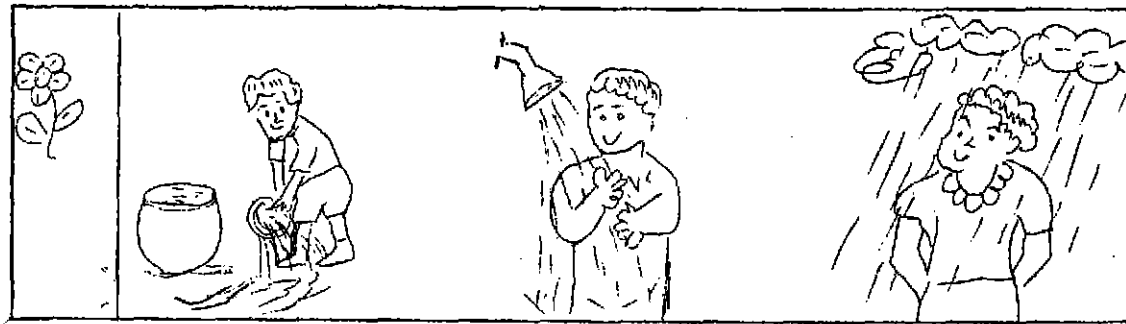

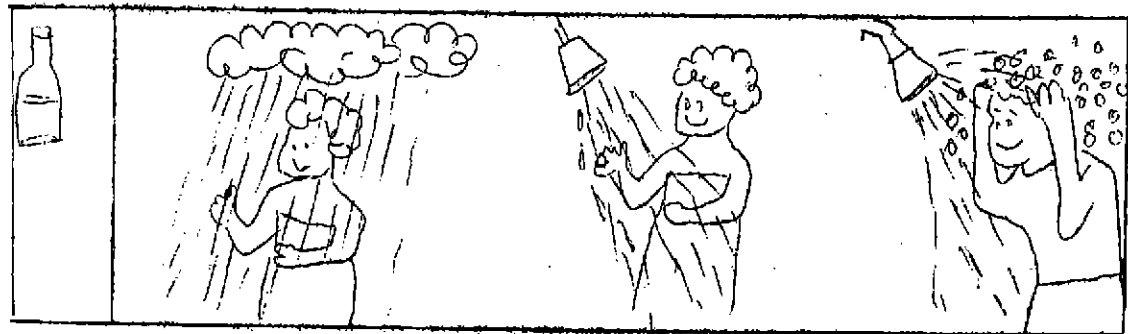
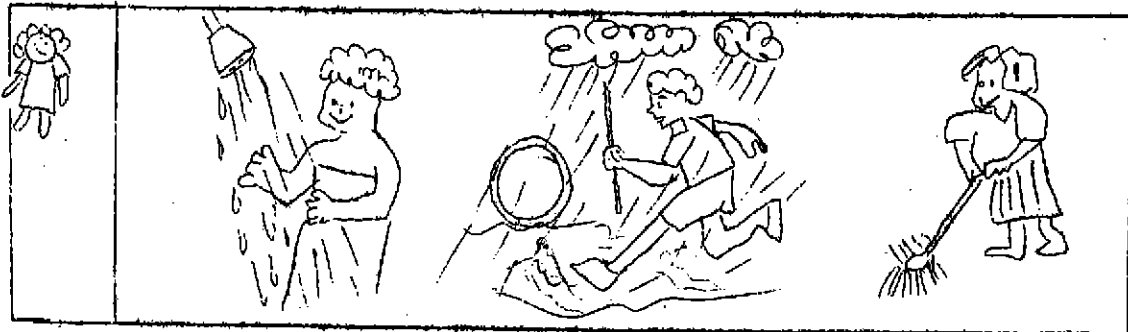
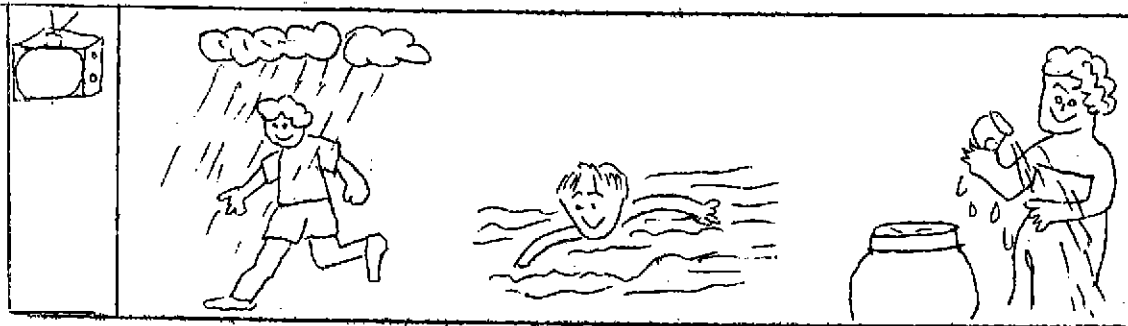

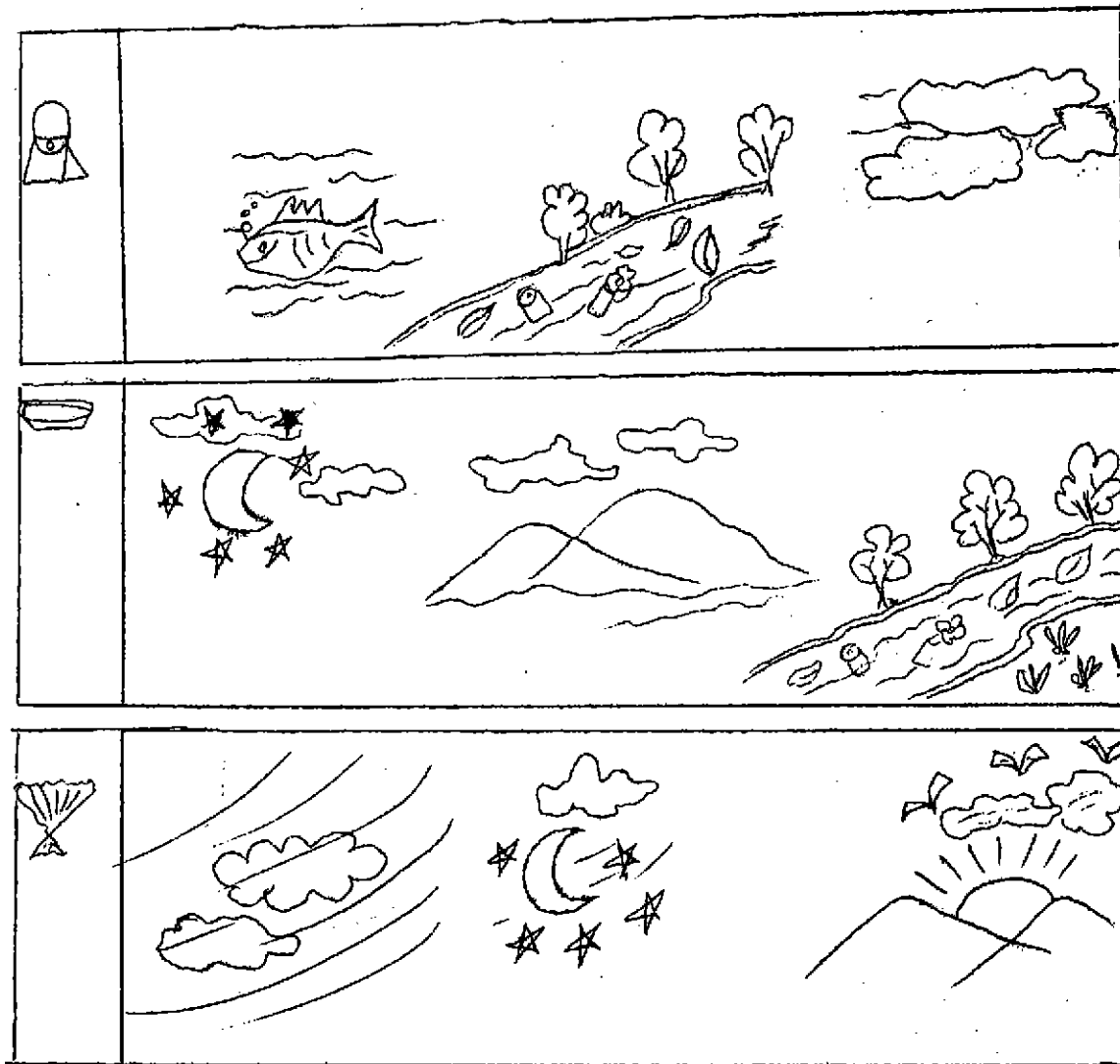

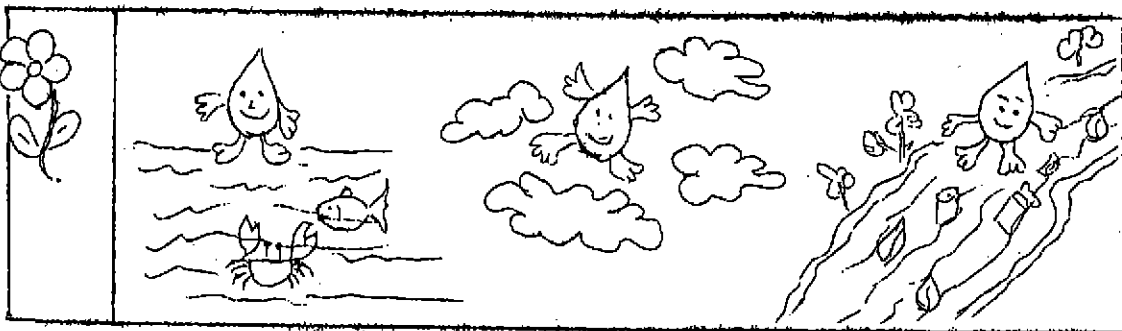
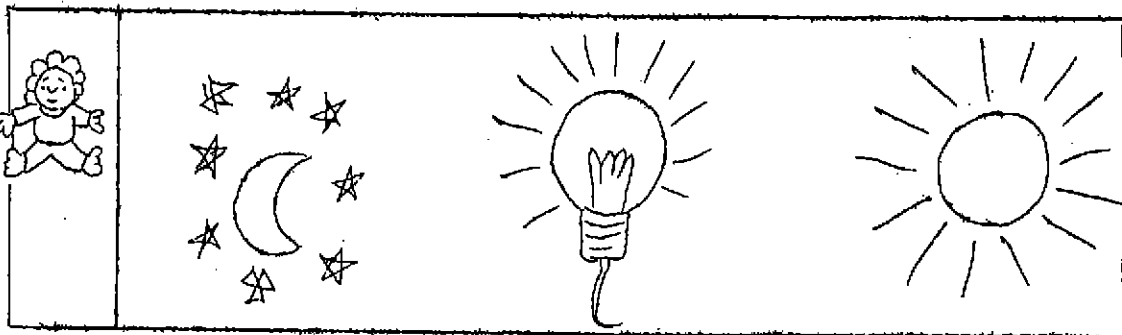
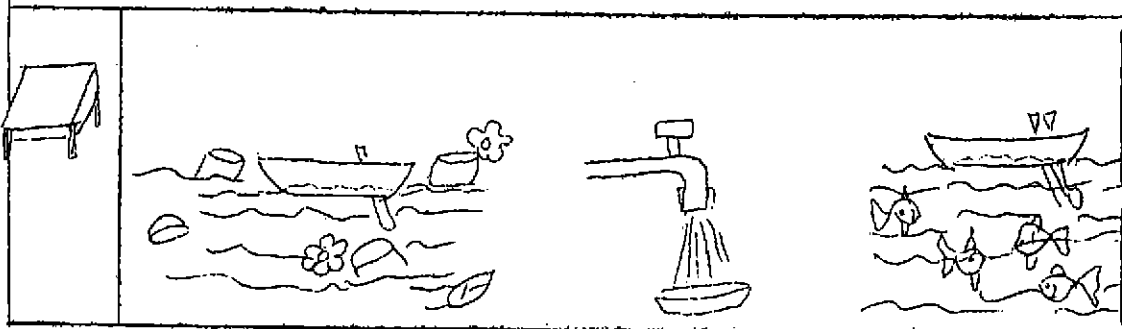
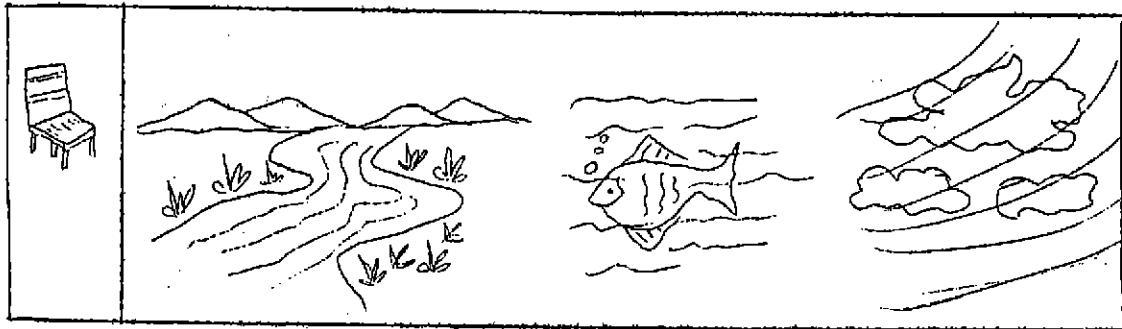

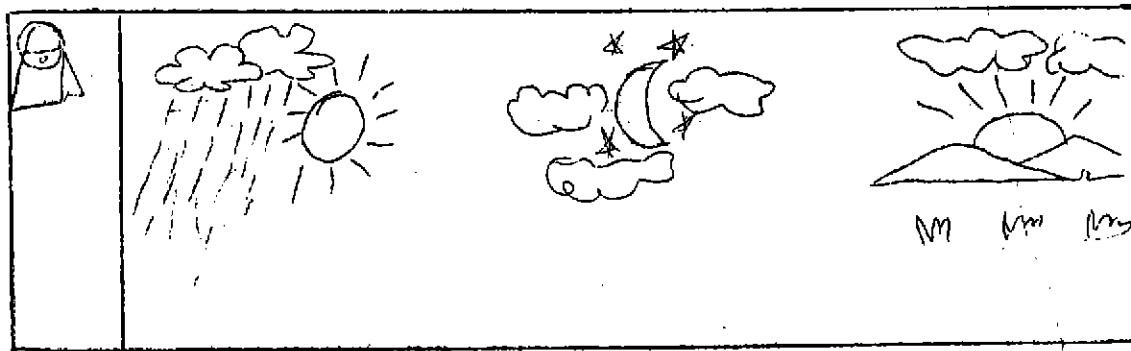
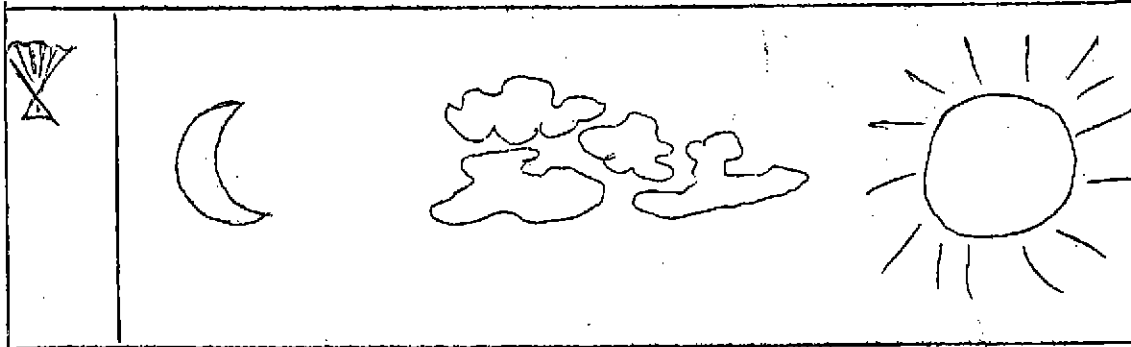
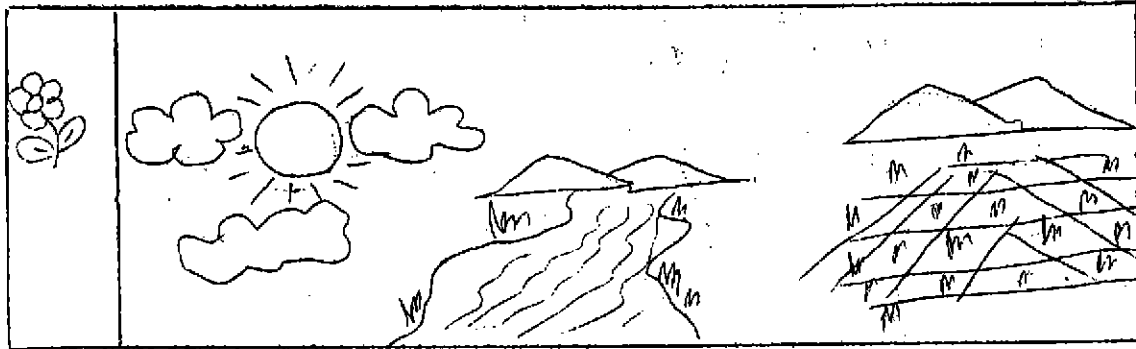

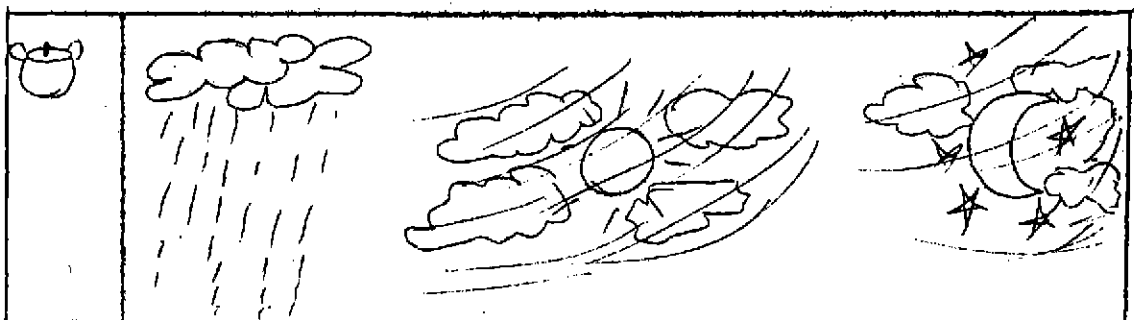
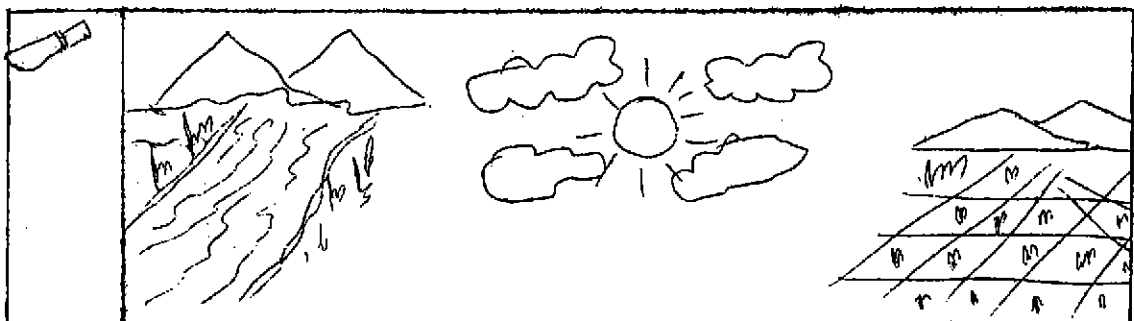
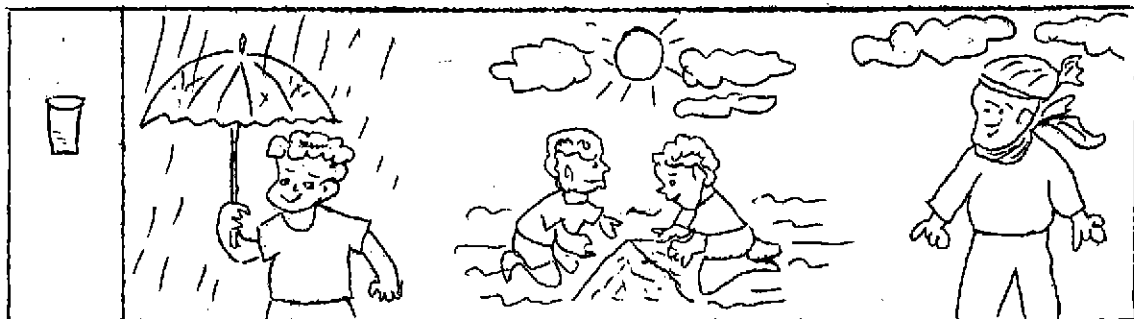
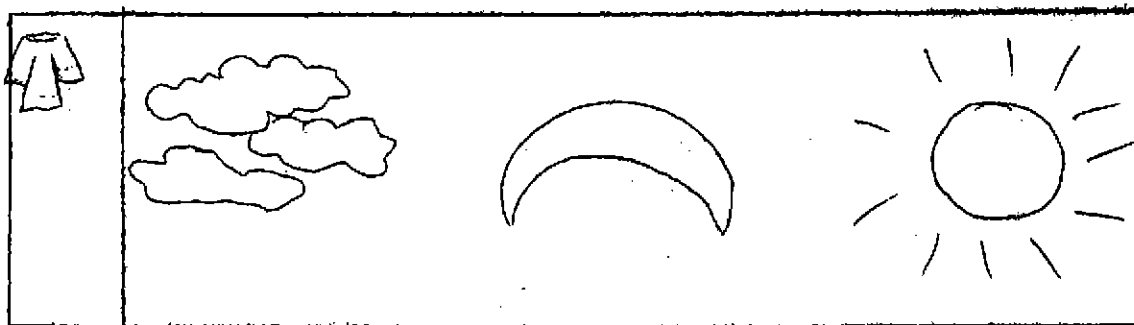

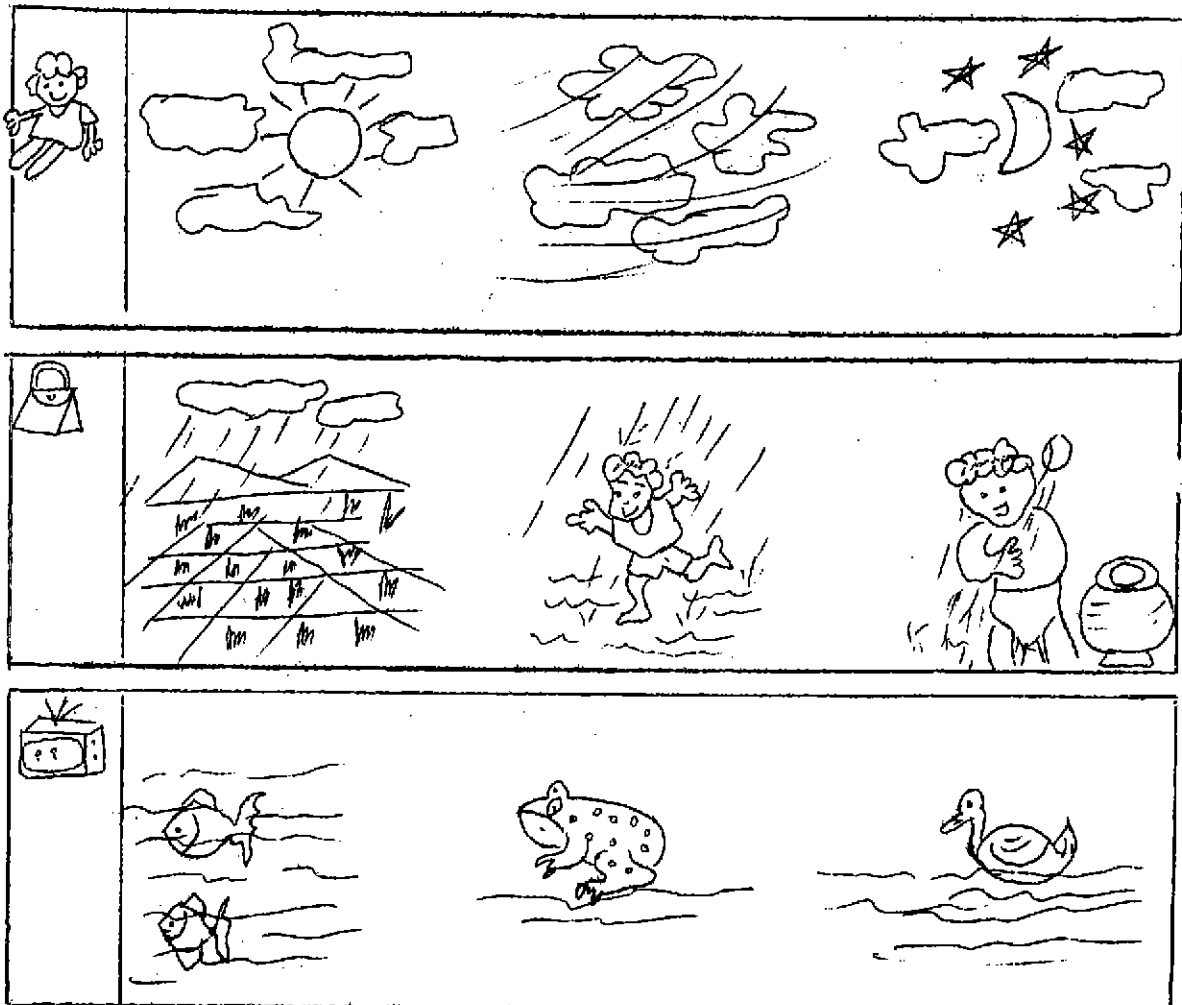

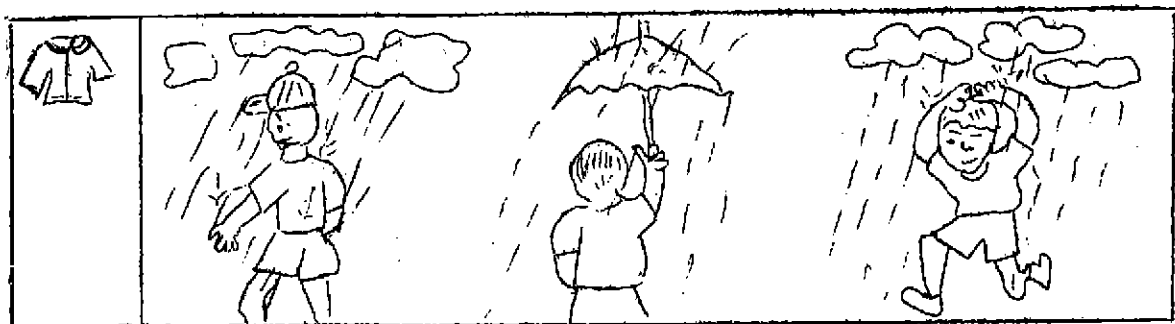
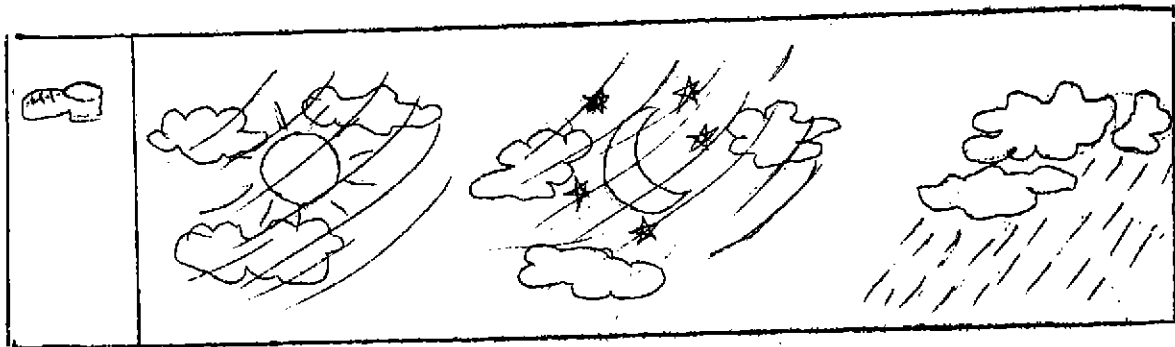

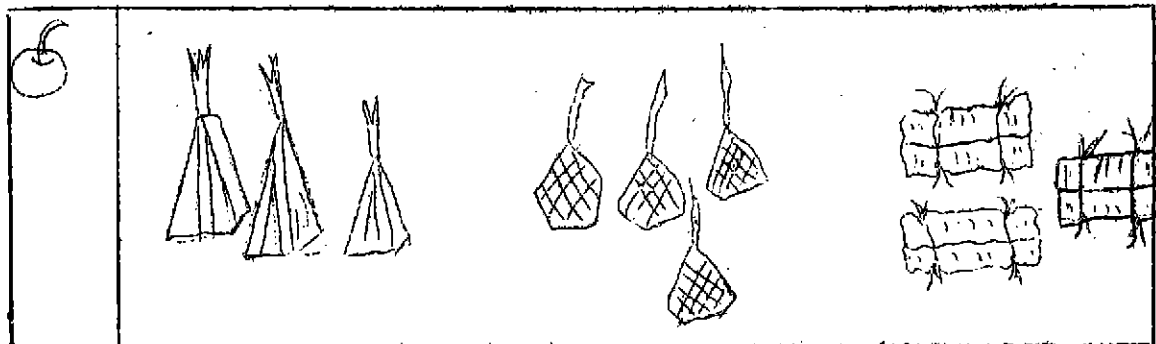

แบบทดสอบสมรรถภาพในการฟังนิทาน เรื่อง วันฝนตก
หน่วยประจำ ตอนที่ 10

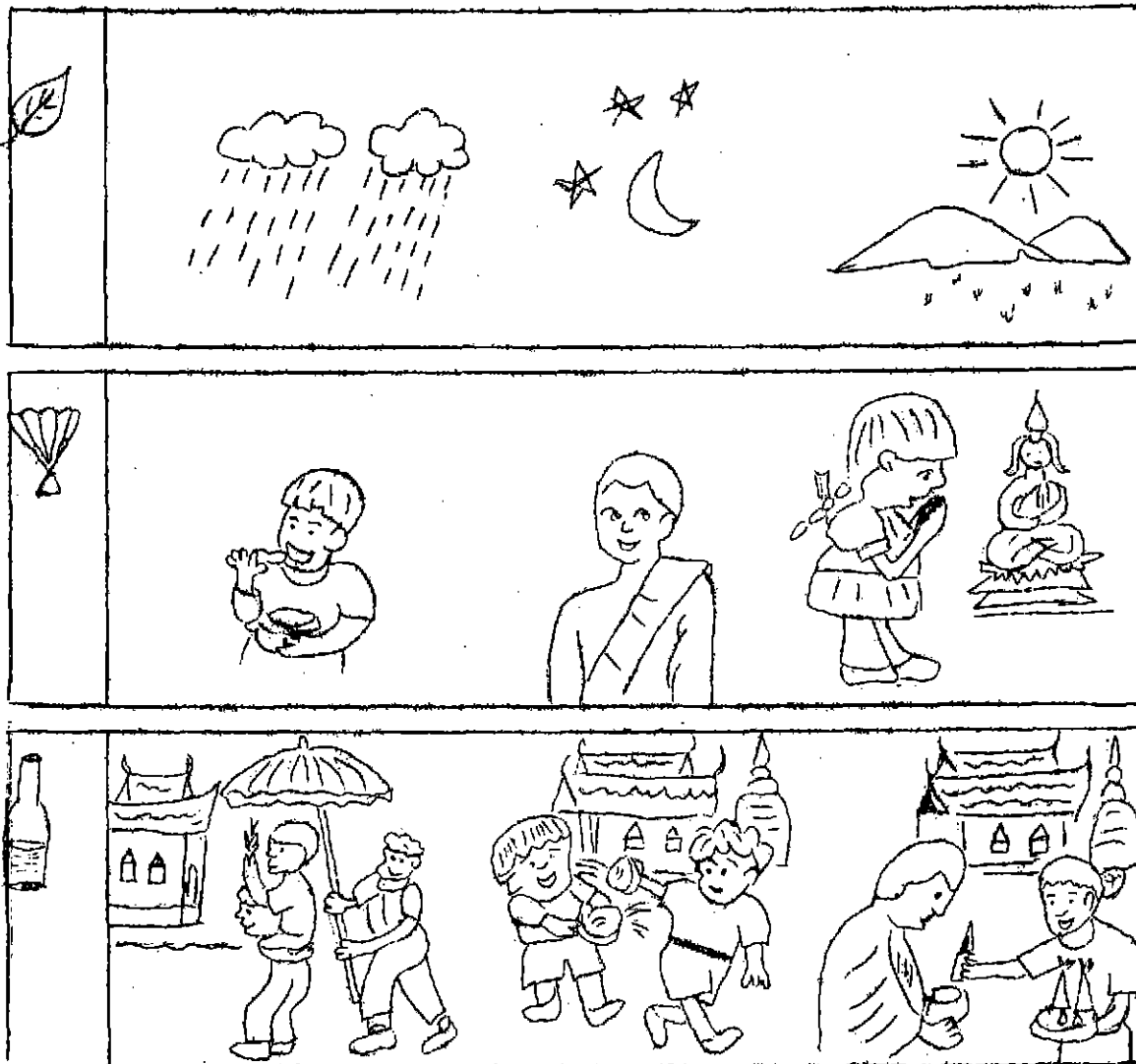
225

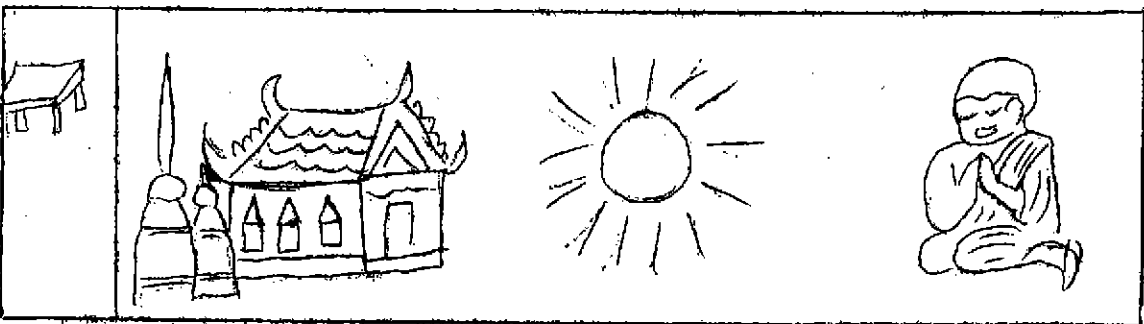
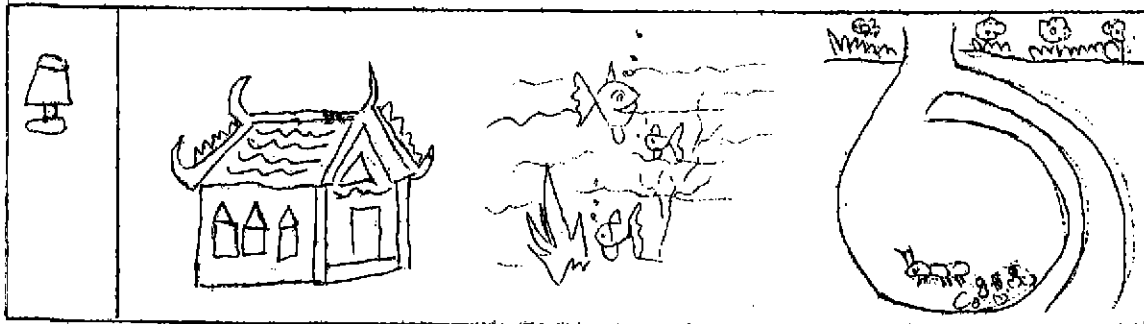
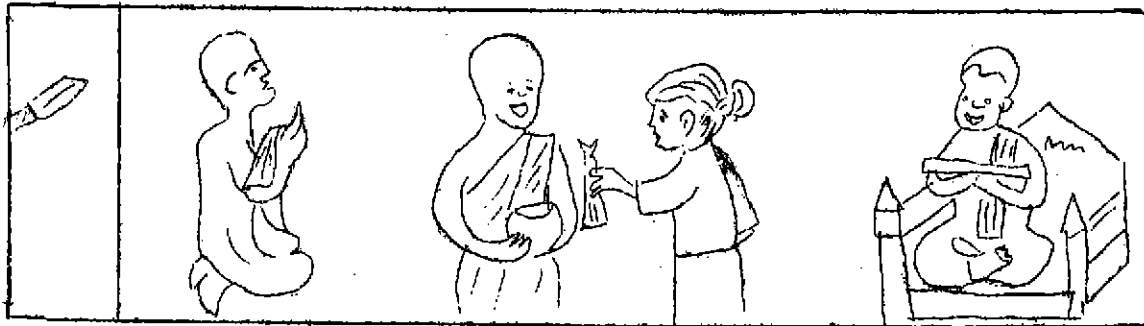

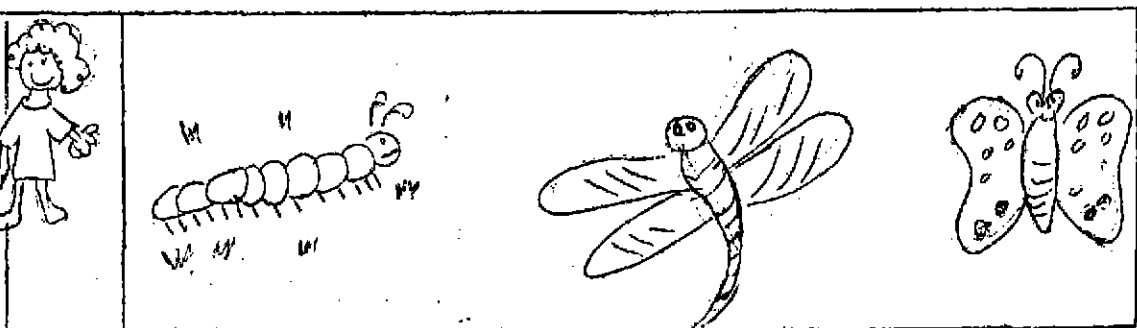
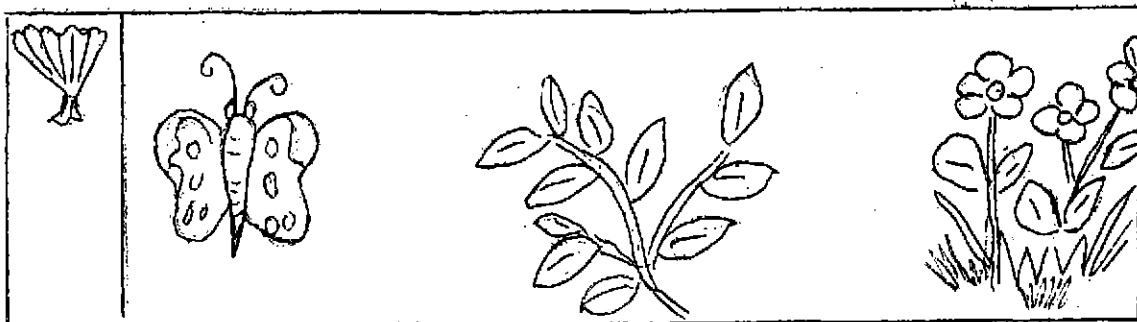
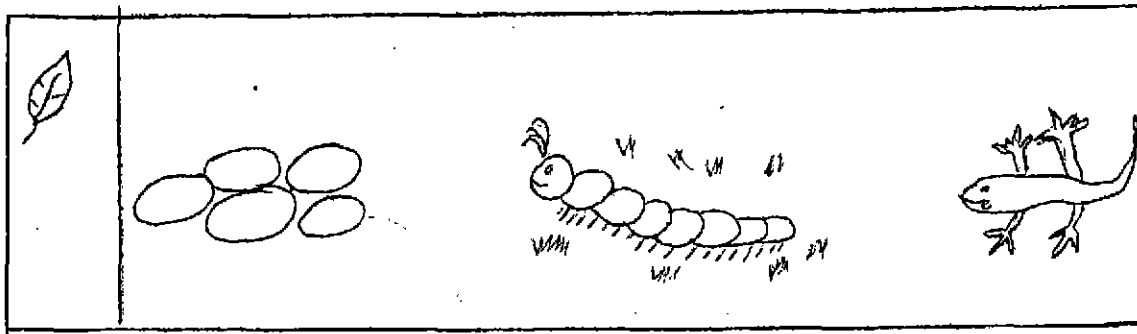

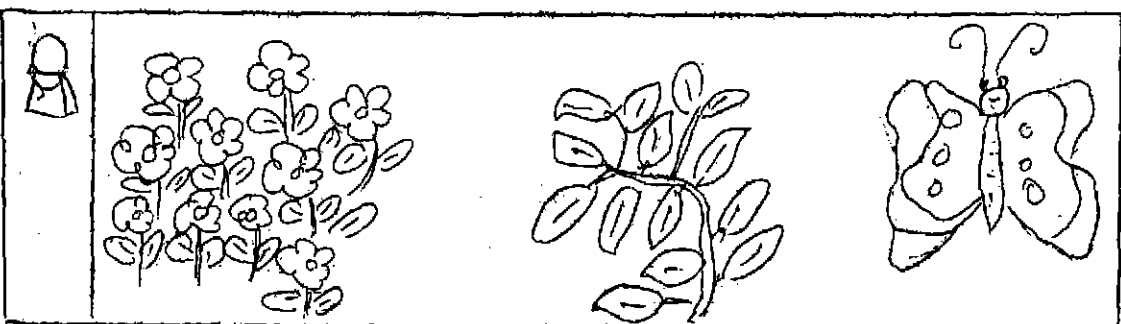
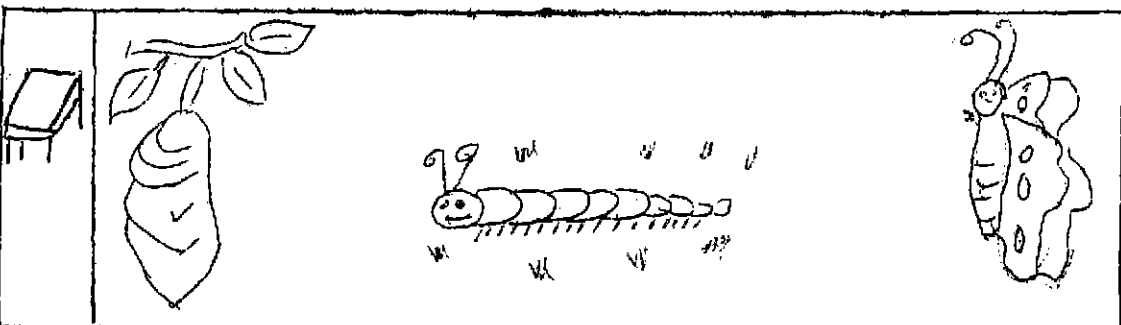
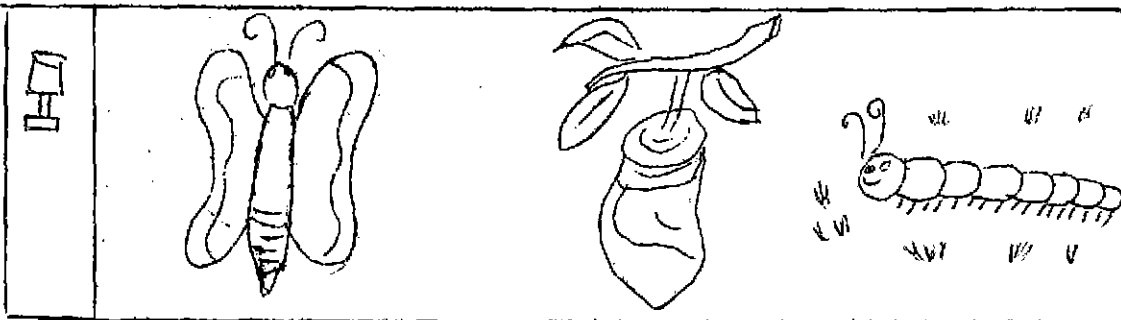
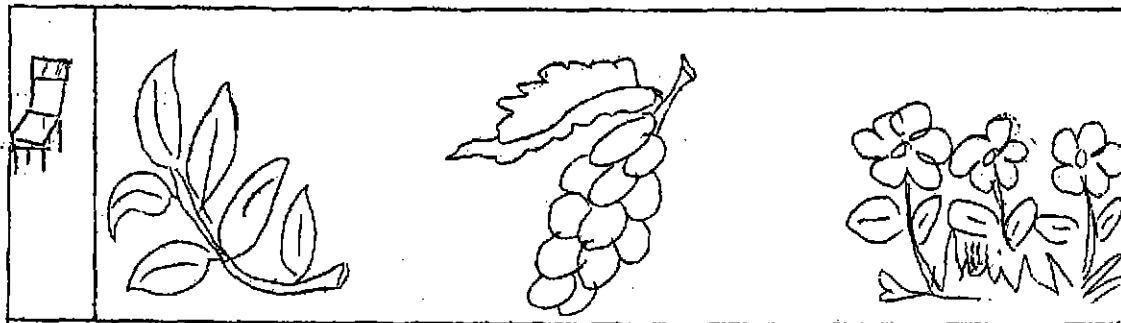

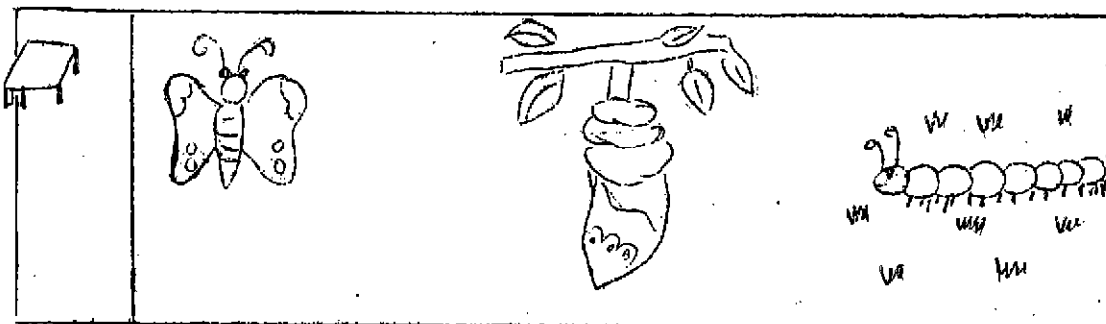
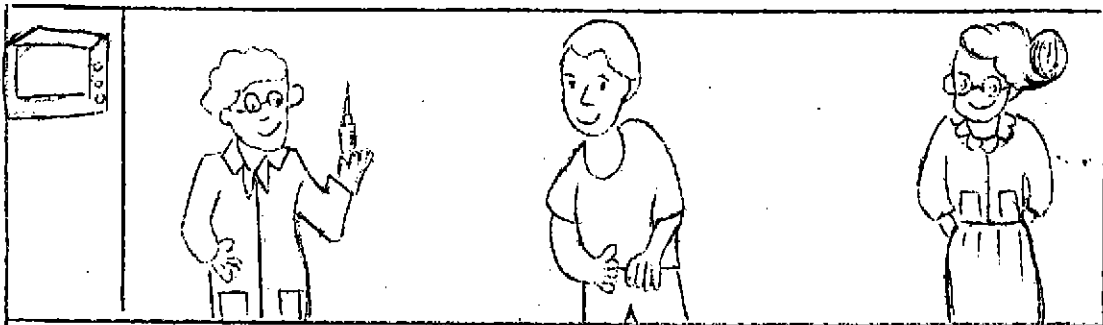
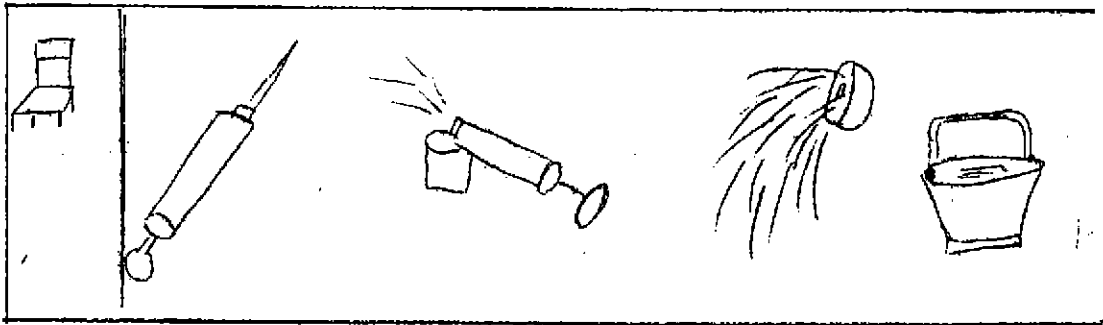

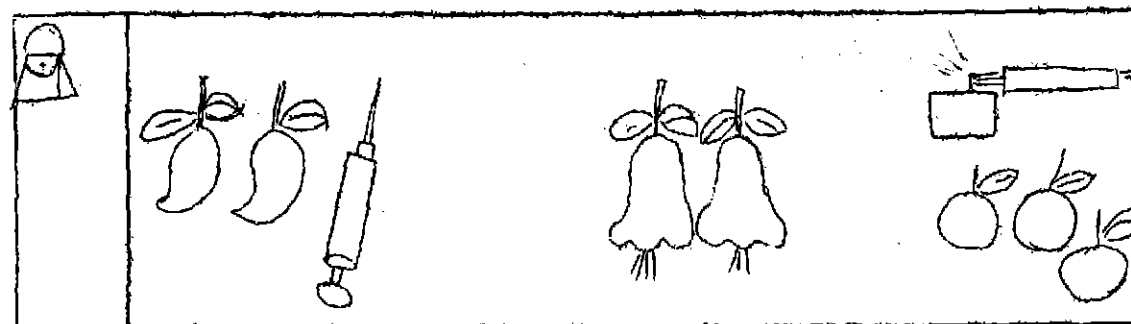
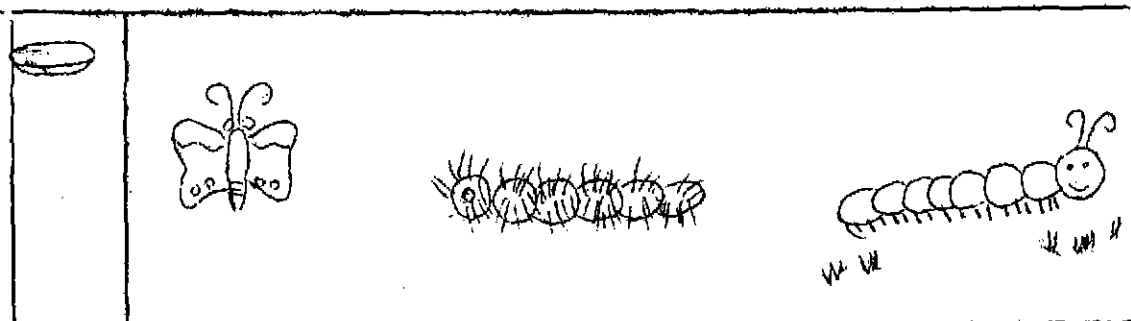
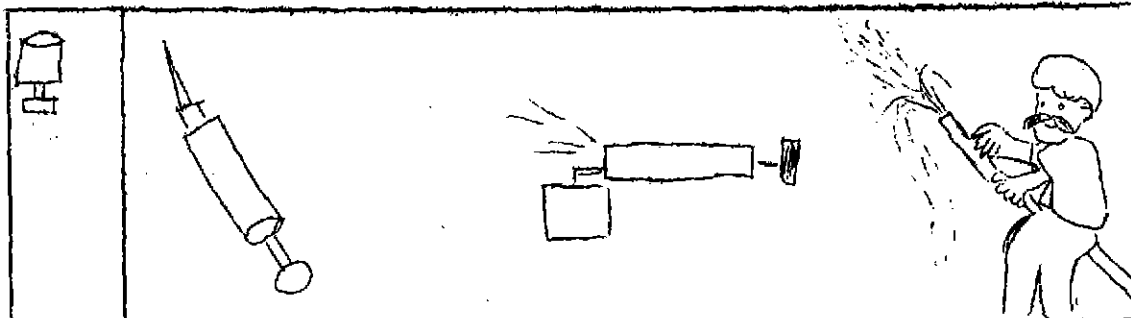
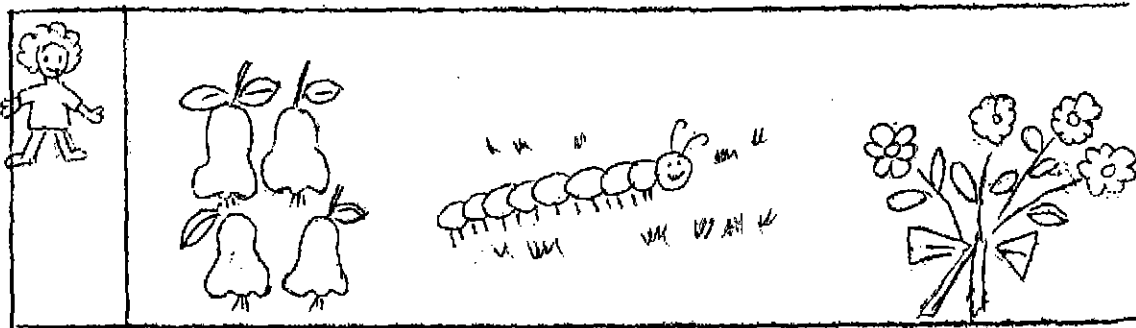

การแสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
สมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย 98 ข้อ

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r	แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
ตอนที่ 1 ลูกหมูสามตัว	1	.55	.27	ตอนที่ 2 หมู หมา แมว	1	.61	.39
	2	.58	.33		2	.69	.24
	3	.55	.27		3	.50	.36
	4	.61	.28		4	.53	.31
	5	.64	.23		5	.62	.49
	6	.67	.29		6	.61	.39
	7	.64	.45		7	.58	.33
ตอนที่ 3 เจ้าวัวน้อยจอม ซุ่มซ่าม	1	.64	.23	ตอนที่ 4 หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ	1	.67	.29
	2	.53	.53		2	.64	.23
	3	.55	.27		3	.64	.34
	4	.58	.33		4	.58	.33
	5	.58	.33		5	.59	.53
	6	.62	.49		6	.50	.36
	7	.55	.16		7	.59	.43

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r	แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
ตอนที่ 5 ลูกหมี่เป็นหวัด	1	.56	.38	ตอนที่ 6 หนูฟังอ้วน	1	.61	.39
	2	.59	.43		2	.66	.18
	3	.73	.44		3	.56	.48
	4	.53	.21		4	.61	.39
	5	.64	.23		5	.58	.33
	6	.59	.43		6	.58	.33
	7	.67	.41		7	.64	.23
ตอนที่ 7 แดงจอมยุ่ง	1	.61	.39	ตอนที่ 8 หยกน้ำฝนผจญภัย	1	.55	.22
	2	.61	.39		2	.65	.27
	3	.53	.11		3	.35	.72
	4	.61	.28		4	.55	.27
	5	.56	.38		5	.61	.38
	6	.61	.39		6	.61	.38
	7	.59	.43		7	.55	.37
ตอนที่ 9 รุ่งกีนน้ำ	1	.61	.28	ตอนที่ 10 วันฝนตก	1	.55	.27
	2	.56	.38		2	.55	.26
	3	.58	.33		3	.63	.24
	4	.64	.23		4	.53	.21
	5	.64	.34		5	.66	.33
	6	.53	.21		6	.64	.34
	7	.64	.34		7	.55	.27

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r	แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
ตอนที่ 11 ปูพื้นฐานใจอยู่	1	.58	.22	ตอนที่ 12 พญานาค	1	.63	.45
	2	.55	.27		2	.66	.49
	3	.53	.21		3	.58	.32
	4	.63	.23		4	.71	.40
	5	.64	.53		5	.55	.37
	6	.63	.23		6	.58	.22
	7	.50	.36		7	.58	.22
ตอนที่ 13 ผีเสื้อแสนสวย	1	.61	.28	ตอนที่ 14 หนอนแก้ว	1	.53	.31
	2	.61	.28		2	.60	.27
	3	.58	.22		3	.55	.27
	4	.56	.33		4	.60	.27
	5	.67	.25		5	.71	.41
	6	.64	.45		6	.66	.49
	7	.56	.38		7	.58	.22

คุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ข้อ	$\bar{x}$	s	r_{tt}
98	54.98	13.84	0.88

การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย
โดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

บทคัดย่อ
ของ
จิตราภรณ์ เติมียกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2531

การศึกษาค้นคว้านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของ
เด็กปฐมวัยโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530
โรงเรียนอนุบาลสระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการ
จับคู่กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ
และกลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบ ดำเนินการทดลองเป็น
ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ทดสอบสมรรถภาพในการฟังของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้
t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สมรรถภาพในการฟังของเด็กปฐมวัยโดยการใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟัง
นิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบมีสมรรถภาพในการฟังสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอน
การฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

2. สมรรถภาพในการฟังนิทาน จำแนกเป็นรายด้าน พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ
สอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบมีสมรรถภาพด้านความจำ ด้านความเข้าใจ
ด้านการใช้เหตุผล และด้านการประเมิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยที่เด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้หุ่นมือประกอบมีสมรรถภาพใน
ทุกด้าน สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนการฟังนิทานโดยการใช้รูปภาพประกอบ

A COMPARATIVE STUDY OF PRE - SCHOOL CHILDREN'S STORY LISTENING
COMPETENCIES USING PICTURES AND HAND - PUPPETS

AN ABSTRACT

BY

JITRAPORN TAMEYAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1988

The purpose of the study was to compare pre - school children's story listening competencies using pictures and hand - puppets.

The subjects were 30 Kindergarten II children of Saraburi Kindergarten, in Saraburi province, during the first semester of academic year 1987. They were equally assigned into two experimental groups. The first experimental group listened to the stories along with the use of pictures whereas the second experimental group listened to the stories along with the use of hand puppets during 6 week period. The story listening competency test was used and the data was analyzed by t - test.

The results of the study indicated that Kindergarten II children's story listening competencies of the second experimental group were significantly higher than those of the first experimental group at the level of .01.

Concerning each aspect of story listening competencies, the result of the study showed that memory, comprehension, logical and evaluation abilities of the children in the second experimental group were significantly higher than those of the first experimental group at the level of .01.